

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

hvetekornet

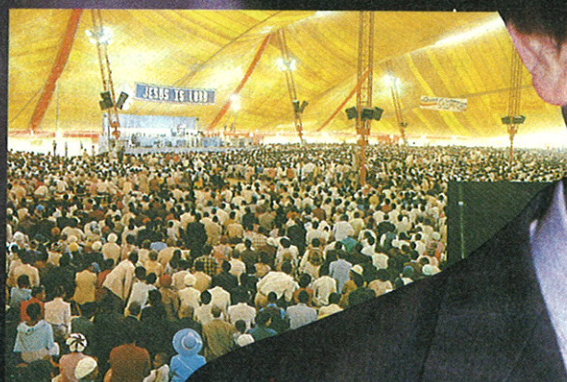
Nr. 7/8

Juli/August
1986

Norge, Sverige
kr. 15.00
Danmark kr. 17.00

TROSVISJON FOR ET HELT KONTINENT:

Stor reportasje fra
evangeliseringskonferansen
«FIRE» i Afrika

«Guds skurtresker»
Reinhard Bonnke:

«DET KOMMER
ET ÅNDELIG
GJENNOMBRUDD
I EUROPA!»

Baptistteologen Harry Månsus:

«GUDS FOLK MÅ
OMVENDE SEG»

DEN ENSLIGES STIL-
LING I MENIG-
HETEN

Redaktør:

Rolf Erik Janøy

Redaksjonssekretær:

Ellen Ofte Jakobsen

Redaksjonsmedarbeidere:

Unni Flatha

Anne Hove Sunnarvik

Magne Vågnes

Spalteredaktører:

Jostein Janøy: «Hvete-kryss»

Pelle Karlsson: Æn menighet

Svein V. Korgsgården: Økonomi

Bjørn Lindvig: Plateanmeldelser

Kjell Sjøberg: Gaveoppdagelse

C. Peter Wagner: Den tredje bølge

Åge Åleskjær: Troen og Ordet

Grafisk form:

Svein Thorkildsen

Redaksjonell målsetting:

Hvete-kornet er et nordisk tidsskrift for fornyelse, fellesskap og fostring. Bladet vil på kristen grunn arbeide for og med Guds folk. Uavhengig av av organisasjoner og grupperinger vil vi fritt rapportere om hva Gud gjør i Kristi Legeme. Vi ønsker å være med og formidle Guds planer og hensikter med sin menighet i dag. Vi vil samle om Jesus Kristus, virke for kjennskap til og åpenhet for Åndens gjerning, slik at den enkelte kristne og den lokale menighet kan fornyes utfra bibelske prinsipper.

Hvete-kornet vil tjene Kristi legemes oppbyggelse.**Abonent-tjeneste:**

Inger Svendsen

Kontortid: mand.-torsd. 9.00-14.00

Tlf: 033-44726

Abonnementspriser:

Kr. 140,- pr. år. (Til land utenfor Europa kr. 80,- i tillegg for luftpost). Kan bestilles pr. telefon eller ved å sende navn og adresse til:

Hvete-kornet, Boks 770, 3191 Horten

Bankgiro-konto: 2450 07 10167

Norsk postgiro-konto: 4 04 04 40

Dansk postgiro-konto: 9 46 40 26

Svensk postgiro-konto: 42 49-9

Abonnementet er bindende inntil skriftelig oppsigelse.

Regnskap:

Jan Jensen; 3090 Hillestad

Revisor:

Svein V. Korgsgården; 3080 Holmestrand

Annonskonsulent:

Tony Nilsen

X-Art reklamebyrå AS

Bilet 12

3080 Holmestrand

tlf. 033-52755

Faste annonsører kan kontakte redaksjonen direkte med forespørsler, avtaler og annonser.

Priser:

Kr. 3,50 pr. spalte mm.

Kr. 2500,- pr. helside.

Tillegg for fargeannonser.

Ettertrykk

av redaksjonelt materiale (artikler, tegninger, foto) tillates kun etter forhåndsavtale med redaksjonen. Sitater fra bladet må ha tydelig kildeangivelse.

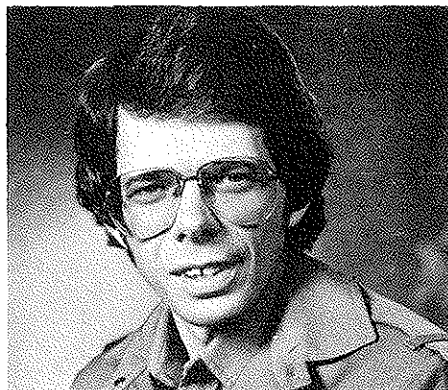
Sats, paste-up, repro og trykk:

Tangen-Trykk A/S, Drammen

ISSN 0800-3750

Hjertespråk

– La dere forvandle

Tekst: Rolf Erik Janøy

Dersom vi sammenholder de løfter vi har i Skriften med det som er vanlig menighetsliv i mange sammenhenger i dag, gir det nød og lengsel etter å oppleve mer av det vi vet at vi som Guds barn og Guds folk har lov til å forvente. Hva er det som hindrer oss i å gå mer inn i det Gud har tiltenkt for oss? Det er at vi ikke ønsker eller våger særlige endringer på det personlige plan.

I Guds lys

Det er forbausende hvor vanskelig det er å endre vårt levemønster, våre tanker og vaner. Det er lettere å være fornøyd med sin tilstand. Selv mennesker som er kommet inn i et åpenbart åndelig forfall, kan vitne om hvor bra alt er; det gjelder ikke minst forkynnere. Man kan utvikle en usann positiv holdning av at alt er så godt, spesielt der hvor jeg er med og virker. Denne holdningen finnes ofte kombinert med en ikke så liten skepsis til det andre holder på med. Men første betingelse for åndelig vekst og utvikling er at vi har ærlighet til selverkjennelse, bot og omvendelse.

Om vi utvikler ufølsomhet for Åndens stille hvisken, blir det permanent stagnasjon. Vi må oppøve lydhørhet overfor det «nye mennesket» som er født i vårt indre. Herren taler til oss ved sin Ånd i vår ånd. Det er det som fornyer sinnet slik at det blir vilje til konkrete forandringer i våre liv. Dersom vi ikke kommer inn under Guds innflytelse, holder vi fast på det religiøse tankegods vi har fått fra vår bakgrunn og våre omgivelser; tanker som om de riktig får feste seg, kan forveksles med troskap mot Gud og Guds Ord.

Det er klart at Gud viser oss grunnleggende sannheter som vi må holde fast på, men ikke på en måte som hindrer oss i å ta imot fornyelse fra Herren i vårt sinn. For den som lever nær Herren, vil stadig få se nye sider, tenke nye tanker og få et utdypet

syn på det vi før har sett. Å få se seg selv og den aktuelle åndelige situasjon i Guds lys, er det første viktige skrittet mot større brukbarhet.

Handle

Erkjennelse, bekjennelse og lydighet er dynamitt i åndens verden. Derfor gjør vår fiende alt for å få oss til å gå en annen vei. Men verken møter, prekener eller forbønner kan erstatte lydighet.

Mange ulike ting kan være hinder og sperrer for at det Åndens liv som er gitt i vårt indre, ikke mer får komme til uttrykk. Det kan være skader i vår personlighet som hemmer oss. Det kan være områder av vårt liv hvor korset ikke får gjøre sitt verk og Jesus ikke er Herre. Dette åpenbares først og fremst i vår hverdag og i de nære omgivelser.

Sider av vårt liv som den onde har innflytelse over, avsløres særlig ved at vi forsvarer og overdriver dem. Nøktethet kan være bra, men når den overdrives slik at hele vår mentalitet blir kritisk og vi åndeliggjør en slik destruktiv holdning, er vi bundet. Forsiktighet behøver ikke være galt, men om den overdrives, blir vi fryktomme og full av bekymringer. Overdrivelsen kan slå begge veier. En er sterkt underlagt sine følelser mens en annen helt har fortrent dem - begge er bundet i overdrivelse.

Dette er sterke krefter som kan ha manifestert seg i våre liv gjennom mange år, og de hindrer større brukbarhet. Vi blir ikke forandret ved å høre om det, se det eller be over det - vi må handle på det Gud har talt.

Ydmykende

Det koster å begynne å handle fordi det er ydmykende. Ydmykende å erkjenne for seg selv at man etter mange år som kristen, behøver vesentlige endringer i sitt liv. Ydmykende, men frigjørende å bekjenne for andre det Herren har satt lyset på. Ydmykende å «la seg forvandle» som Rom 12,2 taler om - det bryter med tanker og vaner som man i mange år har gjort seg til ett med og ofte forsvart.

Men går vi ikke inn i det Gud taler om i dag, blir vi ikke med i det Gud gjør i morgen. Uten at vi lar oss forvandle på det personlige plan, kommer vi ikke i Guds vilje på tjenestens plan.

Handle på det Herren taler om i ditt hjerte, enten det er å be om tilgivelse, vise kjærlighet eller på annen måte ydmyke deg - det er daglig å la seg forvandle

Nordisk Tidsskrift for fornyelse,
felleskap og fostring.

Hvete Kornet

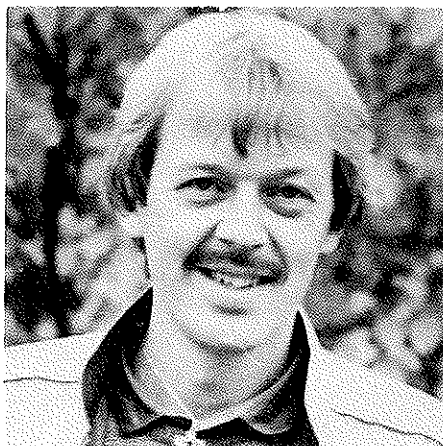
– i tjeneste for Kristi legeme –

Omslagsfoto:
Rolf Erik Janøy

Sommernummer – Årgang 3

ARTIKLER

- 4 Evangeliet kan berøre hele byer, land og kontinent**
Reportasje fra FIRE-konferansen i Harare, Zimbabwe.
- 8 Vi må finne Den Hellige Ånds strategi**
Intervju med Reinhard Bonnke.
- 14 Inntrykk fra FIRE-konferansen**
Noen av de skandinaviske deltakerne deler sine inntrykk.
- 20 Om Guds folk omvender seg, kan store skarer høstes inn**
Vekkende artikkel av Harry Månsus.
- 24 Sivilstand: Enslig**
Praktisk undervisning av Käaren Witte
- 32 Jeg behøvde et fostrende menighetsmiljø**
Et vitnesbyrd fra Færøyene.
- 35 Bibelleksikonet er kommet**
- 60 Jeg ba Gud ta meg hjem eller helbrede meg**
Samtale med den afrikanske kirkelederen Silas Oviti.

Side 15

Side 30

Side 60

52 Kristenliv og økonomi

Det andre valget
Tekst: Svein V. Korsgården

53 Gud har bare én menighet

Ta vare på din bror!
Tekst: Pelle Karlsson

59 Vekkelse for vår tid

Gud vil vekkelse
Tekst: Arnfinn Clementsen

FASTE SPALTER

2 Hjertespråk

Tekst: Rolf Erik Janøy

42 Verd å lese

49 Hvetekryss

ved Jostein Janøy

54 Speilet

Nyheter fra kristenfronten

64 Kommer i neste nummer

Kort presentasjon av noen artikler i septembernummeret av HveteKornet

SERIER

- 28 Den tredje bølge**
Fire nivåer av tro
Tekst: C. Peter Wagner
- 30 Troen og Ordet**
Livet tilhører oss
Tekst: Åge Åleskjær
- 36 Dekatrends**
Trend mot moden enhet
Tekst: Nick Cavnar
- 50 For en tid som denne**
Gudsmennesker er nidkjære
Tekst: Peringe Pihlström

Vis
Hvetekornet
til en
venn . . .

REPORTASJE
FRA HARARE:

Evangeliet kan berøre hele byer, land og kontinent . . .

Nicky van der Westhuizen med ei jente som ble helbredet fra dövstumhet.

Evangeliseringskonferansen i Afrika ble en mektig utfordring

Det pågår store innhøstninger av mennesker til Guds rike i vår tid. Vi ville dra for på nært hold å se noe av dette, og valgte å besøke et av Reinhard Bonnkes korstog i verdens største møtetelt. Samtidig fikk vi med oss FIRE-konferansen (fire - ild) som samlet tusener av evangelister fra hele verden, blant annet ca. 40 stykker fra de nordiske land. Det ble dager som ga sterke og utfordrende inntrykk fra en levende og stor Gud.

Forventning

En troens og åpenhetens atmosfære preget hele denne konferansen. I nesten hver samling ble det ropt ut over den store forsamlingen: «Afrika skal bli frelst!» En målsetting som kan synes mange nummer for stor for oss som kommer fra land hvor 40-50 nyfrelste i byer med titusener regnes som stor vekkelse. Men når jeg så den troens begeistring som dette ropet tente i hjertene, og den forventningsfulle respons det vakte, forstod jeg hvilken profetisk utfordring en slik målsetting er for Guds folk.

Det velkjente misjonsmottoet «Forvent store ting fra Gud, våg store ting for Gud» ble aktualisert under denne konferansen. Tenk med hvilken trosglød de 4000 forkynnerne fra 41 land i Afrika vendte tilbake til sine byer og landsbyer: Afrika skal bli frelst! Vi så hvordan forventningen til Herren økte under disse dagene fordi vi alle ble styrket i vår tro på en stor Gud.

- Når det ble ropt «Afrika skal bli frelst»,

kjente jeg det til og med på kroppen, så en av de norske brødrene som var med. I det hele tatt tok det ikke lang tid før de nordiske deltakerne frydet seg i både lovprisning, respons på talene og endog frydedans for Herren minst like hengivent som afrikanerne. Så myten om at vi fra landene i nord er så tilknapet, stemte ikke her. Får vi bare lov å komme i et miljø som på en naturlig og ubundet måte åpner seg for den frihet vi kristne har i en atmosfære dominert av Den Hellige Ånd, står vi ikke tilbake for noen når det gjelder spontanitet og gledesuttrykk.

Gode nyheter

Denne Fire-konferansen var kommet i stand etter initiativ fra evangelist Reinhard Bonke, og hans organisasjon *Christ for all Nations* (CfaN) stod for opplegget. Vanligvis har Bonke 120 medarbeidere på heltid, men under denne konferansen var staben øket til hele 500. Forberedelsene har pågått i flere år, og opplegg og avvikling

Reportasje: Rolf Erik Janøy

var topp. Overalt var medarbeidere strategisk plassert for å hjelpe til. Vi ble møtt på flyplassen, hadde en egen kontakt på hotellet, busser hentet oss til møtene osv.

Vi bodde på Monomantapa som viste seg å være et førsteklasses hotell til rimelig pris midt i sentrum av byen. Hele byen var denne uka preget av delegatene til Fire-konferansen. 900 av disse var kommet til Harare som CfaNs spesielle gjester. Disse forkynnerne fikk både reise og opphold betalt av Bonnkes organisasjon.

Konferansen ble arrangert spesielt med tanke på afrikanske evangelister, selv om vi også var ca. 500 tilreisende fra land utenfor Afrika. Hensikten med konferansen

var ifølge Bonnke å tenne en Åndens ild og visjon i evangelistenes hjerter, slik at hele byer og nasjoner kan påvirkkes av evangeliet.

- Det er ikke lenger tid til å leke kristne, sa Bonnke i åpningsmøtet. - Vi lever nå i en tid hvor Gud vil gjøre noe som denne verden aldri før har sett. Han talte om evangeliet som «de gode nyheter», og advarte mot å pakke det inn i foredragsform. Evangeliet skal forkynnes så det skjer noe her og nå, slik at det blir gode nyheter for mennesker som behøver Guds inngrep i sitt liv.

- En humanistisk evangelieforkynnelse er i beste fall ikke noe annet enn forsøk på å pusse opp fengselscella. Men en fange er ikke fornøyd med nye goivmattor og maling på veggen. Han vil at noen skal komme og låse ham ut i det fri. Jesus forkynte evangeliet under Åndens salvelse slik at «fanger» ble satt i frihet, og vi har lov å forvente de samme resultater i dag, sa Bonnke og understreket videre nødvendigheten av å forkynne et enkelt og klart evangelium. -Vi må gi grunnleggende undervisning; som evangelist forkynner jeg evangeliets ABC, det er alltid nok av de som kan forkynne ÆØÅ. Teologi kan ikke frelse verden, det er bare en salvet forkynnelse av evangeliet som kan det.

Åpningsmøtet var på hotell Harare She-raton, et av de mest moderne og praktfulle hotell i verden i dag. Bare auditoriet i dette store konferansesentret hadde 4000 sitteplasser. Kun de som var deltakere på konferansen, fikk adgang hit. Åpningsmøtet ble avsluttet med forbønn for de forkynnere som ennå ikke hadde en erfaring av Åndens dåp i sin tjeneste. Forholdsvise mange kom fram og åpnet seg for Åndens

kraft, så denne konferansen avsluttet ikke med at Ånden falt, den begynte med det!

Stor interesse

Da jeg hadde bestemt meg for å dra ned til Fire-konferansen i Harare, kontaktet jeg noen andre for å høre om de ville være med. Jeg håpet at vi kunne bli ti stykker eller så - det er trivelig med godt følge på en så lang reisevei. Vi satte også en liten notis om reisen i Hvetekornet. Innen påske var det 38 påmeldte og Balkan Air hadde ikke flere ledige plasser. De som meldte seg på etter denne tid, måtte reise på annen måte. Til sammen ble vi 46 stykker som dro siste uke i april, de fleste fra Norge, men også noen fra Sverige og Danmark.

Med oss var forkynnere og forretningsfolk fra de mest ulike deler av Guds vingård. Alt fra veietablerte lutherske sammenhenger, via apostoliske dansker til de nyeste spirer i den nordiske menighetsforaen var representert. Men det ble lite spørsmål om kirker og samfunn. Det underlige var at helt fra vi tok plass i det bulgarske flyet på Kastrup og leste opp turoperator Michael Wallenbergs inspirerte hilsen til oss alle, var vi en sammensmeltet søskenflokk i Herren.

Under ser vi nordiske deltagere på første benk i det store teltet. Fra venstre David Wintersborg, Åge og Lillemor Åleskjær, Bernt Torjussen, Astrid og Ronald Gundersen og Bertel Christensen fra Danmark. Flere ser vi på side 6/7. «Fire-deltagere» fryder seg i lovsang og dans, og helt til høyre deler CfaN-medarbeider ut kartonger med klær til afrikanske evangelister.

Sofia

Jeg kunne ha skrevet en egen artikkel bare om hva vi opplevde sammen under reisen, men jeg får nøye meg med et par episoder.

Via Øst-Berlin kom vi til Sofia hvor Balkan-Air har sitt hovedkontor. Her skulle vi bytte til en større maskin og ha et lengre opphold. Selskapet hadde lovet at vi kunne dra ut i byen, selv om vi ikke hadde visa.

Flyplassbygget var så preget av gråfarget mur, forfalne oppholdsrom og mangel på bekvemmeligheter for reisende som det bare kan være i Øst-Europa. Og tanken på å sitte flere timer her, gjorde meg fast bestemt på å gjennomføre en bytur. Dessuten visste jeg at noen hadde med fin og aktuell litteratur på bulgarsk, for å si det litt diskret.

Men vi ble kategorisk nektet å gå dra inn i Sofia. Med bydende rop ble vi forsøkt loset inn i «transitt-hallen» hvor vi måtte ha sittet til flyavgang. De av oss som ville til byen, nektet å forlate hallen hvor vi kunne komme ut via passkontrollen. Men situasjonen syntes nokså håpløs. Ingen kunne komme ut uten visum; det hadde ikke vi, derfor kunne vi ikke dra til byen.

Noen i reisefølget begynte å be høyt på norsk, og jeg fikk den innskytelsen å be om

at passet mitt ble vist til folkene i passkontrollen. Etter en tid fikk jeg passet tilbake med beskjed om at de av oss som ville, kunne få skrevet ut midlertidig visum og dra inn til byen. Det var som et lite under for oss da vi omsider kunne krype inn i de små, nedslitte drosjene for å kjøre mot sentrum.

Vi hadde adressen til det som skulle være pinsevennenes hovedkvarter i Sofia, det var et falleferdig, lite lokale hvor alt var lukket og stengt. Også byen virket grå og nedslitt. Den lignet bilder vi kan se fra norske bymiljøer fra 1930-åra: Gamle biler og rustne trikker i brosteinlagte, trange gater med anonyme murbygg. En trist atmosfære hvilte over dette ulykkelige landet

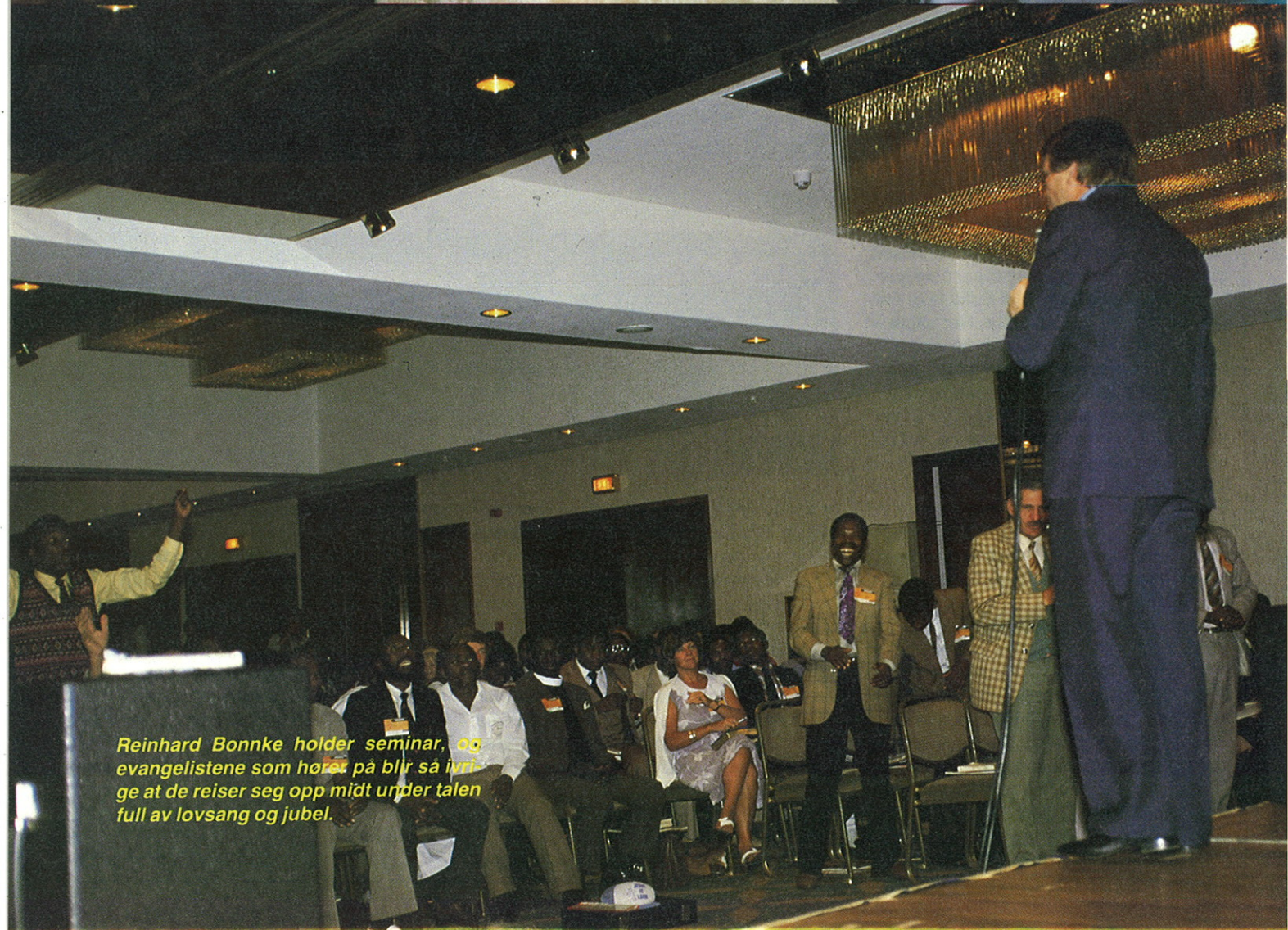
som er en av de hardeste kommuniststatene.

Vår sjåfør hadde selv inntatt drikke med minst like høyt oktantal som det bilen gikk på. Da vi møtte trikken i en sving, rygget han bilen med elegant selvølgelighet opp på fortauet. Med et åndsfraværende smil svarte han «yes, yes» på alt vi sa. Tross denne positive bekjennelsen forstod han ikke eller ville ikke forstå det vi sa. Han kjørte fra de andre drosjene som viste større respekt for rødt lys enn vår noe indisponerte, men hurtigkjørende «kamerat» gjennom Sofias kveldsmørke og regnvåte sentrum.

Forts. side 18

Reinhard Bonnke i samtale med Rolf Erik Janøy:

VI MÅ FINNE ÅNDENS STRATEGI!

Reinhard Bonnke holder seminar, og evangelistene som hører på blir så ivrige at de reiser seg opp midt under talen full av lovsang og jubel.

Denne evangelisten står antagelig midt oppi den mest visjonære trossatsing for sjelers frelse som vi kjenner til i misjonshistorien. Han forventer at et helt kontinent skal bli frelst, og opplever å se hvordan denne fantastiske trosvisjonen stadig mer blir en virkelighet. Og mens han står midt oppi en mektig innhøstning i Afrika, har Herren begynt å vise ham noe av det som nå vil skje i Europa. Ta deg god tid til å lese dette intervjuet med Bonnke, og du vil ikke være den samme etterpå...

Reportasje: Rolf Erik Janøy

Når man står som vert for en konferanse av de dimensjoner som ble utviklet i Harare, Zimbabwe, samtidig som man preker opp til flere ganger om dagen og alle gjerne vil ha en samtale mellom møtene, har man det ganske travelt. Derfor gjorde vi oss ikke store forhåpningene om å få et virkelig dybdeintervju med Bonnke. Men med god hjelp fra hans pressetalsmann Ron Steel fikk vi i ro og fred møte ham og stille alle de spørsmål som lå på vårt hjerte.

Reinhard Bonnke er født i 1940 i det som i dag er Øst-Tyskland. Hans far var pinseforstander, og Reinhard ble frelst ni år gammel og åndsdopt da han var elleve. I 1959 gikk han på bibelskole i Wales, og han har også vært pastor i Flensburg før han i 1967 reiste til Afrika. I 1974 grunnla han *Christ for all Nations* (CfaN).

Vi hørte ham tale flere ganger under denne konferansen på sitt tydelige engelsk med tysk tonefall. Han behøver ingen talerstol, men går rundt med mikrofonen i hånden mens han stadig bøyer seg ivrig over den for å understreke en sannhet. Selv under seminarene han hadde midt på dagen, talte han så inspirert at folk flere ganger reiste seg spontant opp under talen i begeistring over budskapet og i lovprisning til Herren.

Han gjorde det samme inntrykket på meg nå som første gang jeg snakket med ham under en konferanse i Kenya for noen år tilbake. Selv om hans virksomhet har vokst kraftig siden da, møter han oss på en måte jeg kan kalle kameratslig. Det er umiddelbar kontakt og åpenhet, det er humor og alvor. Han bruker enkle ord og bilder, glemmer seg ikke bak en predikantrolle, men gir av seg selv. Han er ingen framstående teolog, ingen intellektuell, men en person som brenner med Guds ild for én ting: Sjelers frelse, mange sjelers frelse, millioners frelse. Og denne brann har gitt ham en troens handlekraft som er i ferd med å ryste hele Afrika med Guds kraft. (Se ellers omtale av Bonnke i Hvete-kornets aprilnummer.)

Blodvasket

Hvete-kornet: - Hvordan fikk du visjonen om at «Afrika skal bli frelst»?

Reinhard Bonnke: - Det var mens jeg arbeidet som misjonær i Lesotho, den lille, selvstendige staten midt inne i Sør-Afrika. Her var vi de første syv årene etter vi kom til Afrika. Jeg pleide å ta med meg trekkspillet

og spille jeg på torgene slik at mennesker samlet seg. Deretter vitnet jeg for dem. Michael Kolisang, som er min nærmeste medarbeider i møtekampanjene i dag, ble frelst i et av mine første friluftsmøter.

En dag i 1974 var jeg i en liten landsby med trekkspillet mitt. Guds kraft kom over meg, og det var som Herren spurte meg: - Vil du jeg skal gi deg en million dollar? Jeg tenkte på alt jeg kunne gjøre for en så stor sum, men så løftet jeg mine hender og ropte ut: - Gi meg heller en million mennesker for himmelen!

I over et år talte Gud til meg i drømmer og visjoner. Jeg så et blodvasket Afrika og til sist så jeg denne visjonen på lyse dagen. Det fødtes et rop i mitt hjerte som jeg er viss på er født i Guds faderhjerter: «Afrika skal bli frelst!» Dette var ikke et slagord jeg fant på, men noe Den Hellige Ånds røst talte til meg om gjennom flere måneder, så jeg måtte bekjenne det med min munn.

Jeg har i dag ingen annen interesse enn sjelers frelse, hele min oppmerksomhet er fokusert på dette. Dersom vi som Guds folk står sammen, kan denne visjonen oppfylles i vår generasjon.

En million

Hvete-kornet: - Hvordan skal denne visjonen bli en virkelighet?

Reinhard Bonnke: - Ved at vi følger den strategi som Den Hellige Ånd viser oss. Han vet hvordan Afrika skal bli inntatt for Gud. Hvordan vi skal utføre misjonsbefalingen, gjør Ånden til enhver tid levende for menn og kvinner som sier til Herren at de vil være en del av Hans plan i den tid de lever og for sin generasjonen. Og i vår tid vil Guds herlighet bli synlig som aldri før blant Hans folk.

Når jeg har søkt Herren for å finne Hans strategi for Afrika, er det tre elementer som har utkrystallisert seg:

1) Fire-konferansen vi nå avvikler. Vårt team har reist over hele Afrika og håndplukket vitner som har byrde for menneskers frelse til å delta på denne konferansen. Vi har betalt reise og opphold for disse. Visjonen for denne konferansen er at Guds ild (Fire) skal tennes i disse evangelistenes hjertener, slik at vi i tiden framover vil få høre at vekkelsener bryter ut over hele Afrika som resultat av det som har skjedd her.

2) En base i Lagos, Nigeria. Herfra vil vi holde kampanjer over hele Vest-Afrika. Vi

har kjøpt inn 40 tonn utstyr for stadionkampanjer, og har bl.a. fått laget et spesielt lydanlegg som kan dekke forsamlinger på opptil en million mennesker. Den Hellige Ånd har vist meg at vi skal få se en million frelst bare i Lagos. Jeg har allerede deltatt på flere kampanjer i Vest-Afrika og har opplevd en enorm åpenhet for evangeliet der. I byen Takoradi i Ghana møtte 80 000 mennesker fram til møtene; byen har 100 000 innbyggere. Flere av de sentrale lederne fra denne delen av Afrika deltar her på Fire-konferansen.

3) Teltet, som vi nå har innvidd på ny, skal vi bruke langs østkysten av Afrika. Vi skal flytte det stadig nordover her fra Harare, fra land til land: Malawi, Tanzania, Kenya, Uganda og videre nordover mot Kairo. Vi skal få se at det som ble kalt det mørke fastland, vil bli forvandlet til et lys for verden.

Hvete-kornet: - Når vil du nå Kairo?

Reinhard Bonnke: - Det vet bare Gud. Om Herren drøyer, vil det kanskje ta 10-20 år. Har Han dårligere tid, vil det nok gå fortore.

Hvete-kornet: - Har denne konferansen blitt det dere håpet?

Reinhard Bonnke: - Det har skjedd store ting under disse dagene. De endelige fruktene vil vi få se først lenge etter at den er avsluttet. I de kommende måneder og år vil jeg nøye vurdere resultatene. Viser det seg at den bærer de frukter vi forventer, kan det bli aktuelt å gjøre noe lignende senere. Finner vi de rette menneskene til å ta ansvaret, kan vi muligens ha en slik konferanse hvert år.

Denne gangen stod vår organisasjon, *Christ for all Nations*, alene med alt ansvaret. Konferansen har vært en enorm finansiell byrde for oss - vi er bare en liten organisasjon. Men fordi det var Herren som hadde talt til oss om dette, stoite vi på Ham, og Han skaffet de nødvendige midlene. Men å holde en slik konferanse hvert år vil være en altfor stor belastning for oss både økonomisk og arrangementsmessig. Det kan ta et halvt år før et brev kommer fram fra en ende av Afrika til den andre. Med slike kommunikasjoner blir det en nesten umulig oppgave å arrangere en slik samling årlig.

Hvite og svarte

Hvete-kornet: - Hvordan har ditt forhold vært til styret i Sør-Afrika?

Reinhard Bonnke: - Mitt første virkested var som nevnt Lesotho. Det er en selvstendig stat midt inne i Sør-Afrika Republikken, ikke en såkalt bantustan som bare er et slags reservat for svarte sørafrikanere. Fordi jeg på denne måten ble kjent med og knyttet til det sørlige Afrika, var det naturlig at arbeidet vårt vokste fram der.

I desember 1974 flyttet jeg og min familie til Witfield som ligger ved Johannesburg, og her hadde CfaN sitt hovedkvarter i flere år. Men på grunn av våre sør-afrikanske

pass, ble det nesten umulig å reise rundt her i Afrika. Vi har derfor nå besluttet å flytte vårt hovedkvarter til Frankfurt i Tyskland. Foruten hovedkvarteret i Frankfurt, vil vi ha midlertidige baser i ulike land i Afrika. Disse flytter vi etter hvert som virksomheten flytter.

Jeg forkynner evangeliet og ikke politikk, men jeg har alltid vært fullstendig imot alt som apartheid heter. Selvsagt er det også mange hvite sør-afrikanere som tar avstand fra apartheid. I CfaN er vi både hvite og svarte, og vi arbeider og lever nær hverandre i harmoni, kjærlighet og respekt.

Ført videre

Hvetekornet: - Hvordan skal de tusener som blir høstet inn under CfaNs massekampanjer, bli tatt vare på og ført videre etterpå?

Reinhard Bonnke: - Det er et vanskelig spørsmål å svare på selv om jeg har vært i Afrika som misjonær i 20 år og reisende evangelist i enda flere år.

Det svake leddet i vår virksomhet vil alltid være det jeg kaller den åndelige

infrastrukturen på lokalplanet. De varige resultatene av evangelistens innsats vil alltid stå og falle med de åndelige lederne på stedet vi besøker. Jeg tror det er nødvendig at vi forbereder kampanjene i god tid i de lokale menighetene på forskjellige måter, bl.a. ved å motivere og undervise pastorene og de eldste, slik at menighetene kan ta seg av de nye som kommer med. Hvis det ikke finnes en solid, åndelig infrastruktur, vil de åndelige resultatene gli ut av hendene på oss.

Vi holder nå på å bygge ut bibelskoler slik at vi kan gi pastorene og lederne sunn og balansert undervisning.

Hvetekornet: - Enkelte undersøkelser har vist at etter store møtekampanjer der kanskje titusentalls sier de vil ta imot Jesus, er det bare 10-20% som blir aktive kristne.

Reinhard Bonnke: - Jesus fortalte i en av sine lignelser at 75% av sæden gikk til spille mens bare 25% spirte og bar frukt. Så pga. djvelen vil det alltid være et visst «svinn». Men du rører ved et svært viktig punkt. Jeg er realist. Hvis jeg visste at bare

en liten prosent av de som sa de ville motta Jesus, tok konsekvensene av sitt valg, ville jeg virkelig spørre meg selv om det var innsatsen verd å satse så stort.

Vi arbeider hele tiden med å forbedre og effektivisere våre arbeidsmåter. Jeg har sendt medarbeidere for å studere andre evangelisters arbeid på nært hold. Etterpå setter vi oss ned og ser på hvilke metoder som kan tilpasses vårt arbeid her i Afrika. Vi er i det hele tatt sterkt opptatt av oppfølgingen av de som tar en avgjørelse under våre møter. Men alle studier både vi og andre evangelist-organisasjoner har gjort, konkluderer med at det endelige resultatet står eller faller med den lokale menighet.

Legemets oppgave

Hvetekornet: - Du vil gjerne inngå et nært samarbeid med de lokale menighetene for å løse dette problemet?

Reinhard Bonnke: - Jeg kan ikke se at det er riktig å isolere evangelist-gjærningen fra resten av Kristi legeme. Å evangelisere adskilt fra legemet som en helhet, er fullstendig bortkastet. Evangelisering er en

del av legemets oppgave, og er helt avhengig av andre funksjoner i legemet for å bære varig frukt. Jeg har en dyp lengsel etter å se Guds folk samarbeide i en betydelig større enhet enn vi til nå har sett. En evangelist har det privilegium å få tjene hele Kristi legeme uavhengig av kirkesamfunnsgrenser, men han kan bare fungere godt om han blir støttet av de lokale menighetene.

Alle steder vi har kommet har vi vært med på å skape enhet mellom de kristne. I Cape Town samarbeidet over 300 menigheter fra 32 kirkesamfunn om vår kampanje. Mange av dem var ikke på talefot med hverandre tidligere. Da vi dro, sa de: «Nå kjenner vi hverandre. La oss beholde dette samarbeidet».

Hvetekornet: - Så du er ikke «den stor evangelisten» som kommer til byen, kjører ditt eget opplegg og så drar videre, uten så mye tanke på hvordan det skal gå med dem som ble vunnet?

Reinhard Bonnke: - Jeg ser ikke på meg selv som noen stor evangelist, jeg er bare en ganske vanlig kristen som er kalt til

å vinne mennesker. Jeg er bare lydlig mot mitt kall og ønsker å være trofast mot Herren.

La meg prøve å forklare mitt ønske ved å bruke et enkelt bilde: Du har to gevær, et med bare krutt og et med virkelig ammunisjon. Når du skyter, er det umulig å fortelle av lyden hvilket gevær som er ladet med hva, begge smeller like mye. For å finne ut hvilket som hadde virkelig ammunisjon, må du se hvilket som laget hull i blinken. Det er beviset. Jeg ønsker ikke bare lyd. Jeg ønsker ikke bare store masser. Jeg ønsker resultater. Ekte resultater. Det er motivasjonen bak hele vårt arbeid.

Hvetekornet: - Du er innstilt på å forsette som reisende evangelist i mange år ennå?

Reinhard Bonnke: - Ja, helt til jeg dør eller Jesus kommer tilbake vil jeg forbli evangelist. Men jeg har bedt Herren si ifra til meg om Han finner det best at jeg trekker meg tilbake før det. Det finnes dessverre eksempler på Herrens tjenere som i sine siste virkeår river ned det de tidligere har bygd opp.

Sette i frihet

Hvetekornet: - Hvilken retning tror du framtidens evangelist-gjerning vil gå? Du står på «kraft»-linjen med helbredelser, tegn og under som en viktig del av tjenesten, mens andre evangelister mener at nådegavene ikke kan spille noen framtrekkende rolle om man vil nå ikke-kristne.

Reinhard Bonnke: - Om vi forkynner et evangelium som ikke på en synlig måte manifesterer Guds kraft, har vi mislyktes i vår tjeneste. Vi kan bare forkynne Kristus som den som gjør under. Da jeg f.eks. var i Zambia sist år, opplevde jeg hver gang jeg gikk på talerstolen at ikke før hadde jeg åpnet munnen, så begynte demonene å rope. Hvordan skal du kunne kaste ut demoner ved å holde en tale på tre punkter og så sette deg? Hvordan vil du møte fienden hvis du ikke kan gå imot ham i Jesu navn og kraft? Vi kjemper ikke mot kjøtt og blod.

Jeg tror ikke at en tale, uansett hvor vakker, poetisk, filosofisk, intellektuell eller

velformulert den måtte være, er nok til å møte behovene. Jesus holdt ikke møter, Han satte mennesker i frihet. Evangelisering uten åpenbaring av Jesu makt vil ikke vinne verden for Gud.

Hvetekornet: - Har du snakket med Billy Graham og Luis Palau om dette?

Reinhard Bonnke: - Jeg har ikke så ofte anledning til å møte disse herlige brødrene. Jeg var med på Amsterdam 83, den store, internasjonale konferansen for reisende evangelister som Grahams organisasjon arrangerte. Jeg satt der og brant av lyst til å tale, men var bare deltaker. Billy Graham inviterte meg til sitt rom, og jeg ble overrasket over hvor godt orientert han var om vårt arbeid. Vi hadde en positiv samtale om ulike spørsmål som opptar oss.

Økonomi

Hvetekornet: - Dette arbeidet krever store summer. Har du tenkt på å bruke mer tid i USA for å få inn de midler dere behøver?

Reinhard Bonnke: - I Afrika forkynder vi evangeliet for de fattige, det er dette Herren har lagt på mitt hjerte. Det ville ikke være riktig av meg å bruke 90% av tid og krefter på å tale til de rike for å få midler til å preke 10% for de fattige. Det finnes TV-evangelister i USA som ikke kan være borte en uke for å evangelisere; de må hele tiden vise seg på skjermen for ikke å miste inntektene. Min oppgave er heller ikke å underholde kristne på store konferanser. Jeg føler meg ikke hjemme blant mennesker som bare ønsker å delta i gode møter, og ikke kjenner den byrden som ligger i Guds hjerte for de ufrelste.

Vi har nå ca. 15 000 givere som støtter vårt arbeid fast. Bladet vårt, *Revival Report*, sender vi gratis til 25 000 adresser. De midler vi behøver, får komme gjennom disse kanaler; min oppgave er ikke å reise rundt og samle inn penger. Til denne konferansen trengte vi bl.a. 100 000 dollar for å dekke buss-utgiftene under arrangementet. Noen venner som ikke kjente til dette behovet, ble minnet av Herren om å sende oss hele beløpet. Gud ser våre behov. Vi har aldri behøvd å kutte ut noe som Herren har tait til oss om av økonomiske grunner.

Ved årsskiftet sa Herren til meg at 1986 ville bli året med de fulle kurvene. 12 kurver ble samlet opp etter brødunderet, det er en for hver måned. Så i år har jeg forventet en full kurv hver måned.

Europa

Hvetekornet: - Har du sett noe av Åndens strategi for Europa?

Reinhard Bonnke: - I de siste månedene har Gud latt meg få se noe av den, og jeg er virkelig oppmuntret og spent. Den Hellige Ånd har ledet oss til å flytte vårt hovedkvarter fra Sør-Afrika til Frankfurt. Han fortalte meg at det hadde forbindelse med Hans planer for Europa. Men tro ikke av den grunn at jeg betrakter meg selv som

spesielt viktig i det Han vil gjøre på dette kontinentet.

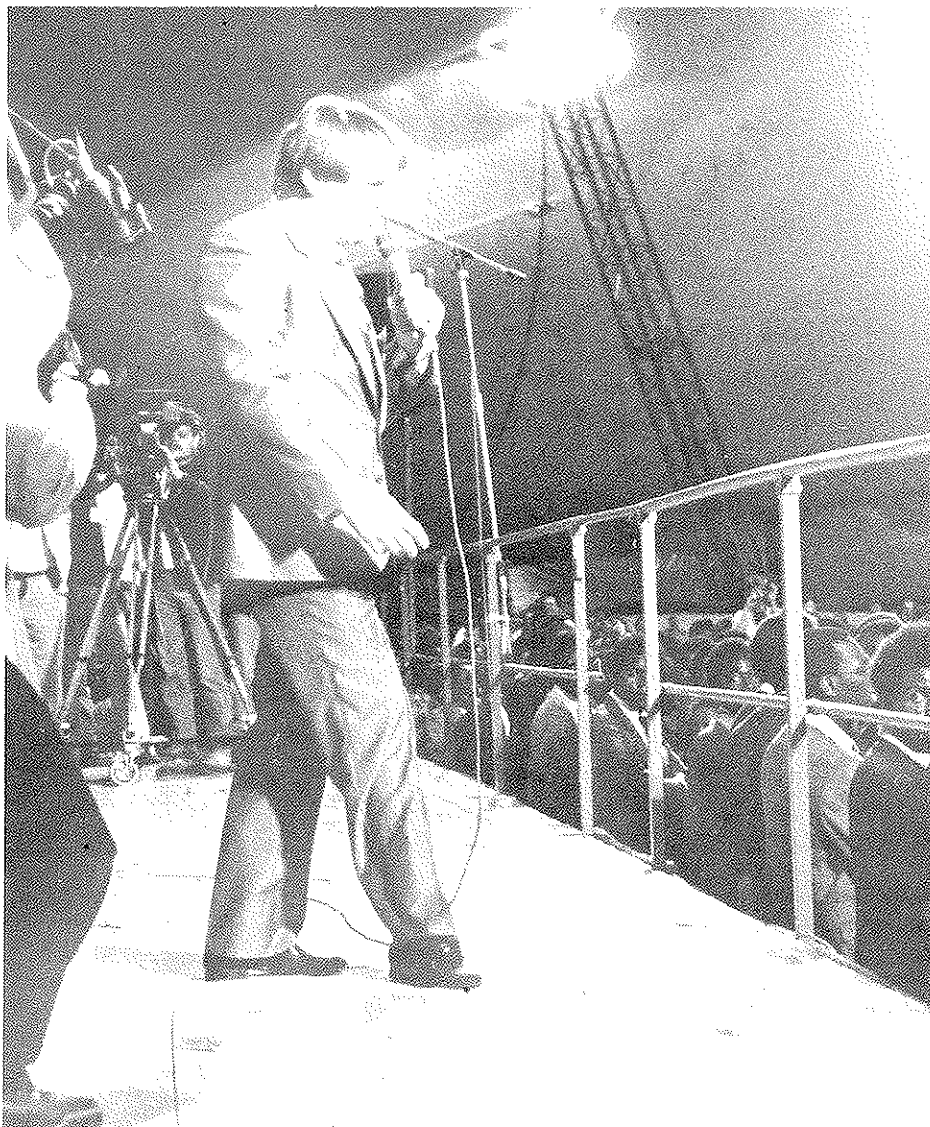
Herren har lagt på meg å arrangere en Fire-konferanse for Europa i juli eller august 1987. Den vil legge større vekt på å nå vanlige mennesker enn det denne har gjort; denne har jo vært spesielt rettet mot evangelister. Men jeg tenker meg undervisning på formiddagene og store, offentlige møter på kveldene. Jeg har invitert menn som Kenneth Copeland, Ray McCauley og Benny Hinn til å delta. Vi forsøker å få leid Martin Schleier Halle i

fra sted til sted og som blir lagt merke til av alle der det kommer. Tiden er snart inne til å kaste garnet på den andre siden av båten - da vil vi arbeide både i Afrika og Europa.

Hvetekornet: - Så du har tro for vekkelse i det avkristnede Europa?

Reinhard Bonnke: - Absolutt. Jeg tror Europa har større behov for evangelisering

I ettermøtene kaster folk som søker forbønn opp sigaretter, tryllemidler, innbruddsverktøy osv. opp på plattformen, hvor Bonnke tramper på det de vil bli løst fra.

Stuttgart. Den tar 11 000 mennesker. Det ville være utrolig mange mennesker for et kristent arrangement i Tyskland, men da Herren viste meg dette for noen måneder siden, så jeg 30 000 til 50 000 mennesker samles til møter i tyske byer. Jeg tror nok at dette vil måtte skje gjennom spesielle aksjoner som den vi planlegger nå, siden de fleste kirker er nokså lukket.

Dette er faktisk en av de første gangene jeg nevner denne visjonen for noen, men jeg kan allerede i min ånd se det store teltet vårt midt i Europa. Jeg kunne også tenke meg å dra til andre deler av Europa med teltet, f.eks. til Norge. Dette veldige teltet er et signal til vanlige mennesker om at Gud gjør store ting. Det er en fakkell vi kan flytte

enn Afrika. Selv om Europa er preget av åndelig forfall, er jeg full av håp. Jeg har hatt møter i Tyskland 3-4 ganger hvert år i mange år. Tidligere var det fantastisk hvis det kom 800 mennesker på møtene. De siste årene har det ikke vært uvanlig med forsamlinger på opptil 3000 mennesker. Noe er i ferd med å skje.

Hvetekornet: - Hvilken framtid tror du masse-evangeliseringen har i Europa?

Reinhard Bonnke: - Jeg tror at vi fremdeles har det beste i vente. Vi skal snart få være med på et kraftig gjennombrudd i Europa. Overalt hvor det finnes mange mennesker, er det også store muligheter for masse-evangelisering. Men vi

INNTA HØYDER VED LOVSANG!

Konferanse for menighetsledere, lovsangsledere og musikere
på Haugen Hotell, Geilo

MANDAG 6. – FREDAG 10. OKTOBER

– Lovprisning og ordet –

«Lovsang for Gud er i deres munn og et tveegget sverd i deres hånd.»

Salme 149,6

For brosjyre med nærmere opplysninger ring **Haugen Hotell**, tlf. 067/85 644 eller **Britt Kvaran**, tlf. 072/98 072

Arr.: RACHEL JEFFRIES I SAMARBEID MED HAUGEN HOTELL

trenger flere menigheter også. Når du har en stor høstmark og en stor skurtresker, behøver du også en stor låve.

En beslutning

Hvetekornet: - Hvilke tanker gjør du deg om Skandinavia?

Reinhard Bonnke: - Norge har jeg bare besøkt én gang. Det var i 1964 da vi var på bryllupsreise. På den tiden hadde jeg ikke så mange visjoner. Men jeg har hørt fra mange kanter at det skjer ting i Norge, og

det gleder meg. Det er en stor glede at dere kom så mange fra Norden ned hit, det viser at det finnes hjerter der som banker for Afrika. Høsten er moden her i Afrika nå. Dersom dere hjelper oss å bringe inn den gigantiske høsten her, skal vi komme med tusener av evangelister og hjelpe dere å bringe inn høsten i Europa.

Jeg er ofte blitt innbudt til Norge, og om Herren vil, vil jeg med glede komme. Forøvrig bodde jeg i tre år i Danmark som barn. Lewi Pethrus var med og ba for min hustru Anni og meg da vi ble utsendt som misjo-

nærer første gang, så jeg har flere tilknytningspunkt til Skandinavia.

Hvetekornet: - Du er preget av tillit til Herren og troens vågemot. Hvordan vil du definere tro?

Reinhard Bonnke: - Det kan gjøres på flere måter, men først og fremst er tro en beslutning. Når jeg har besluttet meg for å tro Guds Ord, forsvinner all tvil. Tro er også handling. Om vi bare våger gjøre det som er mulig, vil vi aldri lykkes. Er vi i Herrens plan, kan vi regne med at Herren vil gjøre det umulige. Om vi stoler på Herren, vil Han stole på oss.

Iblant er vi perfekte i teori og lære, men fungerer ikke i Guds overstrømmende kjærlighet. Men når Guds kjærlighet flyter ut til mennesker, vil hvert åpent hjerte berøres av Guds kraft. Mennesker behøver mer enn ord, vi må vri nøkkelen rundt i låsen i deres fangenskap. Dersom vi forventer at Gud skal virke, kommer Han til å gjøre det. 🌿

Dersom du ønsker å være med og støtte Bonnkes arbeid eller få tilsendt hans blad gratis, er adressen til hans internasjonale hovedkvarter: CfaN, Melesunger str 1, Seckbach, D-Frankfurt, Vest Tyskland.

Inntrykk fra Fire-konferansen

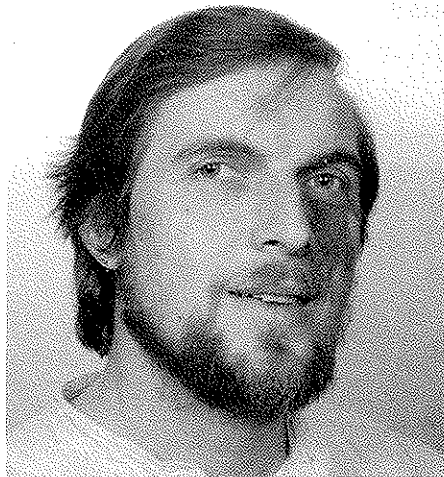
Vi har bedt noen av de som var med under konferansen i Harare å dele sine opplevelser med oss.

Håkon Fagervik: Trosvissnet og samhold

Jeg tror denne turen vil bety mye for min videre tjeneste som forkynner, jeg vil neppe bli den samme som før.

Det som vel gjorde sterkest inntrykk, var den trosvissnet vi fikk oppleve under denne konferansen. De har en bevisst trosholding som ga meg tro på en ny djervhet også her hjemme.

Hos Bonnke fant jeg en evangelist-gave som er sjelden å oppleve i dag. Jeg syns jeg fant noe av den samme salvelse over ham som over Frank Mangs. Det jeg spesielt merket meg, var at han hele tiden ga all ære videre til Jesus Kristus og aldri benyttet sjansen til å stille seg selv i sentrum. Det

oppfatter jeg som et kvalitetsstempel over ham og hans tjeneste.

En annen ting som talte til meg, var deres understrekning av vår avhengighet av Den Hellige Ånd. De holdt sterkt fram at ting skjer i Guds time, og ikke av tilfeldigheter. Jeg tror Gud har mye Han vil lære oss i tida framover. Denne konferansen har vært starten på noe nytt for mange av oss.

Ellers merket jeg meg hvor godt arrangementet fløt, alt var gjennomtenkt. Det som skjedde i bønneteltet, gjorde også sterkt inntrykk. Der var aktiv bønnekamp både før og under møtene. Opp til 200-300 mennesker var engasjert i denne tjenesten og marsjerte rundt i teltet, ofte to og to sammen. Her lå nok noe av hemmeligheten til det som skjedde i møtene.

Jeg skulle ønske at vi hadde fått høre Reinhard Bonnke mer, spesielt i kveldsmøtene. Han talte om Jesu blod i det første kveldsmøtet og var svært Jesus-sentrert i

sin forkynnelse. Men også andre forkynnere bar fram sterke budskap.

Å møte folket i Afrika var også en opplevelse. Jeg opplevde hos mange av dem en kvalitet som vi hvite behøver. De hadde et unikt samhold og en kjærlig holdning til hverandre som vi dessverre har mistet mye av. Den afrikanske lovsangen, spontaniteten og ektheten i forholdet til Gud var en opplevelse. Jeg kunne faktisk ønske at jeg hadde bodd i Afrika nettopp pga. dette! Fattigdommen i store deler av befolkningen gjorde dypt inntrykk, og jeg føler fortvilning over at ikke vi har gjort mer for å hjelpe de som lever på eksistens-minimum.

Fellesskapet med brødre fra forskjellige sammenhenger over hele Norden på denne turen var også svært berikende.

Håkon Fagervik er landsevangelist i Det Norske Misjonsforbund, deltidspastor i Brønnøysund og sesongfisker i Berlevåg.

Bill Stenberg: Visjon for masse-evangelisering

Konferansen i Harare, Zimbabwe, gjorde et mektig inntrykk på meg. Framfor alt har masse-evangelisering igjen blitt lagt sterkt på mitt hjerte. Jeg fikk se mektige bevis på hvordan Gud kan røre ved mennesker og deres tjeneste når Han får bestemme. Det finnes ingen grenser for den som tror. Jeg har fått se at Jesus er ubegrenset.

Jeg ble også grepet av folkets henfør-

else innfor Herren: Lovsangen, dansen innfor Gud når hundretalls mennesker frydet seg i Herren var uforglemmelig.

Menneskene og møteopplegget var åpne, de hadde plass til en levende Gud, en undergjørende Gud. I den evangeliske forkynnelsen de presenterte, var det selvsagt fra første stund at Gud gjør mirakler. Denne forkynnelsen fikk et gjensvar hos tilhørerne som vi aldri har sett maken til i Skandinavia.

Mange av oss forkynnere fra Skandinavia som deltok, kom svært nær hverandre. Jeg tror at dette i framtiden vil kunne vise seg som et sterkt fellesskap som ikke så lett blir brutt. Jeg tror at vi utfra de felles opplevelsene vi har hatt her, kan bære en felles visjon om masse-evangelisering over hele Europa. Jeg tror at denne konferansen vil bære frukter i det praktiske, noe jeg har savnet i konferanser jeg har deltatt på tidligere. Mange av oss har fått et fornyet og fordypet kall til å være evangelister med verden på vårt hjerte. Jeg tror at vi skal evangelisere hele Europa, kanskje som store team, og hjelpe hverandre på forskjellige måter å vinne land etter land for Jesus. Jeg har tenkt over den dimensjon jeg selv arbeider i, og har fått se at jeg må forandre min tenkemåte og få et større perspektiv.

Jeg har også frydet meg over den glede og spontanitet som har flytt mellom oss. Jeg har fått en forsterket tro på at Den Hellige Ånds salvelse er det som virkelig kan bryte ned barrierene mellom kristne grupperinger.

Reinhard Bonnke sier stadig: Afrika skal bli frelst! På samme måte tror jeg det er et rop i Guds hjerte at hele verden skal bli frelst. Jeg føler meg utfordret til å være med og oppfylle dette ropet fra Guds hjerte.

Bill Stenberg har i flere år reist som evangelist i Sverige og vært brukt av ulike menigheter. Han har startet Troens liv evangelisering og reiser nå over hele Norden. I vårt septemnummer vil vi presentere ham nærmere i et stort intervju.

Tor Erik Nilsen: En ny salvelse

Vi fikk være med på en særdeles vellykket konferanse. For det første er jeg imponert over arrangementet, hvor nøye planlagt og detaljert opplegget var. Det praktiske fungerte svært godt, og det gjorde at det Herren ville si og dele med oss, kom lettere fram.

Personlig ble jeg med på denne turen for å høre fra Herren og få en ny salvelse. Dette vil jeg igjen gi videre til folket i Nord-Norge. Jeg tror virkelige at det jeg fikk på konferansen, skal få bli til velsignelse for folk i Nord-Norge etter hvert som jeg begynner å handle og gå i tro på det jeg har sett og fått.

Tor Erik Nilsen er disponert i Harstad og med i Metodistkirken på stedet.

Åge Åleskjær: Forkynnelse og praktisering

Det jeg sitter igjen med etter besøket i Zimbabwe, er at de har en frimodig og djerv tone som vi har god bruk for på våre breddegrader.

Det andre jeg syns var slående var visjonen for at folk skal bli frelst. *Afrika skal frelst!* var parolen som gikk igjen og som slo an tonen. Det var jo også sterkt å se hvordan dette gikk i oppfyllelse ved at skarer søkte frelse.

Vår avhengighet av Den Hellige Ånd og nådegavene i evangeliseringen var mye framme i undervisningen, spesielt da helbredelser, tegn og under. Dette har jo ikke vært noe særpreg ved norsk kristenhet sett under ett. Bonnke var bl.a. inne på at Jesus har befalt oss både å forkynne og praktisere. Dette stemmer med noe av det Den Hellige Ånd har talt til meg om når det gjelder evangeliet og evangeliseringen.

Jeg kjenner at jeg har blitt enormt inspirert av disse dagene i Afrika. Det gleder meg å se at vi i Norge er i den samme strømmen, og at vi ikke ligger så veldig langt etter. Det jeg ønsker å ta med meg hjem, er noe av den ilden og det pågangsmotet som disse karene har. Hos dem er det ikke snakk om at Gud vil gjøre noe i framtida - Gud virker nå.

For meg var Bonnkes seminar om Den Hellige Ånd og nådegavene i evangeliseringen noe av det sterkeste. Kveldsmøtene med kraftgjerninger gjorde også et dypt inntrykk.

Åge Åleskjær har i mange år virket som evangelist. Han er nå også pastor i Grorud Kristne Senter som er en hurtigvoksende menighet i en av Oslos drabantbyer.

Øyvind Fjellstad: Naturlig at Gud gjør under

Lenge har jeg gått med en dyp lengsel etter å se Guds kraft manifestert i sterkere grad gjennom mitt liv og gjennom kristen virksomhet her i Norge. Vi trenger det nå.

Derfor tror jeg denne konferansen var så viktig. Foran våre øyne fikk vi se hundreder ta imot frelse og mange ta imot helbredelse for de mest forskjellige sykdommer: Blinde, døde, lamme...

I tillegg merket vi at Gud virket gjennom våre liv så taxi-sjåfører, hotell-personale og andre service-arbeidere tok imot frelsen i løpet av denne uken.

Det har blitt en mer naturlig tanke at Gud virker og gjør under. Vi reiser hjem med den samme Gud i hjertet som var til stede i Harare. Han lengter etter å få vise sin makt i Norge.

Øyvind Fjellstad er pastor i den lutherske Frikirken på Hamar.

Astrid Gundersen: Sterk undervisning!

Det var fint å se de mange som kom for å bli frelst i hvert møte. De ikke bare gikk fram for å bli frelst, de løp fram. Å se tusener som priste Herren, danset og klappet av begeistring for Ham var en stor opplevelse.

Seminarene om dagen var sterk undervisning. Men det var helt spesielt å høre Reinard Bonnke: Hans enkelhet og inspirerende måte å tale evangeliet på, og den salvelsen som fulgte ham gjorde inntrykk.

Det var en stor oppmuntring å få være med og se og oppleve verdens største telt, å se at for Gud er ingen ting umulig.

Astrid Gundersen er gift med Ronald Gundersen og aktivt med i evangeliseringsarbeidet teltmisjonen deres driver over hele Norge.

Ronald Gundersen: Enorm inspirasjon

Jeg syns det var en fantastisk uke! For meg var det aller største å se de tusener som tok imot Jesus. Mange helbredelser gjorde også et sterkt inntrykk. Jeg tror vi har noe å lære av Reinhard Bonnkes og de andres forkynnelse, og ikke minst av deres liv. De lever liksom i en annen dimensjon enn oss.

Jeg har jo møtetelt selv, og jeg opplevde disse dagene som en enorm inspirasjon til å holde fram i det sporet Herren har satt meg. Mitt kall er å høste inn sjeler, men denne turen viste meg at jeg kanskje har fjernet meg noe fra min egentlige oppgave. Jeg har blitt inspirert til søke tilbake mot sentrum av min tjeneste. Jeg tror at vi også i Norge, Norden og Europa forøvrig skal få se mennesker bli frelst i hundre- og tusentall.

Mange kristne snakker om å vente på den rette tiden. Men den rette tiden er *i dag!* Jesus ønsker mer enn noen av oss at mennesker skal bli frelst og syke skal bli helbredet. Dette gjedesbudskapet er noe som skal forkynnes for alle og enhver.

Bonnkes slagord *Afrika skal bli frelst!* bør være en inspirasjon for oss til å si det samme om vår situasjon: Norge skal bli frelst, min by skal bli frelst, min familie skal bli frelst! La oss være frimodige i våre uttalelser og begynne å begjære av Herren. Jeg kjenner det er en brann i mitt indre som aldri før til å vinne mennesker for Herren. Tiden er kort og Jesus kommer snart igjen, men før Han kommer, skal vi få se mektige vekkelsener også over vår del av verden.

Jeg kjenner at jeg har fått frimodighet til å gå ut på det Herren viste meg på denne turen. Det var en fantastisk tur, og jeg skulle ønske at mange flere hadde kunnet være med.

Ronald Gundersen har i flere år reist som evangelist og driver teltmisjonen Møtet med Jesus.

Karl Sørensen: Evangeliets ABC

Jeg føler meg privilegert som sammen med 4000 delegater fikk delta på konferansen i Harare. Også det å være sammen med andre skandinaviske brødre og søstre fra ulike sammenhenger var en stor opplevelse. Den tilhørigheten vi alle kjente med

hverandre, er kun et resultat av at vi er gjenfødt og alle har del i samme Ånd. Å oppleve dette sammen med andre kristne fra 62 nasjoner er sterkt, og vel en forsmak på det som venter oss. Lovsangen blir noe mer og annet enn bare å synge sammen.

Mottoet for konferansen, *Afrika skal bli frelst*, og den måten konferanseledelsen og gjestetalerne inspirerte og betjente delegatene på for at dette skulle bli en realitet, var en sterk opplevelse. Ingen omstendigheter er av en slik art at Herrens verk ikke vil ha framgang. Satans makt er brutt og vi skal triumfere over den slagne. Den aktive, åndelige krigføringen med konsentrert bønn var vel noe uvant for flere av oss. Men her ligger mye av hemmeligheten. Det var forøvrig et eget seminar om temaet evangelisering og forbønn med Suzette Hatting, meget sterkt. - Vi er kalt til å flytte fjell, så la oss slutte å spille med klinkekuier, for å sitere R. Bonnke.

Det var i det hele tatt svært mange interessante seminarer. Jeg deltok på Loren Cunninghams og Reinhard Bonnkes seminarer som var svært forskjellige, men begge budskap var direkte fra Gud til oss tilhørere. Temaene var evangeliseringsstrategi og evangelisering og Den Hellige Ånd.

Å delta på korstogene om kveldene var også en stor opplevelse. Å se hvordan afrikanerne ga umiddelbar repons på forkynnelsen, gjorde dypt inntrykk. Reinhard Bonnkes klare og enkle forkynnelse av evangeliets ABC var utrolig sterk. Å være vitne til at så mange blir frelst og også til dels helbredet, gir et helt nytt perspektiv over troen og er en mektig inspirasjon for oss som kristne.

Vår bønn er at ilden også må få brenne uhindret i Europa og Norge, og at fornyelsen og vekkelsen som i dag er et faktum, i sterk grad manifesteres hos oss. Alt mens Kristi legeme reiser seg i Guds herlighet.

Til slutt vil jeg sitere Kenneth Copeland som understreket viktigheten av aldri å skade Kristi legeme. Vi er kun satt til å velsigne og tale vel om andre. Det finnes bare ett folk, og Herren fører oss nå sammen i en enhet vi ikke har sett før. Og for alt dette er det bare én som skal æres - Gud!

Karl Sørensen er direktør i eget firma i Bergen. Han er aktiv i en nyetablert Misjonsmenighet utenfor byen.

Campmeeting

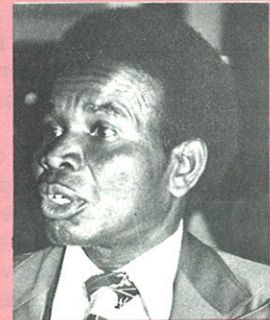
OSLO '86

STORT SOMMERSTEVNE

5.–10. aug., Hellerudsletta, Oslo

V. E-6 mot Hamar

Hovedtalere: Silas Oviti fra Kenya
Ulf Ekman fra Sverige
Rudi Vrtacknik fra USA
Jerry O'dell fra USA
Åge Åleksjær
Arne Bakken m.fl.

Silas Oviti, Kenya

Lovsang: Ambassadør
Wenche og Thorbjørn Baksvær
Ulf Christiansson (Jerusalem)

Torsdag 7. aug. kl. 20.00, stor konsert
med Jerusalem.

GRORUD
KRISTNE SENTER

Postboks 11 Grorud, 0917 OSLO 9, tlf.: 02/32 65 85

FIRE-KONFERANSEN

Forts. fra side 7

Men la meg ikke klage. Vi fikk middag på hotell Grand Sofia; Kjell Haltorp fikk vitnet for pianisten mens Ronald Gundersen gjorde video-opptak, og vi fikk gitt videre litteratur på gaten utenfor parlamentet. Vi kom endog tilbake til flyplassen i god tid. Hva mer kunne vi forvente under nevnte omstendigheter?

Konfrontasjon med systemet

Lettet og glade ankom vi transitthallen og fortalte opprømt til resten av reisefølget hva vi hadde opplevd. En bror som hadde drøyd ventetiden med å ta bilder av et par andre, fortalte at han hadde blitt fratatt filmen. Oppglødet av vår bytur gikk jeg som reiseleder bort til den bevæpnede vekten og ba høflig, men bestemt at filmen måtte leveres tilbake. Etter en kort diskusjon fikk jeg utrolig nok filmen utlevert og kunne med en viss triumf gi den tilbake til eieren.

Men vi skulle snart få oppleve den harde virkelighet som folket i et slikt system må leve under. Idet vi blir utsjekket for å ta flyet videre, kommer to menn og henter Kjell Haltorp. Med fire, fem stykker rundt seg, to av dem med maskinpistoler, blir lommene og håndkofferten hans gjennomsokt. Vaktene hadde funnet en traktat på et av toalettene. Det var ikke Kjell som hadde lagt den der, men det var vel han som mest frimodig hadde hilst flyplasspersonalet med tilrop som «Jesus is the best».

Da de fant hans norske bibel og en traktat av Billy Graham på bulgarsk, ble stemningen amper. Men nå stod vi temmelig hjelpesløse. Jeg gikk opp trappen der Haltorp ble trakassert, og nektet overmodig å fjerne meg. Det resulterte bare i et hardt puff som hjalp meg ned til de andre passasjerene som forskrekket så på. Vi fikk ropt at han var med i en gruppe på 38 reisende og at ingen ville gå ombord i flyet før han ble løslatt. Om det hadde noen avgjørende betydning vet jeg ikke, men han ble omsider satt fri. Hadde han vært alene, kunne det ha gått verre. Episoden viste oss litt av kommunistregimets redsel for evangeliet på trykk.

Ombord i flyet så jeg den ellers så frimodige Haltorp noe blek og rystet. Men da vi senere på turen lettet fra Lagos i Nigeria, var han i full form igjen. Da hadde vi fått ombord en flokk nigerianske evangelister som også skulle til Fire-konferansen. Etter Haltorp med noen inspirerte ord på engelsk hadde oppglødet oss, kom noen av de afrikanske evangelistene fram i midtgangen og lede oss i allsang omtrent helt fram til Harare. Stemningen ble så stor at da jeg spurte Sverre Granlund om hvilke forventninger han hadde til konferansen, uttalte han begeistret at «det halve var ham ikke fortalt» - og det var *før* vi kom fram!

Seminar

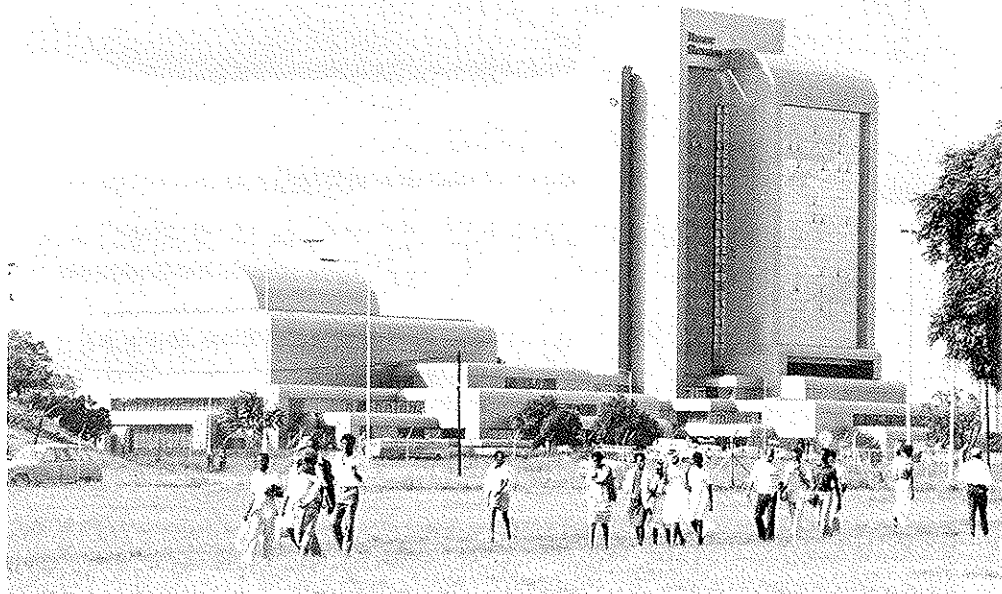
Dagene begynte med en 45-minutters lovsangs- og bønnestund før et felles formiddagsmøte. Etter kaffepause var det tid for seminarer, så var det lunsj og nye seminarer på ettermiddagen. Alt foregikk på Sheraton hotell og konferansesenter. Men på kveldene var det en evangelisk aksjon for hele Harare i verdens største møtetelt som var satt opp like i nærheten av hotellet.

I løpet av uken fikk jeg høre de fleste forkynnerne som deltok. Blant dem var den internasjonale lederen for *Youth with a Mission*, Loren Cunningham, som hadde meget velbesøkte og aktuelle seminarer om evangeliseringsstrategi. - Alle ønsker vi

de mangler midler, men Jesus lot seg aldri begrense av slikt.

Copeland understreket hele tiden at Herrens hensikt med å betro oss midler, er at vi skal ha mulighet til å gi dem videre. Han talte også meget direkte om forholdene i fattige land, og sa at USA også var et fattig land før de begynte å gi til andre land. - Begynn å gi så Herren kan få velsigne deg, sa Copland og holdt fram at det er viktig å investere midler i de tjenester som betyr noe i Guds rike. Selv hadde han hatt store økonomiske problemer de siste åre-

Det var på «Harare Sheraton» som «Fire-konferansen» ble holdt. Et av verdens mest gedigne hotell.

vekst og fremgang, sa han, - men er vi villig til å gå korsets vei for at det skal skje? Når vi er fullstendig villig til å oppgi våre liv, blir det alltid god frukt.

Kenneth Copeland underviste om «prosperity» (framgang), og definerte dette som «kunnskapen om og evnen til å ta imot Guds kraft slik at alle behov på ethvert område i livet kan dekkes». For den syke er «prosperity» å bli helbredet, for den hungrige er det brød, for den som må gå fra landsby til landsby for å forkynne evangeliet, er det en sykkel. Han talte mye om penger på disse seminarene, og for oss nordmenn var det uvant å høre om dette emnet. Men som Copland sa: De som reagerer mest på å høre om hvordan vi kan få god økonomi slik at midlene kan investeres i Guds rikes framgang, er de som er bundet av penger.

- Når vi taler om framgang, tror mange vi bare tenker på økonomisk framgang, sa Copeland. - Og la oss ikke fornekte at penger er viktig. De fleste bruker mye av den beste tiden i sitt liv på å tjene penger, så derfor må det være viktig for mange. Men vi behøver ikke som verden å bruke storparten av vårt liv til å tenke på hvordan vi skal få mer penger. Jesus viste oss hvordan vi kan leve sammen med Faderen langt over pengenes begrensning. Mange sier at de ikke kan gjøre noe for Gud fordi

ne, med en million dollar i gjeld. Det var i denne situasjonen han ble minnet om å gi midler til Bonnkes arbeid, og han sendte flere millioner kroner til det. Han høstet frukten av sin utsæd ved at hans egen organisasjon fikk løst alle sine økonomiske problemer og i dag er gjeldfrie.

Hans hustru Gloria hadde også et seminar om forbønn for syke. Ray McCauley, som er en nær venn av Bonnke og leder en av Sør-Afrikas største menigheter, underviste om «Evangelisering og befrielse». Jeg hørte mye godt om dette seminaret, men fikk ikke selv anledning til å være med der. Derimot hørte jeg Robert Schuller (han med krystall-katedralen i Los Angeles) tale om «Evangeliet og de menneskelige behov», og misjonsmannen Ralph Mahoney tale om «Evangelisering og integritet», et ransakende og nyttige budskap. Edmund Roebert, som er en annen kjent pastor i Sør-Afrika, talte om «Evangelisering og Guds rike».

Teltet

Bonnke innviet sitt nye, store telt med en kampanje i Soweto i februar 1984, men allerede under den neste kampanjen i Cape Town ble hele telttaket revet av under den verste stormen i manns minne. Man fant deier av teitduken flere kilometer vekk.

Mens man ennå venter på en avklaring om hvor meget forsikringselskapet er villig til å betale, har Kenneth Copeland kostet det nye teltet til ca. 6 millioner norske kroner (800 000 dollars). Det er et flott telt med solid, gul duk med røde kanter og master. Det er blitt testet og forbedret av engelske ingeniører og konstruktører, og taket er utformet slik at det kan tåle kraftig vind.

Det gjør et veldig inntrykk bare å komme inn i det enorme teltet som rommer rundt 34 000 sitteplasser. Dersom man lot alle

Ivrige bønne-kjempere går under hele møtet i intens bønn mens de siterer løfter fra Guds Ord.

Planen er å nå hele Afrika, fra Cape Town til Kairo. Teltet skal flyttes nordover langs østkysten av Afrika fra by til by og fra land til land. Mens man flytter teltet, drar Bonnke med sitt team over til vestkysten hvor man leier idrettsarenaer og store utendørs plasser som kan romme enda flere enn teltet. Som kjent har Bonnke de siste årene hatt opp til 250 000 mennesker til stede under sine kampanjemøter.

Ved å drive vekselbruk mellom telt på østkysten og friluftsmøter på vestkysten på denne måten, regner han med å forkynne evangeliet i praktisk talt hvert land i Afrika i tiden framover. I en samtale med Bonnke ga han uttrykk for at han ønsker å gi alt han har av tid og krefter i dette arbeidet mens

sådanne. Her hadde jeg blant annet sett fram til å høre Jack Hayford (som ikke kom i det hele tatt) og Benson Idahosa fra Nigeria (som stod med ryggen til forsamlingen og prekte for Bonnke, med et overdimensjonert røstvolum som gjorde det vanskelig å høre).

Men så oppdager du noen du verken har tenkt på eller hørt om, men som virkelig gir deg et inntrykk fra Herren. Har du hørt om Suzette Hattingh? Nei, det hadde ikke jeg heller. Hun stod oppført med et seminar om forbønnstjenesten, men det var ikke kryset av på mitt skjema. Ærlig talt har jeg iblant blitt nedtyngt bare ved tanken på forbønnstjenesten. Alle som har hørt og talt like mange prekener om at vi «burde be mer» som undertegnede, vil forstå hvordan emnet lett knyttes sammen med en følelse av fordømmelse og tilkortkommenhet.

Men nå skal jeg ta deg med på den gledeligste overraskelsen jeg fikk der nede. På bildet av det store teltet ser du et mindre telt ved siden av. Det er teltet Bonnke brukte tidligere. Det første kveldsmøtet i det store teltet hadde ikke begynt før jeg undret meg over hva de brukte det mindre teltet til. Var det et bok-telt, et mat-telt? Jeg ruslet ut i tropenatten og gikk over til det mindre teltet.

Da jeg kom nærmere hørte jeg en underlig lyd, et brus av mange stemmer. - Er det folk her midt under møtet? tenkte jeg. Plutselig står jeg i teltåpningen og ser inn i et dårlig opplyst telt uten benker, bare master. Hvilket liv, hvilken intensitet, hvilken herlig atmosfære! To-tre hundre kristne går omkring der inne, ikke subbene og sløvt, men med bestemte og ivrige skritt. Noen står vendt mot det store teltet og ber nesten som jødene framfor Klagemuren i Jerusalem. Noen har tatt med seg kaffetermos. Langs teltveggene ligger en del småbarn godt inntullet - mødrene deres er her og ber. Andre har barnet bundet opp på ryggen i et stort tørkle.

Maken til bønnemøte har jeg aldri vært på. Her er det ingen som «leder i bønn» mens de andre forsiktig legger til et «amen» iblant. Her ber man av full strupe: De roper, de ber, de påkaller, ikke bare med kraftig røst, men med hele kroppen. De går gjerne to og to sammen, med åpen bibel. De holder hverandre med den ene armen og fektek bydende med den andre, ja, legger hele overkroppen bak sine inderlige bønner.

Det var veilederne som her var i bønn under hele møtet, helt til de skulle motta hundrevis av frelsessøkende som kom inn hit i slutten av møtet. Tenk med hvilken salvelse de kunne møte de som kom, etter å ha vært i intens forbønn og åndelig krigføring i flere timer!

Midt i teltet står noen store kasser, og etter en tid stiger en kvinne opp hit med en mikrofon. Jeg hørte siden at dette var Suzette Hattingh som er ansatt på heltid for å lede forbønnstjenesten i CfaN. Hun leder i lovsang, synger i tunger og samler forbe-

Forts. side 39

stå, kunne man pakke inn 70 000 mennesker. For å få en forestilling om størrelsen kan vi opplyse at det er plass til seks haller som den i Sarons Dal inni teltet. Utenfra ser det ikke så stort ut, men når man kommer inn, ser man de enorme dimensjonene. De teltmaster vi er vant til å se i våre hjemlige teltmøter, ville ikke gjøre store nytten her. De store, firkantede stålmastene som bare forsvinner opp gjennom telttaket, er av helt andre dimensjoner. Det kreves 16 trailere og lastebiler for å frakte teltet fra sted til sted, og flere uker til å ta det ned og sette det opp.

Da teltet ble satt opp i Harare, gjorde sterke muslimske krefter hva de kunne for å stoppe møtene. De anla rettssak og fikk den helt opp til høyesterett. - Vi har aldri tapt en sak før, sa de til Bonnke, - så det teltet skal vi få fjernet. Det er en kjent sak at muslimene har stor innflytelse i mange afrikanske land. - Har dere aldri tapt før, kommer dette til å bli en historisk rettssak, svarte Bonnke som ikke bare vant saken, men også fikk erstatning for alle utgifter knyttet til den. - Men jeg triumferer ikke over muslimene på grunn av dette, sa Bonnke i et møte. - Vi ønsker å vise dem kjærlighet slik at Herren kan begynne å frelse nøkkelpersoner blant dem.

Etter korstoget i Harare skal teltet til Malawi hvor det skal holdes et korstog i juli.

han ennå er i sin beste alder.

Teltet ble nyinnviet under Fire-konferansen av Reinhard Bonnke og ekteparet Copeland, og vi fikk være med på en mektig innhøstning for Guds rike. I et av de første møtene vi var til stede, fikk jeg ved nøyere undersøkelser vite at over fem hundre hadde søkt frelse og gitt navn og adresse til veilederne, og tilstrømningen bare økte utover uken.

Et positivt trekk var at man aldri forsøkte å oppgi større antall enn det faktiske. Når vi spurte Bonnkes pressesjef Ron Steel om tall, fikk vi alltid et mindre enn det vi selv antok. Når vi trodde det hadde vært 20 000 til stede på det første møtet, sa Steel at det trolig ikke var mer enn 10 000. I Norge skal det ikke så store stevnet til før vi anslår 8000-10 000, men når man så den enorme skaren som Steel anslo til 10 000, forstår en hvor mye folk det egentlig er.

Kampanjen fortsatte også uken etter vi var reist hjem. Folk som ble igjen også den uken, forteller at mot slutten av kampanjen var teltet sprengt av folk og flere hundre måtte stå utenfor.

Krigføring

Det kan ofte være slik at man kommer til en konferanse eller lignende med en spesiell forventning til visse talere, gjerne kjente

LOVAD VARE
HERREN,
DAG EFTER DAG
BAR HAN
OSS.
Ps. 44:28

Bibelskole-
lærer
utfordrer:

«Om Guds folk omvender seg, kan store skarer høstes inn»

Harry Månsus, kjent navn i svensk kristenhet og lærer ved baptistenes pastorskole, kommer i høst ut med en ny bok som han har kalt *Vägen hem*. Den vil antagelig bli et av de kraftigste vekkerop som den nordiske kristenhet har fått på mange år, og bygger på undersøkelser av folks religiøse holdninger. Han forteller at boken er skrevet under hard indre kamp, og at han i dag er en annen enn da han begynte på den.

Månsus har i de senere årene vært sterkt opptatt av mangelen på kontakt mellom kristne miljøer og ikke-kristne mennesker, og med *Vägen hem* ønsker han å peke på en del av disse kultur-barrierene. - Det moderne mennesket har stor gudslengsel, men fordi vi snakker et språk de ikke forstår, har de ikke skjønt at vi har svaret, mener Månsus.

Hvetekornet vil komme tilbake med et intervju med han, men bringer her en artikkel han nettopp har skrevet.

Tekst: Harry Månsus

En merkelig tid

Vi lever i en merkelig tid, full av motsetninger. På den ene siden berøres mennesker langt utenfor kirken av Guds Ånd - et kall fra livet selv. Derfor finnes det i folkedypet i dag en stor åpenhet for spørsmål om livets mening og tilværelsens åndelige dimensjon. Vi lever midt i en «besøkelsestid» som de kalte det før. På den andre siden har ikke denne forunderlige søkningsen ført til noen «høsttid» for Guds menighet. Tvert imot, fersk statistikk viser at vår tids religiøse og åpne mennesker spontant velger andre ting enn kirken. Mens landsgjennomsnittet i Sverige er at 10% av befolkningen går i en eller annen kirke eller menighet, er det bare 4% av de «privat-religiøse» som noensinne oppsøker slike steder.

Åndelig vår tid

I dag berøres bare 10% av befolkningen av kirkenes febrilske aktivitet. I storbyene nås kun 5%, og en stadig større prosent av befolkningen flytter til byene. I Sverige f.eks. vil halve befolkningen være samlet rundt tre store byer innen år 2000. Disse tallene kan virke nedslående, nesten lammende på mange.

Men da skal vi ikke glemme den andre siden av saken, nemlig at Gud er på ferde og forbereder folket utenfor kirkene for åndelig vår tid. Av de 90% som ikke har noe forhold til kristen virksomhet, sier ikke mindre enn halvparten at de har et forhold til Gud. Hele 46,4% sier seg nemlig å være religiøse på sin egen, personlige måte. Og disse anonyme troende ber ganske ofte -

halvparten en gang i mellom, en fjerdedel regelmessig og 16% daglig. Er disse tallene riktige, kan vi ganske overraskende konkludere: *Det bes betydelig mer utenfor kirkene i dag enn innenfor!*

I et års tid har jeg selv arbeidet intenst med disse statistiske opplysningene og de til dels motstridende perspektivene. Boken jeg nettopp har avsluttet, en «folkebok» for vår tids søkere, har tvunget meg til å slåss med denne problematikken. I dag er jeg helt overbevist om at Guds menighet kan få oppleve en dyptgripende folkevekkelse før år 2000. Men jeg er minst like overbevist om at det krever en radikal omvendelse blant de kristne. Det er spørsmål om en omvendelse til evangeliet, til menneskene og de spørsmål innfor livet som folk grubler på i vår tid.

Her vil jeg så kortfattet som råd antyde hva denne omvendelsen og vekkelsen vil innebære.

Livet er truet

I dag er det vårt liv her og nå som interesserer menneskene. Det er ikke mange som funderer på evigheten og en fjern framtid. Årsakene til denne forskyvning av menneskenes interesse og engasjement er åpenbar. Vårt liv er truet *utenfra* av f.eks. atomvåpen og miljø-ødeleggelse av våre skoger, innsjøer og dyrkbare jord. Men den trusselen som kommer *innenfra*, i form av livsangst, følelse av meningsløshet og manglende evne til å bygge varige, mellom-menneskelige forhold, er minst like alvorlig.

Ikke minst blant de unge kan vi se hvordan interessen for de tradisjonelle, religiøse spørsmålene må vike plassen for de mer nærliggende livs- og framtidsspør-

målene. En stor undersøkelse blant gymnasiaster viser at bare 15% anser de religiøse spørsmålene som viktige, mens 85% svarer at de er «nokså uvesentlige» eller «helt uvesentlige». Derimot viser den samme undersøkelsen at spørsmål om menneskets verdi, livets mening, miljø-ødeleggelsene, arbeidsløshet osv. engasjerer hele 90-99% av våre eldre tenåringer. Sammenlignet med en tilsvarende undersøkelse tatt for 10 år siden, har interessen for tradisjonelle religiøse spørsmål sunket katastrofalt.

Det er ikke vanskelig å forstå hvorfor våre gudstjenester og prekener ikke lenger engasjerer dem. De representerer en enveiskommunikasjon, uten rom for spørsmål og dialog om livet. Og forkynnelsen, det mest sentrale i våre gudstjenester, tar sitt utgangspunkt i en bibelt tekst som vi kristne uten videre tillegger den høyeste autoritet. Men er man opplært i nordiske skoler og har vært uten kontakt med bekjennende kristne gjennom oppveksten, er Bibelen på ingen måte noen selvskrevet autoritet. En forkynnelse som bare «legger ut» teksten og dreier seg om bibelske sannheter og læresetninger, henger derfor i løse luften for nåtidsmennesker, ikke minst for de unge. Det er bare hvis predikanten i slutten av sin tale drar praktiske konklusjoner om vårt liv i dag eller tar stilling til et samfunns-aktuelt spørsmål, at han overhodet kommer på bølgelengde med sekulariserte mennesker. Så lenge man selv er helt fanget i den religiøse tankeverden, er det ikke lett å innse at situasjonen er så radikalt forandret. Men så snart man begynner å analysere signalene og spørre mennesker om deres faktiske reaksjoner, må man innse hvor landet ligger. Det er akkurat det jeg har gjort det siste året. La meg bare sitere en av de jeg har lyttet til: «Er det ikke ganske sjelden at prester taler om nåtiden i sine prekener? Jeg synes de gjør det for lett for seg ved bare å gjenfortelle eller lese opp fra sine manuskripter. Jeg har jo ikke hørt så mange taler, men jeg har vært med i kirken et par ganger denne vinteren. Prekenene har vært helt uten innhold, framført uten den minste dramatiske begavelse.»

To konklusjoner

Her vil jeg dra to viktige konklusjoner for framtidens evangelisering og vekkelsesarbeid.

For det første: Evangeliet må flyttes ned fra den religiøse «ord-verdenen» slik at det igjen kan begynne å tale direkte inn i den

brytningskamp overfor livsspørsmålene som mennesker står i i dag. Det forutsetter at vi kristne har et bibelsk helhetssyn på vårt liv, vår samfunnsutvikling og hele tilværelsen. Problemet er at vi har åndeliggjort den kristne troen slik at vi verken har eller kan uttrykke et slikt helhetssyn på vår tids brennende spørsmål. Det var for å gi en «oversettelse» av kristen tro for vår tids mennesker jeg skrev *Shalom Jord*, min forrige bok, som nå er trykket i femte opplag. Men jeg er vemodig midt i salgs-suksessen fordi så få tilsynelatende har oppdaget min intensjon med boken - å lære kristne å «vitne» i en ny tid.

For det andre bør vi så snart som råd skape «fellesskaps- og dialogmiljøer» i kirkenes kafé- og serveringslokaler, eventuelt også i nøytrale lokaler, som et supplement til våre gudstjenester. Gudstjenestenes enveiskommunikasjon er på ingen måte tilstrekkelig for en generasjon som ønsker å sammenligne forskjellige tolkninger av livet for å se hvilken som vil holde livets påkjenninger.

Her står Gud på det moderne menneskets side. Det finnes så mange som vil manipulere og «kjøre over» oss i dag. Derfor er menneskets Skaper interessert i at vi i fred og ro kan få lytte til vårt eget indre og bli den personlighet Han har skapt hver enkelt til å være. Derfor er det så viktig at hver eneste en som setter sin fot i slike miljøer, får føle seg velkommen og verdifull, uansett hvordan man stiller seg til kristen tro.

Katastrofalt

Og på dette punktet hevder jeg en sak som har sjokkert mange: *De mennesker som kommer til tro i disse åpne «miljøene», skal ikke for raskt bli innlemmet som vanlige gudstjeneste-besøkende og menighets-medlemmer!* Det er nemlig katastrofalt for vekkelseskristendommens framtid hvis disse menneskene går inn i dagens frikirkelige oppførselsmønster og forlater sine tidligere kontakter med mennesker utenfor menigheten.

Nei, disse menneskene trenger å få bli værende så lenge i de friere miljøene at de ikke lenger kan kveles som mennesker, men derimot har en indre kraft til å forandre de «ferdige» og «prektige» kirkelige miljøene. Bare gjennom en sterk og frisk vind utenfra kan vi få tilbake evangeliets opprinnelige atmosfære. Denne atmosfæren var påtakelig da folkevekkelsen som dannet grunnlaget for mange av våre kirkesamfunn, gikk fram i stuer og bedehus. Dermed er vi framme ved problemets innerste hemmelighet - *tapet av et befriende evangelium for vår tid!*

Det er et historisk faktum at Jesus utløste to markante reaksjoner blant mennesker på sin tid. Den ene reaksjonen var et enormt sug blant landets fattige, fornedrede og knekte mennesker. Blant disse utløste Hans budskap en tydelig befrielse, et nytt selvbilde og ikke så sjelden en vill

festglede rundt om i hjemmene. De som studerer evangeliene utfra en sosiologisk synsvinkel, snakker derfor om en bred «Jesus-bevegeelse» blant de lavere samfunnslagene. Den andre reaksjonen kan vi se hos samtidens religiøse mennesker. Ikke minst landets ledende folkebevegeelse, farisæerne, gikk derfor til heftige motangrep mot Jesus, og det var disse som til slutt ledet til Hans død.

Stormen og suget mangler

I dag forkynnes evangeliet i titusentalls kirker i Norden. Men den ville gleden og den synlige berfrielsen er ikke vanlig å se. Også den heftige opposisjonen glimrer for det meste med sitt fravær på våre breddegrader. Hvorfor har både suget og stormen rundt evangeliet, som var så typisk i nytestamentlig tid og senere i alle vekkesestider, veket plassen for stillheten i våre kirker?

Forklaringen er at vi er i ferd med å miste den tiltrekningskraft på svake og knekte mennesker som den opprinnelige Jesus-bevegelsen hadde, og skli over i den fromme prektighet som farisæerne representerte. Dette vil gjøre vondt å erkjenne for oss alle, men det er et kirurgisk inngrep vi må tåle for at livet på ny skal forløses blant oss.

Det hadde vært katastrofe om den fortapte sønn hadde møtt sin bror før han møtte faren! Når et menneske er knust, knekt, usikkert og fullt av kompleks, er det bare varme og fortrolighet som kan helbrede og gjenopprette på dypet. Den kirkelige prektigheten og nysgjerrigheten omkring den fortapte sønns syndige fortid kan derimot knekke og på nytt stenge et menneske som er i ferd med å åpne seg for våren.

I dag viser flere undersøkelser om religiøse holdninger blant Nordens folk at hele horisonten er full av mennesker på vei hjem til sitt opphav - hos Gud. Men faren er at mange av dem kommer til å møte prektigheten, de «fine ordene» og vår manglende evne til å se våre menigheters svakheter i hvitøyet. I så fall er det ren katastrofe om disse søkende menneskene identifiserer kirkene med den Far som står og speider utover med hjemmets dør på vidt gap, ferdig til å feire deres hjemkomst med en heidundrende fest.

Hver kristen og hver menighet står hele tiden i fare for å gli bort fra Faderens varme utstråling og inn i den hjemmenværende sønnens forsiktighet og kjølige atmosfære. Det er sant at evangeliet setter i frihet, helbreder og gir et nytt utgangspunkt til å klare f.eks. jobben, ekteskapet eller alkoholproblemer. Og så lenge evangeliet får utøve sin tiltrekning på svake og knekte mennesker, vil ikke prektigheten og redselen for å innse egen tilkorkkommenhet få overhånd i en menighet. Men så snart strømmen av mennesker som står midt i helbredelsesprosessen opphører, tipper kristen tro og Guds velsignelse over til det motsatte: De forsterker bare dyktigheten

og prektigheten i vårt samfunn som allerede er et hardt presset prestasjonssamfunn!

Vår tids farisæer

Da kan det forferdelige skje at når vi åpner døren til en menighet, hører vi et ekko av farisæerens bønn i templet. Jeg tillater meg å oversette hans bønn til vår egen tid: - Takk Gud for at jeg ikke er alkoholiker! Takk for at det går så bra på arbeidet! Takk for at jeg ikke er skilt som så mange andre! Takk for at mine barn lykkes på skolen og får bra karakterer! Ja, takk for at du elsker meg så grenseløst og hjelper meg på alle måter! Derfor priser jeg deg og opphøyer ditt hellige navn!

Men stormen brøt løs og grunnvollene vaklet da Jesus lot evangeliets lys avsløre de to som stod i templet og bad: - Jeg sier dere at tolleren gikk mer rettferdig (dvs. nærmere Gud) hjem fra templet enn representanten for landets fremste vekkeses-bevegeelse! Her som alltid ellers understreker Jesus at ingen står så nære Gud som et knekt menneske - et menneske med «et sønderknust og bedrøvet hjerte» (Sal 51).

Det er dette hemmelige kontaktpunkt mellom himmel og jord som til alle tider har vært evangeliets glødende kjerne. Og det er bare dette gledes- og befrielsesbudskap som kan utløse en vekkeelse og en ny «Jesus-bevegeelse» blant vår tids hardt pressede og knekte mennesker. Derimot finnes det ingen appell i en religiøs «ord-verden» som ikke tolker livet for en slekt som leter etter livets mening, og som vakler under trykket fra krav og aktiviteter.

På vei hjem

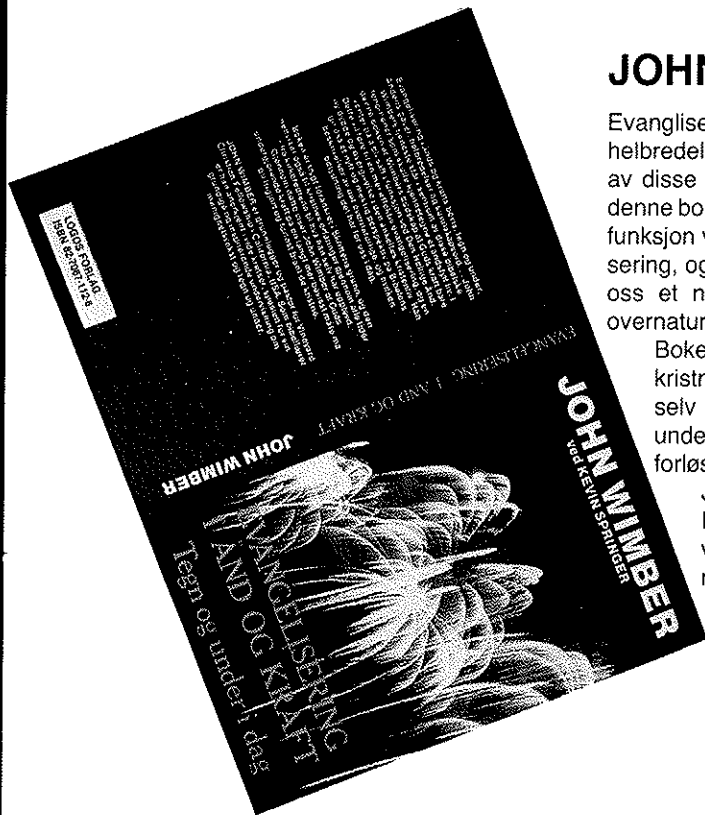
I løpet av de siste 20 årene har den ene «fornyelsen» etter den andre rullet fram over vår kristenhet. I dag forventer jeg meg ikke lenger noe positivt for kristenheten fra slik interne fornyelsesbølger. Den «fornyelsesbevegeelse» vekkelseskristenheten så desperat trenger i dag, kommer utenfra - og jeg takker Gud for at hele horisonten er full av mennesker på vei hjem til sitt opphav.

Jeg har brukt hele siste år på å formulere evangeliet på deres språk i min nye «folkebok» *Vägen hem - om livets ursprung, mening och mål* som kommer til høsten. Ikke minst anledningen til å få dele mine tanker med Frank Mangs har ført meg fram til dette grunnsynet. I en samtale formulerte han det slik: Harry, jeg har vært evangelist i over seksti år, men jeg har ennå aldri opplevd en menighet bli fornyet utfra seg selv. Hver sann og dyptgående fornyelse har skjedd ved at nye mennesker har kommet inn utenfra og har ført med seg en ny, levende atmosfære inn i menigheten! ✍

Oversatt fra Missionsbaneret ved Ellen Ofte Jakobsen, med tillatelse fra forfatteren.

SISTE NYTT

Evangelisering i ånd og kraft

JOHN WIMBER

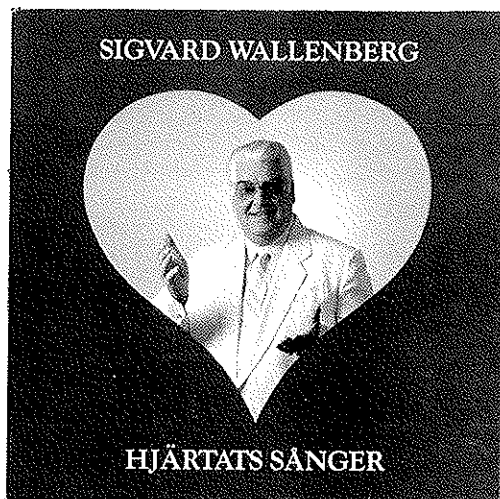
Evangelisering i ånds og krafts bevis, tegn og under, Åndens gaver, helbredelser og kunnskapsord . . . John Wimbers tjeneste står i sentrum av disse bibelske fenomener som skulle kjennetegne et åndsfylt liv. I denne boken er Wimbers budskap at Guds kraft bare venter på å bli satt i funksjon ved Den Hellige Ånd. Dette vil føre til en mer effektiv evangelisering, og en ny dybde og overgivelse i den enkeltes kristenliv. Han gir oss et nytt og mektig perspektiv på Bibelens beskrivelser av det overnaturlige, og hvilken betydning det har for oss i dag.

Boken er trygt forankret i Skriftens grunn, og den henviser også til kristnes erfaringer gjennom alle tider – fra kirkefedrene til hva han selv har opplevd. Gjennom dette viser John Wimber at Guds undergjørende kraft på en langt mer bevisst måte må bli frigjort og forløst blant de kristne.

JOHN WIMBER er grunnlegger og pastor for Vineyard Christian Fellowship i California, USA. Som bibellærer er han anerkjent i vide kretser, spesielt for sin grundige og inspirerende undervisning om menighetsvekst og tegn og under.

Poc. kr. 48,-

SIGVARD WALLENBERG

Hjærtats sanger

Ny plate med Sigvard Wallenberg. Hans inspirasjon og engasjement vitner klart om at han selv har opplevd og opplever det evangeliet han her så friskt og inderlig synger ut i Hjærtats sanger.

Sangen griper tak i enhver og blir til både hjelp, trøst og oppmuntring. Her veksles gamle herlige sanger med nye friske melodier.

8602 LP/MC 3

kr. 69,-

Michelle

Michelle – seksten år og rotløs, alltid på jakt etter et sted hun kunne kalle sitt eget. Atmosfæren i det nye fosterhjemmet er annerledes enn noe annet hjem hun har bodd i. Her kunne hun nok slå seg til ro, hvis bare ikke . . . Det er nemlig noe som ikke stemmer! Hvorfor vil aldri Kent og Loretta snakke om fortiden? Hva er det alle prøver å flykte fra? Etter som sommermånedene går, skjer det mange ting både i og omkring Michelle. Hun får nye venner, og den aller viktigste er en som heller ikke hadde et sted han kunne kalle «sitt eget» – ja, han hadde ikke engang noe «Han kunne helle sitt hode til». Sommeren ble full av overraskelse for Michelle. Du vil nok også bli overrasket over hvordan det ordner seg til slutt.

**KJØP DEN HOS DIN BOKHANDEL ELLER BESTILL DEN FRA:
LOGOS FORLAG Boks 8, 4480 Kvinesdal. Tlf. 043-50 419**

SIVIL STAND: ENSLIG

En blasert kvinne i 60-årene satte meg til veggs etter at jeg hadde talt på en kvinnekonferanse. «Kjære deg», sa hun, «du er forfatter og TV-kjendis. Og de introduserte deg på konferansen som en taler som forandrer verden. Men du er ikke gift! »

Det virket som hun mente at de muligheter Herren hadde gitt meg, var misbrukt fordi jeg var enslig.

Tekst: Kåaren Witte

Denne holdningen er ikke uvanlig. Medienes budskap synes å være at sosialt veltilpassede, godtatte og skikkelige mennesker blir gift før de er 30. De har hus med valmet tak, stasjonsvogn, utendørs grill og 2,2 barn som reiser på sommerleir og spiller i skoleorkesteret.

Foreldre forbereder barna sine på puberteten, få følge, bli voksne, universitet, ekteskap, babier og til og med død. Men hvem forbereder dem på å være enslig?

John Nesbitt rapporterte i sin bok *Megafrendes* at vi blir et samfunn av enslige. Veksten i antall enslige i dette landet er fenomenal og ny.

De fleste foreldre drømmer om å få barnebarn, så de kan ta fram foto og fortelle at de er besteforeldre.

«Du kommer til å bli en drømmehustru, kjære», sa min mor til meg. «Så husk, når du blir gift...» Men giftermålet har uteblitt. Og nå er jeg midt i 30-årene.

I dag taler jeg ikke bare på konferanser for enslige, men også til universitetsstudenter, ungdomsgrupper og foreldre i tillegg til å skrive bøker for enslige og være vært for et lokalt TV-program for enslige. Når jeg hjelper andre å forberede seg på å være enslige, legger jeg vekt på betydningen av en del holdninger.

Lev NÅ

Erstatt «når-jeg-blir-gift»-syndromet med å leve i NUET. Ellers vil livet stanse opp.

Jeg vet om en kvinne som hadde esker og kommoder fulle av fint lin og sølv som var familiens arvegods. Men hun fortalte sin datter på 29 at disse tingene skulle hun få «når hun ble gift».

En skjønn, ung kvinne fortalte meg en gang: «Jeg ønsker å vokse personlig og karrieremessig, men jeg føler meg følelsesmessig lammet fordi jeg ikke kan godta noe annet for meg selv enn ekteskap - og det snart. Det ville gjøre min mor stolt. Jeg er advokat og jeg følger Kristus, men noen

ganger føler jeg at jeg gjør min mor forlegen.»

En annen kvinne klaget: «Jeg visste jeg kunne nå lengre i mitt arbeid, men mine foreldre sa stadig: Ikke bry deg om det, kjære, du blir snart gift. Da trenger du ikke å arbeide. Du trenger ikke å bry deg om å kjøpe hus heller. Derfor avblåste jeg faglige mål og satte ikke til side penger. Jeg brukte penger på klær, reiser og tilfeldig moro, og tenkte alltid *jeg skal jo snart gifte meg*. Men her er jeg, 55 år gammel. Jeg har hatt jobb i over 25 år, men er aldri blitt forfremmet. *Hvorfor arbeide hardt for å bli avdelingsleder eller underdirektør? Dette året skal jeg jo gifte meg*, tenkte jeg. Og åndelig - vel, jeg planla å tjene Herren sammen med min mann.»

Hvor mye bedre å leve i nuet, å gjøre det beste ut av situasjonen og gi vårt beste nå.

Avvis samfunnets løgn

En effektiv forberedelse til å leve enslig innebærer også å avvise samfunnets løgner som kan krype inn i våre tanker og handlinger.

«Dagens populære filosofi om enslig stand ser ut til å være at det er bedre å ha feilet i ekteskapet, enn ikke å ha vært gift i det hele tatt», kommenterte en 32 år gammel enslig lege.

En annen kvinne sa til meg: «Du ønsker vel ikke å komme hjem etter alt det interessante du får være med på, bare for finne at det ikke er noen kjærlige armer til å holde rundt deg. Tenk over det. Du blir ikke yngre, som de sier.» «Gud er suveren. Jeg tar min enslige stand fra Hans hånd», svarte jeg. Likevel skalv jeg av bevegelse fordi jeg husket min altfor hyppige kamp mot ensomheten og lengsel etter de sterke

skremmer mennene vekk». Å bli noe mindre enn Gud ønsker jeg skal bli, er å gå på kompromiss, og det er galt.

Selv innen kristne kretser kan enslige bli urettmessig stemplet. En gang overhørte jeg to kvinner snakke sammen på kjøkkenet i kirken. «De enslige flyter alltid omkring», sa de. «Du kan ikke stole på dem. De bytter leiligheter. Bytter menigheter. Bytter venner. Bytter jobber. De er et usikkerhetsmoment i menigheten. Og når alt kommer til alt, hvor mange enslige tar med seg en kake til basaren? Hvis de tar med noe, er det en pose potetgull eller en pakke kjeks.»

Selv en pastor fortalte meg: «Så langt jeg har erfart, faller de enslige i to kategorier: «Hvorfor-har-ikke-Gud-gitt-meg-en-ektefelle»-kategorien og den skilte med den kjente standardhistorien: Gud vet jeg forsøkte.

ratur.» «Hva?» gispet jeg. «Vi tjener ikke den samme Gud! Min Gud er en Gud jeg kan stole på. Han ville bare gi meg en ektefelle som er langt over det jeg kan håpe på. Hvis det er en mann i ditt liv og han ikke er slik, kan han ikke være Guds rette mann for deg.» Jeg tenkte på Efeserne 3,20: «Gud er i stand til å gjøre langt utover det som vi ber om eller forstår.»

Gud velsigner langt utover det vi drømmer om. Det er slik Han virker i sine barns liv. Men samtidig oppmuntrer Gud oss til å komme i gang med å bygge Hans rike. Han lover oss alt vi trenger, hvis vi setter Ham og Hans rike først (Matt 6,33). Og husk, Han ga oss sin egen sønn - alt annet er småting i sammenligning. Derfor vil Han «gi oss alle ting med ham» (Rom 8,32).

Naturligvis, hvis Guds timeplan synes å være gal, kan enslige få panikk når de tenker på den gaven ingen vil ha: «gaven til

armene som jeg kanskje aldri kommer til å kjenne.

Enslige må også avvise disse løgnene: «Du er altfor kresen. Ingen er god nok for deg». Eller «alle de beste er borte». Og så er denne: «Du bør ikke la denne forsvinne. Noen bedre dukker nok ikke opp. Dette kan være din siste sjans!» eller «forsøk å være mer aggressiv. Vær sexy. Flørt litt mer». Gud vil aldri be oss gi slipp på vår verdighet. Han sier aldri: «Nå er du alene, lille venn. Det er best du står på for å få tak i en ektefelle.»

Andre løgner inkluderer: «Du kommer til å bli tilbake på hylla». Eller «Oppfør deg dumt. Ikke vis alt du har i hodet. Ta det med ro. Ikke drøm så store drømmer - det

Gud er suveren

Mens de avviser løgnene, må de enslige møte sannheten: Gud er suveren og Han arrangerer en ny og nøyaktig timeplan for hvert enkelt liv. Noen leder Han til å gifte seg når de er 20 for at de skal skape et fellesskap og et hjem som vil ære Ham selv. Andre setter Han i arbeid og planlegger ekteskap for når de er 35. For andre igjen planlegger Han enslig stand.

Når man skal forberede seg for enslig stand, er sannhet et annet nøkkelelement.

En gang sa en 35-årig ikke-gift venninne til meg: «Gud vil antagelig la meg gifte meg med en taper. En virkelig dumming. Hans I.Q. vil antagelig ikke være over romtempe-

å være enslig». Da jeg var i slutten av 20-årene, ga Gud meg et eksempel for mine lesere og lyttere, og også for meg selv. Få eksempler har ført til flere leserbrev - og mer trøst! Jan Markell, en velkjent kvinnelig forfatter og hebraisk-kristen taler og evangelist, bodde en tid sammen med meg. Hun sa ofte: «Jeg tror Herren har gitt meg gaven å være enslig.»

«Hvorfor tror du det?» spurte jeg vantrø. Hun var det første mennesket jeg hadde møtt som ikke var desperat over den tanken. «Jeg behøver ikke å få en ektefelle, skape et hjem eller fostre barn», sa hun. «Det ville faktisk være en stor belastning for meg. Jeg er helt og holdent fornøyd med mitt arbeid og min tjeneste. For en herlig

gave den enslige stand er! Rett fra min himmelske Fars hånd!»

«Hvor god du er, Gud!» tenkte jeg. «Her gir du meg en levende illustrasjon. Da du ga henne gaven å være enslig, tok hun med glede imot den.»

«Så hva skal vi gjøre - ingen ting? Bare ha tro for en ektefelle og ikke gjøre noen ting?» spurte en ung kvinne etter at jeg hadde talt på en konferanse for enslige over emnet: «Finn din Herre, Tjeneste og Ektefelle... og i den rekkefølgen!» «Det å stole på Gud er det største, modigste og beste noen kan gjøre», sa jeg. «Tro er en tøff, daglig øvelse. Det krever de sterkeste, modigste og beste kristne. Det å tro er det viktigste.»

Tenk over kostnadene

«Hva tror du det vil koste deg å følge Kristus?» spurte jeg de enslige i den menigheten hvor jeg er ansatt som rådgiver for enslige. «Jeg skal fortelle deg at det kan koste deg ektefelle, hjem, venner, barn, sikkerhet og bekvemmelighet.»

Men jeg har aldri opplevd at noen ikke har tatt imot Kristus av den grunn. Selv etter at de har overveid kostnadene, ønsker de å bli født inn i Guds familie. Som en enslig kvinne sa det: «Den beste «kjærlighet» jeg er blitt tilbudt utenfor Guds familie, var en kar som spurte om navnet mitt, for så å forsvinne og ta med seg søndagsavisen min.»

Kristus talte om høy standard og rene motiver for ekteskap.

«Jeg må bli gift. Jeg har så stor gjeld. Ekteskapet er den eneste måten jeg kan komme ut av det på», sa en 30-åring. «Dessuten ønsker jeg at noen skal gi meg et koselig hjem, barn og fri fra jobben så jeg kan spise lunsj med mine venninner. Jeg vil gjerne ta pianotimer og male også. Jeg vil ha det godt.»

Men selv som enslig innser jeg at ekteskap er å tjene. Underordne seg. Å dø fra seg selv. Vi er ansvarlige overfor Gud til å hjelpe ektefellen å bli alt det Gud har drømt om for ham eller henne. Intet mindre. Og det krever oppofrelse og tålmodighet. Det krever de største anstrengelser den menneskelige ånd kan framvise.

En ekteskapsrådgiver sier: «Folk innser ikke hvor store anstrengelser som må til for å bygge opp og beholde et godt ekteskapsforhold.» Mesteparten av oss enslige lider av en av det 20. århundrets sykdommer, framskyndet av TV. Vi ser par som hvisker og kysser hverandre i skinnet fra stearinlys i stedet for at de skulle snakke om tannpasta, husleie og arbeid.

«Men hva med å leve med udekkede seksuelle behov?» spurte en enslig mann. «Kristus lovet å møte alle våre behov, men vi forsøker å leve i sølibat i en sexy verden.» «Livet er fullt av uoppfylte ønsker, både for gifte og enslige», svarte jeg. Jeg ønsker å gifte meg med en som har lært å disiplinere seg, ikke bare til å leve med sine behov udekket, men også å dirigere disse

HØRTE DU ROBERTS LIARDON I NORGE I MAI?

- Gå ikke glipp av budskapene på disse talekassetene (på engelsk).
- de 4 mest solgte i USA:

1. THE INVADING FORCE
2. THE PRICE FOR SPIRITUAL POWER
3. STIR UP THE GIFT OF GOD
4. I SAW HEAVEN

Kr. 30,- pr. stk.

Bestilles fra: **Britt Kvaran, 6490 EIDE, tlf. 072/98 072**

kreftene i en positiv retning. Den disiplinen vil også vise seg i alle andre områder av livet.

Jesus Kristus måtte dø fra sin rett til et hjem, fysisk kjærlighet og ektefelle. Jeg dør fra min rett. Visst nok er det tider da jeg føler meg ensom. Jeg har et desperat behov for at noen berører meg. Noen som har rene motiver og velsigner meg. Men jeg ber: «Jesus, rør ved mine dypeste behov. Ta bort mine lengsler.» Og det gjør Han. Han er Gud. Hvis jeg tillater Ham å være det.

«En del av kostnaden ved å følge Kristus som enslig, er å *velge sølibat*», understreker en rådgiver i en av USAs mest kjente virksomheter for enslige. «Det å bryte Kristi prinsipper på dette området, vil innvirke på den sårbare menneskelige psyke. Vi må legge konsekvensene fram for de enslige og oss selv. Hollywood med sin opphøyelse av umoral vil aldri fortelle om skadene og de ødeleggende virkningene.»

Lev - ikke bare overlev

Vi skulle se på det å være enslig som en stor mulighet, ikke som noe negativt. Som Chuck Swindoll sier: «Hvis Gud gir deg en solo, syng ut!»

Når vi skal forberede oss på å være enslige, er det viktig med stimulering og oppmuntring til å blomstre. Enslige må ta ansvar og ha initiativ. For eksempel venter man ofte at par og familier skal ta initiativ til vennskap. Det gjorde jeg. Ikke bare ventet jeg at de skulle ta det første skrittet, men jeg gjorde ikke noe for å bygge, nære og vedlikeholde disse vennskapene. Jeg kom stadig tilbake til «hvorfor-gir-ikke-Gud-meg-en-ektefelle»- og «hva-er-galt-med-meg»-tankene. Slike holdninger ødelegger vennskap.

Da jeg i begynnelsen av 20-årene kjempet for å finne min plass i en familieorientert kirke, sa en rådgiver til meg: «Finn deg en god menighet og bli pastorens gode venn. Fortell ham at du ønsker å tjene. Støtt ham og gjør en god jobb. Og ikke ras gjennom kirken på jakt etter en ektefelle. Jeg ser ofte

at enslige henger etter det motsatte kjønn i kirken. Da blir det spenninger. Andre tar det opp på sine «radar-systemer for tidlige advarsler» og flykter. Gå i kirken for å tjene og tilbe. Da vil du gi de rette signaler som lett oppfanges av andre.»

Livets fremste mål

Vårt mål - vårt høyeste mål i livet - må ikke være å bli gift mer enn det bør være å bli anerkjent, føle seg sikker, få makt eller rikdom. Suksess i det kristne livet kan bare måles i hvor mye ære Gud får. Hver kristen må spørre: «Får Jesus Kristus det ut av mitt liv som Han betalte for?»

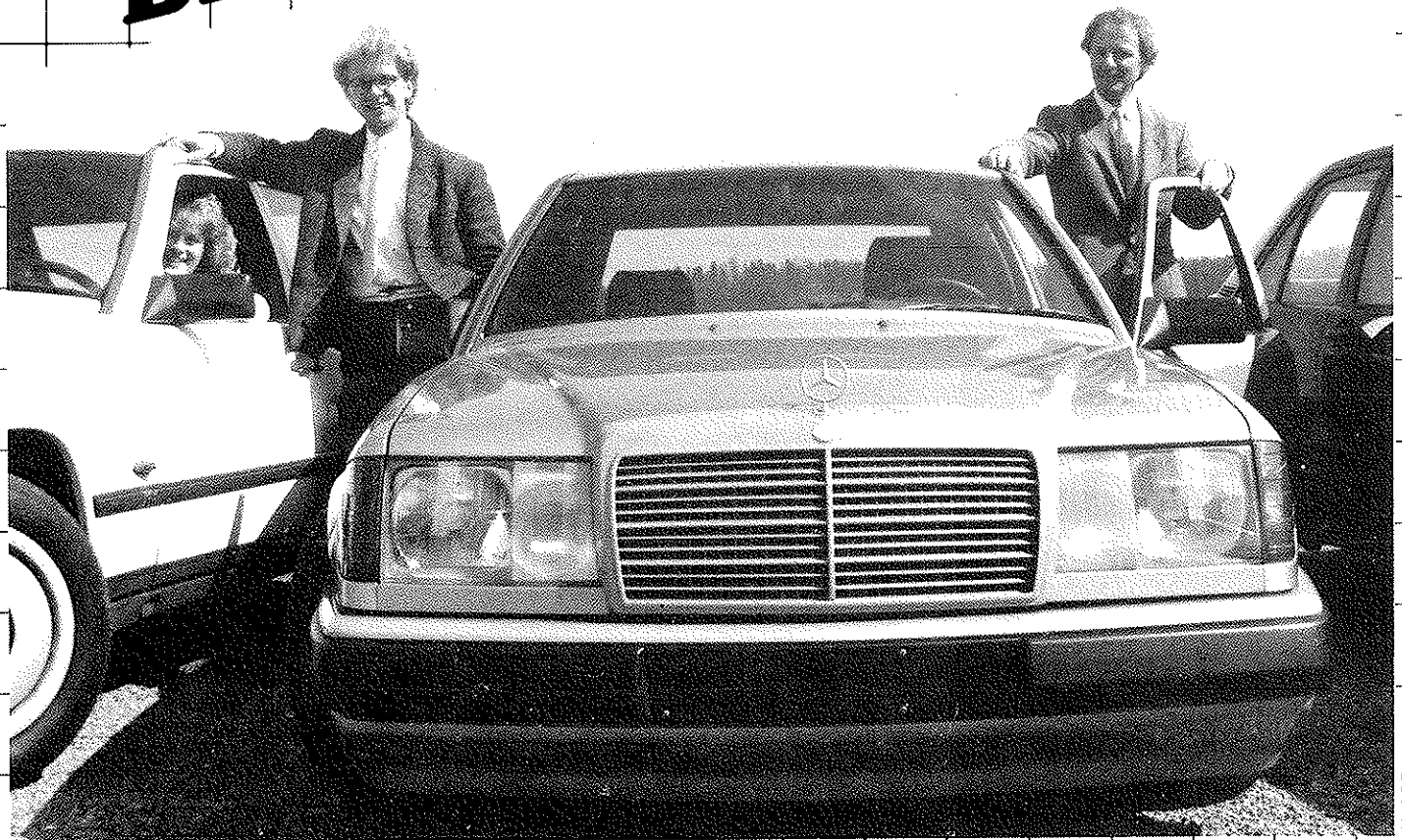
Dr. Jim Towns, populær forfatter og taler for enslige voksne, er selv midt i 30 årene og ugift. Han sendte meg et julekort med mottoet for sitt liv: «Etter at alt er sagt og gjort, er det eneste som virkelig betyr noe i livet Jesus Kristus.»

Jeg er lei av kristne talere og skribenter som forteller oss at vi skal ha en inntekt på minst 12 med fire nuller etter, høy levestandard og en vakker, intelligent ektefelle. Mitt oppdrag nå - og kanskje for alltid - er å være enslig. Som en kristen er jeg en tjener. Jeg kan ikke forlange noe. Jeg har *valgt* å følge Jesus Kristus. Da jeg tok den avgjørelsen, tok Jesus det alvorlig. Det samme gjorde jeg.

Uansett hva Han ønsker å gjøre med mitt liv, gjør Han det i kjærlighet - selv når jeg ikke forstår Ham. Uansett hva Han gjør, gjør Han det for mitt beste og sin ære. Som enslig minner jeg stadig meg selv og andre på at Gud ikke trenger gode råd, planer, forslag, strategier og tidsfrister. Jeg stoler på Jesus Kristus når verden lærer av min «dårskap».

Jeg har lovet at jeg ikke skal gifte meg med en ikke-troende. Jeg vil ikke svikte det løftet. Hvis det å følge Jesus for meg betyr å være enslig i en verden av par, å tilbringe noen lørdagskvelder og andre spesielle dager alene uten å ha en mann, et hjem eller en familie - vil jeg fremdeles følge den fantastiske Jesus Kristus. Uansett hva Han forlanger. Jeg kaller det et privilegium. En ære. ✍

DET GENIALE BILHOLDSSYSTEMET

X-ART

Gir deg økonomi til å kjøre
sikre kvalitetsbiler.

- Flere former for finansiering
- Mulighet for fast byttesystem med bonus ordning

Ring tlf.

033-52 212

– og salgssjef Hans J. Nilsen gir deg nærmere informasjon om det geniale bilholdssystemet.

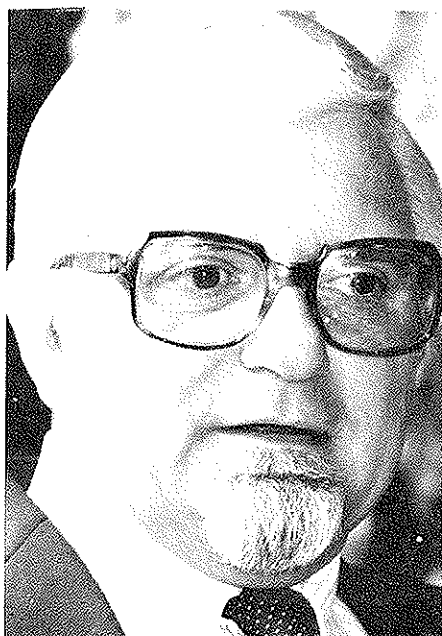

H.D. Trading A/S

Bilet 16, 3080 Holmestrand
Tlf. 033 - 52 212

DEN TREDJE BØLGEN

Art. 5

Dr. C. Peter Wagner

FIRE NIVÅER AV TRO

De fleste kristne føler at de burde hatt mer tro. Men som oftest forblir dette et uopnåelig mål fordi det er så vagt. Mitt ønske er å skjære gjennom de ullne, uklare begrepene vi omgir troen med, slik at vi kan forstå mer konkret hva den betyr for oss.

Som et utgangspunkt vil jeg hevde at den bibelske tro har fire nivåer. På en måte er det en utvikling fra det ene nivået til det andre, og det første nivået er grunnleggende for de tre andre. Men deretter er disse nivåene uavhengige av hverandre i den forstand at det ikke er nødvendig å bli nærmest utlært på ett før en kan gå videre til det neste. Nei, alle fire nivåer kan finnes i ditt liv på samme tid, og du kan vokse på hvert plan samtidig.

Frelsende tro

Det første nivået er *frelsende tro*. Dette er det grunnleggende og er en forutsetning, en betingelse for de andre nivåene. Du kan ikke være en kristen uten å ha frelsende tro. Det å tro på Jesus som Frelser og Herre, gjenoppretter fellesskapet med Faderen som Adam mistet i Edens hage. *For så har Gud elsket verden at han gav sin Sønn, den enbårne, for at hver den som tror på ham, ikke skal fortapes, men ha evig liv* (Joh 3,16). Når vi snakker om misjonærer som drar ut i verden for å «spre troen», er det denne troen vi snakker om.

Helliggjørende tro

Det andre nivået er *helliggjørende tro*. Denne troen er en frukt av Ånden. Straks vi har frelsende tro og blir etterfølgere av Jesus, kommer Den Hellige Ånd inn i våre liv. Vi vokser i nåde. Den Hellige Ånd som bor i oss, manifesterer seg alltid gjennom gode gjerninger. Det er grunnen til at tro uten gjerninger er en død tro. Et liv i Den Hellige Ånd er et liv i Hans frukt: Kjærlighet, glede, fred, overbærenhet, vennlighet, godhet, tro... (Gal 5,22-23).

Det finnes ikke grader eller trinn av frelsende tro - enten er du frelst eller så er du ikke frelst. Men helliggjørende tro kan vi ha i ulikt mål. Småbarn i Kristus har all den frelsende tro de trenger, men lite helliggjørende tro. Det kristne livet er en stadig utfordring til å vokse i helliggjørende tro slik at vi kan leve et mer gudfryktig liv og være et bedre vitne for Jesus Kristus.

I mange år av mitt liv som kristen var disse to nivåer av tro de eneste jeg kjente til. Den evangeliske forkynnelsen jeg var vant med, fungerte bra når det gjaldt å gjøre meg oppmerksom på frelsende tro og helliggjørende tro. Men den førte meg ikke videre.

Mulighetstenkning

Det tredje nivået av tro kan vi kalle f.eks. *mulighetstenkende tro*. Navnet kommer fra tittelen på en bok av pastor Robert Schuller. Schuller har hjulpet mange mennesker til å begynne å tro Gud for store ting. Dette er en tro som setter seg mål. Ved gjennom-

tenkt og modig målsetting blir en viktig, og samtidig også uforklarlig, kraft sluppet fri. Heb 11 er en lærebok i mulighetstenkende tro. Den begynner med å definere tro som *substansen av ting vi håper på* (i den norske Bibelen: Full visshet om det vi håper på). Legg merke til at ting vi håper på finnes verken fortid eller nåtid. Alt vi håper på ligger i framtiden. Så når vi ser inn i framtiden og konkretiserer (gir substans til) det vi ser der, utøver vi denne form for tro. Det er nettopp dette det å sette seg mål handler om.

Lengre ned i det samme kapitlet i Hebrerne sies det at *uten tro er det umulig å takkes Gud* (11,6). Dette er å sette seg mål og tro Gud for at vi skal nå dem. Det finnes mange illustrasjoner. Abraham gjorde det da han forlot Ur i Kaldea. Noa gjorde det da han bygget en stor ark på tørt land. Det er denne troen som «seiret over kongeriker, håndhevd rettferdighet, fikk løfter oppfylt, stoppet gapet på løver» (11,33).

Gjennom flere års kirkevekst-studier har jeg oppdaget at pastorer for menigheter som vokser, er mulighets-tenkere. De tror at Gud skal bevege seg mektig gjennom deres tjeneste, og det gjør Han. Dette har lært meg å oppmuntre pastorer i menigheter som har stagnert eller i tilbakegang, til å sette seg konkrete mål som en måte å komme videre på.

I mange tilfeller virker det. Som eksempel kan jeg nevne en menighet i det sørlige California som hadde slik tilbakegang gjennom flere år at lederne bestemte seg for å legge ned. Men så lærte de kirkevekst-prinsippene og satte seg konkrete mål. Snart kalte de en pastor som praktiserte mulighetstenkende tro. Fem år senere hadde menigheten over 500 medlemmer og 1000 til stede på møtene.

Robert Schuller sier at «mulighetstenkning er å utnytte den gudgitte fantasi maksimalt til å drømme fram mulige måter å nå et ønsket mål på». Dette forsøker jeg å undervise alle mine studenter om; de fleste av dem er pastorer og misjonærer.

Den fjerde dimensjon

Det fjerde nivået av tro er *den fjerde dimensjons tro*. Igjen har jeg lånt benevnelsen fra en boktittel, denne gang fra *Den fjerde dimensjon* av Paul Yonggi Cho. Cho er pastor i Yoido Full Gospel Church i Seoul, Korea, verdens største menighet. Cho forstår og praktiserer de tre nivåer av tro vi har nevnt, men han legger til enda et nivå. Han tror Gud for overnaturlige tegn og under, og opplever dette som en del av sitt daglige virke.

Den fjerde dimensjons tro er beskrevet i Bibelen i Matteus 17. Jesu disipler ble bedt om å hjelpe en epileptiker som var besatt

INSPIRASJONSKONFERANSE I ARENDAL

19. – 21. september 1986

Nå er tiden inne til at vi kristne skal oppleve større økonomiske mirakler i våre liv og i våre hjem. Gud vil det. Store arbeider venter på Guds menighet – verden skal evangeliseres. Velkommen til inspirasjonskonferanse, spesielt tenkt for menn og kvinner innen business – forr. ningsfolk, bønder, fiskere o.l. Sammen vil vi oppmuntre og inspirere hverandre.

Gunnar Olsen

Kjell Sjøberg, Sverige

Arne Lund

Kjell Haltorp

Talere: Gunnar Olsen, Sverige, kjent forretningsmann, president for ICCO et internasjonalt handelskammer i Bryssel. Han har en spesiell tjeneste til oppmuntring og inspirasjon for forretningsfolk. Kjell Sjøberg, Sverige; Arne Lund, Kjell Haltorp.

Konf. starter fredag 19. sept. kl. 19.00 i Skytebaneveien 3 (like ved Granehallen)
Søndag kl. 17.00 blir siste samling.

For overnatting vises til byens hoteller. – Hotel Phoenix har et spesialtilbud: kr. 200,- pr. pers. i dobb. rom m/frokost. – Tlf.: 041/25 160.

Sørsmaal ang. konf. til tlf. 041/15 165, kl. 10.00–14.00.

Haggai. 2,8: «Sølv er mitt, og gullet er mitt, lyder ordet fra Herren.»

av en demon. De forsøkte å helbrede ham, men kunne ikke. Da kastet Jesus ut demonen og brukte anledningen til å lære dem noe. Da disiplene spurte hvorfor ikke de kunne kaste ut demonen, sa Jesu: «På grunn av deres vantro!» (Matt 17,20). Han sa at tro som ikke var større enn et sennepsfrø, ville ha vært tilstrekkelig.

Hva slags tro var det Jesus snakket om her? Disiplene Hans hadde allerede frelsende tro og en stor del av helliggjørende tro. Om de hadde mulighetstenkende tro, vet jeg ikke. Men de hadde ikke, på denne tiden, den fjerde dimensjons tro som er nødvendig for å se mirakler skje. Senere demonstrerte de også denne troen, særlig etter Pinse. Apostlenes gjerninger forteller at mange tegn og under ble gjort gjennom apostlene (Apg 2,43).

Som om del av Guds rustning blir den fjerde dimensjons tro blir kalt «troens skjold» (Ef 6). Dette er den troen som kan motstå angrepene fra makter og myndigheter og mørkets herskere i denne tidsalder. Det er det eneste effektive våpen vi har i den pågående striden mot Satan og hans engler.

Ny forventning

Dette fjerde nivået av tro er kanskje det mest karakteristiske elementet i den bevegelsen vi kaller «den tredje bølgen». De fleste av oss som har blitt oppfostret med

vanlig evangelisk forkynnelse, har fått lite eller ingen undervisning om den fjerde dimensjons tro. Vi ber for den syke med liten forventning om at vedkommende skal bli frisk. Vi ser så få mirakler av Den Hellige Ånd i våre liv, at vi utarbeider teologiske teorier om at vi ikke skal forvente å se Gud gjøre slike ting i vår generasjon.

Vi har nok tro til å tro at Jesus og apostlene utførte mirakler, men når vi hører rapporter om døde mennesker som blir oppreist, blinde som ser eller lamme som går i dag, har vi en tendens til å si: «La meg se legerapporten». Selv om 1 Kor 13,7 sier «kjærligheten tror alt», er vår vanligste reaksjon skepsis i stedet for tro. Jeg kan høre Jesus si: «Å, dere lite troende!»

Jeg ser imidlertid at det skjer en utvikling bort fra vantroen på det fjerde nivået av tro i vår tid. Rapporter når oss oftere og oftere om at Gud beveger seg i sin overnaturlige kraft også gjennom de av oss som er knyttet til tradisjonelle kirker. Jeg ser det mer og mer blant elevene ved Fuller, i min menighet, i min bibelklasse og i min familie. Jeg håper å kunne dele noen av disse erfaringene med dere i månedene som kommer. 🍀

Oversatt fra engelsk ved Anne Hove Sunnarvik

Nå kan Du få høre de sterke buskapene under årets festspill konferanse i Bergen.

Leif Jacobsen: Guds folk – et profetisk folk
Sverre Granlund: Menigheten – Guds Får-
rådshus

Kjell Haltorp: Hver kristen en sjelevinner
Åge Åleskjær: Evangelisering
Åge Åleskjær: Menigheten – Guds visjon

SEMINARER:

Menighetsbygging og dissipelskap,
Leif Jacobsen

Menighetsbygging og de åndelige gaver,
Godfred Ærland

Menighetsbygging og familien,
Kåre Kristing

Menighetsbygging og vennskap,
Olav Slåtten

Pris for enkelt kassetter kr. 30,-
Seminarene i samleperm kr. 120,-
Hele serien kun kr. 265,- inkl. pen samleperm.

Skriv eller ring i dag til

**Evangeliserings-
SENTRALEN**

Postboks 320, 5001 BERGEN,
Tlf. 05/23 56 18 hele døgnet

LIVET TILHØRER OSS!

Paulus hevder at som kristne er ALT vårt (1 Kor 3,21-23). Alle tjenester som Gud har salvet, tilhører oss - det er ikke vi som tilhører dem. Alle Guds løfter er våre; også verden, festen, gleden og livet er vårt!

Verden er vår!

Som kristne er vi døde fra «verden» i betydning den verdslige ånd som styrer i denne «tidsalders vesen» (Kol 2,20).

Når Paulus taler om at «verden tilhører oss», mener han alle de goder som denne jorden er velsignet med. «Jorden og alt som fyller den» tilhører Guds folk! (Sal 50,12). Vi er nemlig Guds arvinger og Kristi medarbeidere (Rom 8,17). Gud har innsatt Kristus «som arving over alle ting. For ved ham har han skapt verden» (Heb 1,2). Derfor sier Rom 4,13 at vi som er Abrahams ætt, er arvinger til VERDEN. Det er derfor jeg påstår at VERDEN ER VÅR!

Vi har latt djevelen stikke av med all rikdommen i verden og trodd at det var som det skulle være. Nå er tiden kommet for Guds arvinger til å gjøre krav på sine rettigheter og gjenerobre det som tyven har tatt! Den vekkelsen vi nå går inn i, vil bli den dyreste vekkelsen i historien. Derfor må Guds barn frigjøre ressurser for Guds rike.

Ofte har vi tenkt at all vår velsignelse venter på oss i den kommende tidsalder. Men 1 Kor 3 sier at «DET SOM NÅ ER»

Folkene til arv

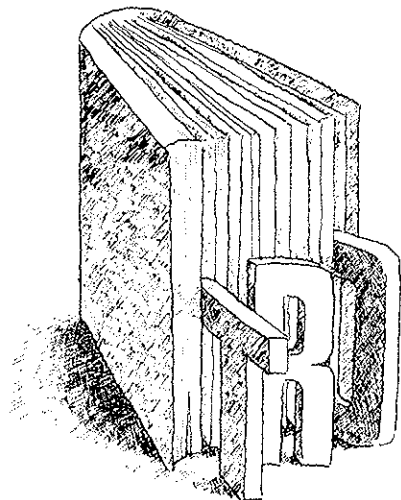
Når vi har fått «folkene til arv og jordens ende til eie», tror jeg det også peker hen på det å be med sjeler til frelse. Vi har arvet folk, dvs. mennesker. DET ER EN RETTIGHET FOR DEG Å BE MED SJELER TIL FRELSE. Du har arvet det! La din tro bli erobrende også på dette området. På samme måte som du setter din fot på andre løfter og mottar det du trenger, så sett din fot på dette løftet og forvent å be med sjeler. Det er en av dine rettigheter i Kristus!

TILHØRER OSS! Ressursene i denne verden ligger der som en mulighet til å spre evangeliet. Fly, tog, biler, massemedia, eiendommer osv. TILHØRER OSS! LA OSS BRUKE DEM FOR JESUS, FOR VI HØRER KRISTUS TIL! Salme 2,8 ser vi at Jesus har arvet «folkene» og har fått «jordens ende til eie». Og vi er Hans medarbeidere! Han sa jo: «Alt mitt er ditt».

Massemedia tilhører oss. Så la oss bruke det . . .!

TROEN OG ORDET

Tekst: Åge Åleskjær

Livet er vårt!

Videre leste vi at «liv eller død, det som nå er eller det som kommer, alt er deres». Så LIVET tilhører oss. Men det betyr også at livsutfoldelse og glede, alt tilhører oss. Her har vi på nytt latt tyven lure oss. Djervelen har innbilt oss at fest, musikk, dans, begeistring, kunst osv. tilhørte ham og hans folk. Men livet er vårt! Festen er vår! Musikken er vår! Dansen er vår! Begeistringen er vår! Kunsten er vår! **ALT TILHØRER OSS!**

Når verdens folk holder fest, kan det på ingen måte måle seg med en skikkelig Jesus-fest! En fest i verden ender ofte med fyll, slagsmål, tragedier og rot. Men Guds folk kan holde fest uten bivirkninger og bakrus, uten «blåmandag» og hodeverk. Mange tror at om man blir en kristen, må man slutte å feste. Men det er helt motsatt! Det står om den fortapte sønnen som kom hjem: «Da begynte festen og gleden!» All annen fest blir bare en dårlig etterligning mot den fest og glede som skulle være normal i Guds hus!

Musikken og dansen er vår!

Vi har latt djervelen stikke av med musikken, instrumentene og dansen. Men **ALT** dette tilhører oss. Luk 15,24-25 viser at både festen, musikken og dansen er vår! Religiøsitet og tradisjoner har ofte hindret

oss i å forstå at det djevelen har på dette området, er noe han har stjålet fra Guds folk. Dermed har vi trodd at det tilhørte ham.

Det var tider da de kristne trodde djervelen «bodde i fela og trekkspillet» fordi disse instrumentene ble brukt til verdslig musikk og dans. Helt opp til vår egen tid har vi hatt lignende fordommer mot trommer og andre instrumenter.

Hvor grunnleggende det da er å forstå at disse tingene **TILHØRER OSS!** La oss ta alle ting i bruk til å prise og love Herren med! «Lov ham med gjallende horn! Lov ham med harpe og lyre! Lov ham med pauke og dans, lov ham med strengespill og fløyte! Lov ham med tonende cymbler, lov ham med klingende cymbler! Alt som har ånde, skal love Herren! Halleluja!» (Sal 150,3-6)

Begeistringen er vår!

Tradisjonen har gjort at Guds folk ofte har vært triste og dystre. Folk som hadde både humør og friskhet, ble ofte merkelig for-knyttet og reserverte med en gang det dreide seg om gudstjeneste. Ofte har man kunnet merke en «kollektiv bundethet» komme over mennesker som ellers var frie og naturlige. Begeistring, jubel og fryderop var liksom forbeholdt idrettsarenaer og 17.mai-tog!

Men heldigvis er vi i ferd med å innse at begeistring, jubel, glede og frydefulle utbrudd tilhører oss! Jeg snakker ikke om hysterisk og merkelig oppførsel som er krampaktig og unaturlig, jeg snakker om det Bibelen trekker fram: «Syng en ny sang for Herren, lovsyng ham i de frommes forsamling! Måtte Israel glede seg over sin skaper, Sions sønner **JUBLE** for sin konge! De skal **PRISE** hans navn med **DANS** og **SPILLE** for ham med pauke og lyre. De fromme skal **JUBLE** med heder, og **ROPE AV FRYD** på sitt leie» (Sal 147,1-6).

Til og med humoren og latteren hører hjemme i sann gudstjeneste: «Derfra skal **LOVSANGEN** stige, og lyden av folk som **SKJEMTER** og **LER**» (Jer 30,19).

Det som kommer

Noen har framstilt det slik at det bare er i himmelen det blir herlighet for Guds folk. Men Skriften sier at vi har fått «både i pose og sekk»: Det er herlig **NÅ**, «det som nå er» tilhører oss. Men «det som kommer» er også vårt! Det stemmer med ordet i 1 Tim 4,8 som sier at guds frykten er nyttig til alt. Den har løfter **BÅDE** for dette liv og for det liv som kommer! Så her er det ikke enten-eller, det er både-og!

Tiden er inne for Guds folk til å oppdage sin posisjon, innta sin arv og overvinne sine omgivelser med smittsom, frydefull livskristendom. Da er vekkelser her.

Velkommen til sommerens store

**konferanse
Vekkelser!
Fest!**

**Uke 30
21.-27.7.**

i Granby Ishall i Uppsala, Sverige, som har over 4000 sitteplasser. Undervisning hele dagen, sterk lovsang og forbønn for syke. Kom i Jesu navn og forvent mye i fra Herren.

HOVEDTALER: Lester Sumrall, kjent og kjær fra fjordårets troskonferanse. Brukt av Gud i hundretalls land i reisevirksomhet og med TV-program som når 4-5 millioner seere hver dag.

ØVRIGE TALERER: Ulf Ekman, Åge Åleskjær, Sten Nilsson og Rudy Vrtachik.

Barnemøter og utflukter hver dag. Camping i direkte nærhet av Granby Ishall. Meld deg på i dag. Send inn kr. 50,- pr. person på postgiro 477 47 69-7, Livets Ord, Uppsala. Barn under 13 år gratis. Informasjon Livets Ord, Box 24050, S-750 25 UPPSALA. Telf. fra Norge 095-46-18-155940.

Plasser der Ulf Ekman taler i sommer:

- 9-15/6 Eriksdalskonferansen, Stockholm, Kontakt: Södermalmskyrkan 08-43 98 60
- 19-22/6 Luleåkonferansen, Kontakt: Andens liv 0920-750 29
- 21-27/7 Troskonferansen, Uppsala, Kontakt: Livets Ord 018-15 59 40
- 5-7/8 Oslo, Grorund Kristensenter, Norge
- 8-10/8 Reykjavik, Island
- 15-17/8 Tampere, Finland

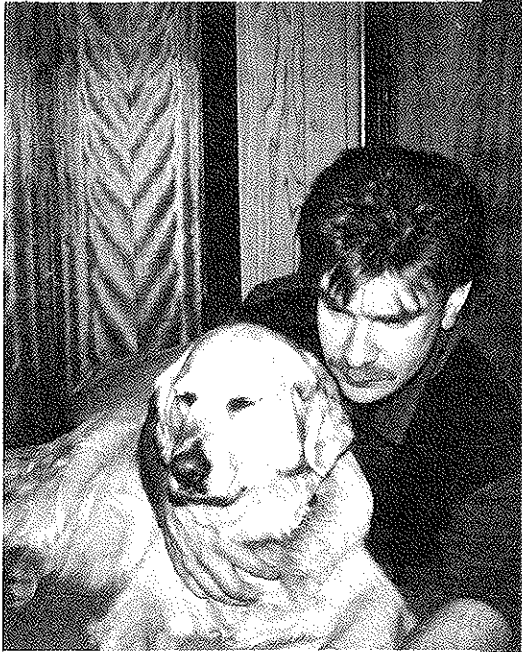
Du kan få det **NÅ!**

Be denne bønn og Jesus blir Herre i ditt liv. «Jesus jeg tror at du døde for mine feiltrinn og synder og at du oppvektes fra de døde for at jeg skulle ha evig liv. Nå ber jeg deg komme inn i mitt liv og jeg bekjenner deg som min Herre. Takk for at du tilgir meg alle mine synder. Takk for at du nå har kommet inn i mitt liv og at jeg nå er Guds barn gjennom troen på deg. Takk for at alle løftene i Guds Ord nå gjelder meg. Jesu navn, Amen.

Du som har gitt liv til Jesus kan kontakte oss så får du vidre instruksjon fra Bibelen om hva Gud vil du skal gjøre nå. Velkommen med i Guds familie! Du kan ringe 09-46-18-155940 eller skrive til Livets Ord, Box 2405 S-750 24 UPPSALA.

**Vil du
ha evig
liv?**

Vitnesbyrd fra Færøyene:

JEG BEHØVDE ET FOSTRENDE MENIGHETS- MILJØ

Tekst: Unni Flatha

I et brev til oss har han åpent fortalt om de vanskeligheter og kamper han har vært gjennom både før og etter han møtte Jesus. Hans beretning er en bekreftelse på det vi allerede har hørt om åndelig oppvåkning og fornyelsesvinder på Færøyene. Men det er også et ukamuffert, sårt rop fra en som har opplevd en annen side av det færøyske samfunn enn landskapsidyll preget av religiøsitet og fiske.

Det er verken bitterhet eller stolthet som ligger bak når vår bror gir norske, kristne blader en korreks fordi vi har tegnet et noe ensidig turistbilde av dette øysamfunnet. Han vil derfor gjerne fylle ut bildet, slik at det også kan legges en nød på våre hjerter for dette folket som trenger både forbønn og evangelisering.

Narkotikaproblem

Vet vi f.eks at Færøyene har det høyeste antall drepte i trafikken i verden, målt i prosent av innbyggertallet, og at heller intet land har så mange biler pr. innbygger? Alkoholisme er også utbredt blant de 45 000 innbyggerne. Noen mener den kan ligge opp mot 20%. Smugling av både alkohol og narkotika forekommer.

Jon Ellendersen er 33 år gammel. Mesteparten av sine beste år har han brukt på å søke livsinnhold på gale veier. Han forteller her om et hardt liv i det som mange tror bare er et idyllisk øysamfunn. Men dette er ikke bare et vitnesbyrd om hva Gud har gjort i hans liv. Det er kanskje enda mer en viktig påminnelse om hvor nødvendig et nært og fostrende fellesskap er for at nyfrelste skal kunne overleve og vokse.

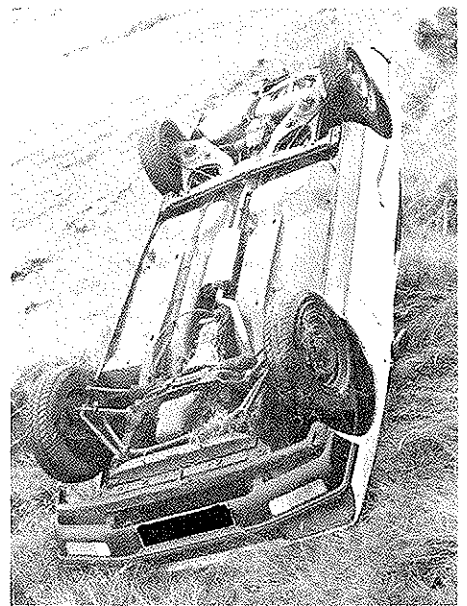
At det eksisterer et narkotika-problem på øyene har myndighetene flere ganger benektet. Men Jon fikk sin første sprøyte i ei lita bygd med 150 innbyggere. Det var i 1969. Han forteller at stimulerende piller fås utskrevet på resept relativt lett. Hasj er heller ikke vanskelig å få tak i. Det smugles også inn stadig hardere stoffer fra nabolandene.

Denne utviklingen har ført med seg en økende kriminalitet. For 20 år siden sov folk med ulåste dører og bilnøklene stående i. I dag er innbrudd og biltyverier dagligdags. Jon har selv levd i dette miljøet. Under påvirkning av f.eks. LSD tyranniserte de andre mennesker. Han var med på 30 større innbrudd i løpet av 4-5 måneder. Dette var i tiden 1972-1973. Hans kriminelle rulleblad bie etter hvert ganske omfattende. At han i fylla nesten holdt på å ta livet av sin egen mor, forteller noe om den tilstand han var i.

En ulykkelig barndom

Som barn var Jon mye syk. Fra han var fire år hadde han daglig så store smerter at han for det meste bare satt i en stol. Han kunne ikke leke med andre barn, og hvis han var

Olavsøka er en minnehøytid for «Olav den Hellige», Færøyenes største høytid som vi ser et glimt av på bildet over. Bilulykker er det mange av på Færøyene, som har verdens høyeste prosent i trafikkdød.

handlinger og den falske lykken i en narkotikarus. I en siste, desperat søken etter noe å bygge sitt liv på, ble han involvert i satantilbedelse.

En dag møtte han en gammel venn som var blitt kristen. Han fortalte om sitt nye liv og anbefalte Jon å begynne å lese i Bibelen.

En tid senere opplevde Jon at en fryktelig angst grep tak i ham en kveld etter at han hadde lagt seg. - Gud, ropte han, - hvis du er virkelig, så la meg forstå Bibelen og vis meg at du er til. Med øtt fyltes rommet med lys, og han kjente en dyp og underlig fred. Han tok frem Bibelen som hans mor en gang hadde gitt ham, og begynte å lese. Plutselig forsto han at Jesus hadde dødd for ham og at Han hadde et liv å tilby ham.

- Konkret rakte jeg ut hånden min for å få tak i Jesus, og på en uforklarlig måte opplevde jeg at Han tok hånden min, forteller Jon.

Mangel på fostring

Etter denne opplevelsen begynte han å gå i en menighet. Den første tiden gikk det bra, men etter hvert begynte fortidens skygger å dukke opp. Kanskje var det ingen i me-

brennevin for dem. Alt vennen sa var: - Det glemmer vi, nå er det Jesus det gjelder. Jon ble med.

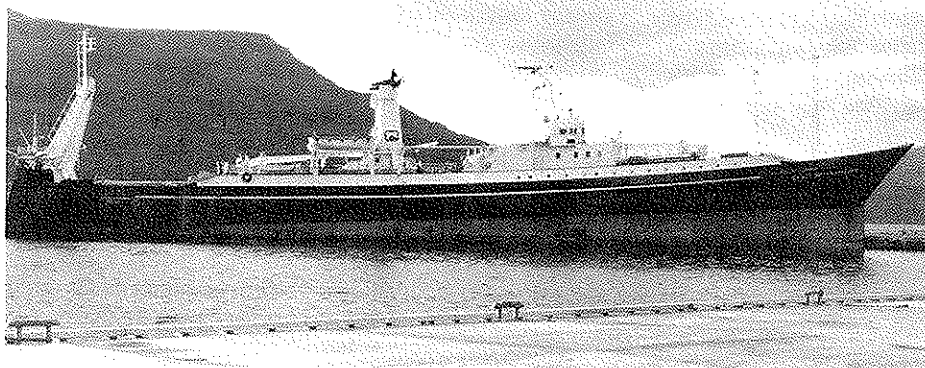
På misjonsstevnet i Skopum tok han en ny bestemmelse for å følge Jesus. - Lederne her hadde innsikt i åndelig krigføring, de visste at jeg behøvde ufrielse fra de onde krefter som drev meg. Jeg ble møtt med en sterk kjærlighet fra vennene på dette stevnet, og gjennom en lang og hard bønnekamp fikk jeg oppleve en helt ny frihet, forteller han.

Fra suksess til nederlag

- Etter dette opplevde jeg dessverre «suksess», forteller han videre. - Fordi jeg hadde opplevd en sterk overgang fra mørke til lys og kunne vitne om dette, trodde mange kristne at jeg var noe spesielt i Guds rike. Men jeg var jo bare et nyfrelst spebarn som behøvde omsorg og fostring.

Han som selv så sårt trengte hvile og fostring, reiste snart rundt og fortalte om sitt

Vest-Europas største fiskerfartøy tilhører Færøyene, men økonomiske problemer har gjort at skip er blitt overtatt av andre land.

ute, ble han mobbet fordi han var så svak.

Da han var ni år, viste det seg at smertene skrev seg fra en alvorlig nyresykdom. Han ble behandlet, men utviklet nå astma som han slet med de neste fem årene.

Endelig begynte han å vinne fysisk helse, men barndommen hadde satt dype, sjelelige spor. I all smerten og mobbingen fra de andre barna hadde han åpnet seg for bitterhet og hat, og dødsangsten var blitt en del av hverdagen.

Han søkte snart til dårlige miljøer fordi han trodde det var «tøft». Fra 12-års alderen ble han med i en ungdomsgjeng som hadde spesialisert seg på butikk- og skipstyverier. Det ble også brukt betydelige mengder alkohol.

En ond sirkel

Etter som årene gikk begynte han også å bruke hasj og hardere narkotika. Det kriminelle omfanget økte, parallelt med utskjelser og perversiteter av alle slag.

Etter å ha fått en betinget dom på to år, forlot Jon Færøyene. Københavns stoffmiljø ble hans holdepunkt for en tid, senere havnet han i Sverige og Finland.

Tilværelsen ble en ond vandring i sirkel mellom fengsler, psykiatriske klinikker og gatelivets kriminelle landskap.

Det første møtet

Jon Ellenderson møtte Jesus for første gang som 26-åring. Hele sitt liv hadde han søkt mening og innhold, men alt han hadde funnet var øyeblikkets spenning i kriminelle

nigheten som forstod de problemer hans bakgrunn hadde gitt ham å slite med. - Jeg var redd for å utlevere meg, og jeg var en god skuespiller, det hadde min fortid lært meg.

Det ble lite av undervisning, opplevelser og fostring på det åndelige området. Han satt kun som en tilhører på en rekke møter og etter en tid ble han et lett offer for fienden.

Sammenbruddet

- Alt det onde jeg ikke hadde gjort før, gjorde jeg i løpet av de ni månedene som fulgte, forteller Jon.

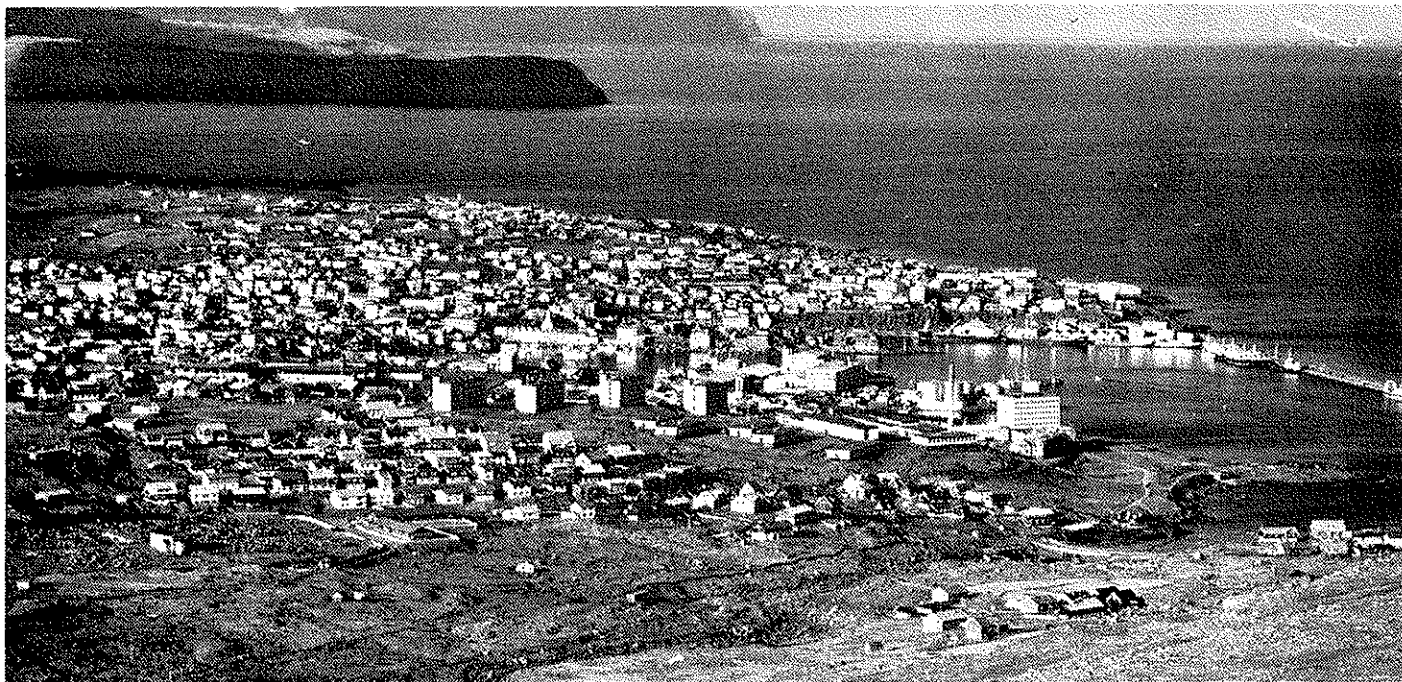
Til slutt ble han innlagt på psykiatrisk klinikk for tiende gang. Nå var han så nedkjørt at hjernen ikke lenger fungerte normalt. Han greide ikke å tenke en klar tanke.

Hans gamle venn som var blitt kristen, kom på besøk og inviterte ham med til et misjonsstevne. Det som overtalte Jon, var den ekte kjærligheten denne vennen viste. Jon hadde nemlig stjålet gitaren og pengene hans en måneds tid tidligere og kjøpt

liv for fulle hus. Mange ble riktignok velsignet, men selv ble han frustrert, forvirret, misbrukt og hovmodig. - Jeg som skulle være en lærling i Guds rike, var sammen med de kristne lederne som en av dem. Jeg ble endog redaktør for den største kristne avisen på Færøyene på den tiden; jeg hadde tidligere jobbet i et par aviser. Jeg mistet kontakten med dem som hjelp meg den første tiden, men det verste av alt var at «brødre» satte ut rykter og løgner om meg, sier han.

Så umoden som han var, maktet han ikke å takle disse stridigheter mellom kristne og ble snart utstøtt av menigheten han var med i. En tid holdt han seg sammen med en del andre nyfrelste, men mangel på åndelige mødre og fedre gjorde at snart var så godt som hele flokken falt fra.

Såret, hard og bitter trakk Jon seg bort. Snart var han tilbake i stoffmiljøet. Han dro tilbake til Danmark igjen og forlot kona som han hadde fått i mellomtiden. - Jeg var blitt gift med verdens fineste jente, forteller Jon. Hun heter Visa og har gått på Framnes Folkehøgskole i Norge. Trofast ba hun for

sin mann. Da han omsider en dag ringte hjem, sa hun bare: - Jon, kom hjem!

Hjemme igjen

Da han kom hjem, gikk Jon til en lege for å få mer stoff. Ved Guds ledelse viste det seg at denne legen var en levende kristen. Han møtte Jon med kjærlighet og forståelse. - Uten jeg visste det, gikk legen og hans frue sammen med min hustru inn i forbønn for meg.

En uke senere våknet Jon en morgen helt stofffri, og han kjente ikke mer trang etter stoff. Denne morgenen ba han igjen til Gud, sammen med sin kone. - Det var en fantastisk opplevelse, forteller Jon. - Vi både lo og gråt sammen. Min kjære Frelser rensket meg og tilga meg all synd.

Det er nå snart et år siden dette skjedde. I dag er Jon med i et lite fellesskap i Torshavn hvor blant andre den kristne legen er med. Her samles kristne fra ulike leire for å styrke hverandre og lede mennesker til Jesus.

- Fra første dagen jeg kom med i dette fellesskapet, fikk jeg oppleve at Gud gjør under i dag. Vi forsøker å nå samfunnets tapere og kristne som savner fellesskap med andre kristne. Det har skjedd en viss fornyelse innenfor pinsebevegelsen, brødremenigheten og indremisjon, men noen av de etablerte menighetene har støtt ut de som har opplevd fornyelse. Mange menigheter har også problemer med å akseptere at ungdom har en annen livsstil enn den de har vokst opp med og er vant til. Derfor finnes det både nyfrelste og eldre kristne som savner samfunn med andre kristne.

Nært fellesskap

- Jeg har sett nyfrelste slite med store problemer fordi de har vært involvert i en rekke ting som krever sjelesorg og be-kjennelse innfor Herren. Ellers kan den onde igjen få taket på våre liv. Erfarne kristne må hjelpe oss videre, sier Jon.

- Det var først da jeg kom inn i et nært fellesskap hvor kjærligheten rådet, at jeg kunne stabiliseres som kristen. Her lærte jeg mer på syv måneder enn på de syv årene jeg tidligere bekjente meg som kristen i lange perioder. Vi har også opplevd at andre «kristne problembarn» har kommet tilbake, og blant de etablerte og sovende er hjertener satt i brann, skriver han. - Nå vet jeg hvordan det er å ha full tillit til Jesus og gå til Ham med sine problemer.

Mangel på nære og fostrende kristne miljøer er neppe særegent for Færøyene. Mange menigheter savner mennesker som med modenhet og styrke kan ta seg av og fostre de barn som fødes. Særlig går dette ut over de som på grunn av sin fortid trenger spesiell omsorg. De kan slite med

Deler av Torshavn hvor de fleste bor i eget hus, men det er mye åndelig nød i byen og på Færøyene.

mange indre sår. De trenger en dyptgående sjelesorg og Den Hellige Ånds terapi så det kan bli en indre helbredelse. Først når sårene er grodd, vil fluene slutte å samles.

- Alt jeg har skrevet her er for å ære Jesus som tross mine store svakheter ikke støtte meg bort, skriver Jon i det vitensbyr-det han har sendt til Hvetekornet. - I dag elsker jeg mine brødre, men det var Jesus som elsket meg først. Derfor kan jeg som før hatet alle, nå elske. 🍌

Sten Nilssons memoarer: LEDD AV GUDS HAND

Sten Nilsson har fungerat som plog och vägröjare för mycket av det som Herren gör i Sverige. Inte bara under de senaste åren, utan även sedan en lång tid tillbaka. Boken är ett starkt vittnesbörd om Guds suveräna planer och trofasthet.

Pris: 74:- + porto (pocket)

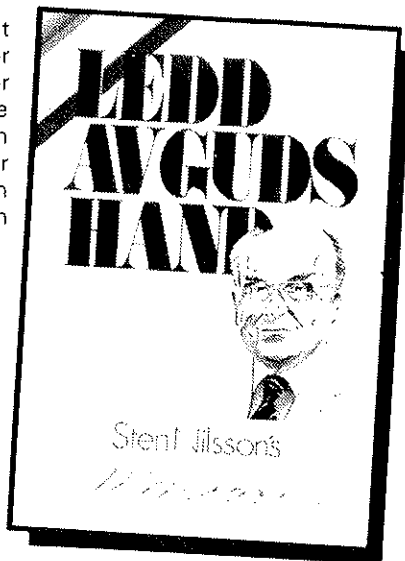
94:- + porto (inb)

Bokklubbpris:

44:40 + porto (pocket)

Livets Ords Förlag
Box 24050
750 24 UPPSALA
Tel. 018-15 59 40

NORDENS STORE BIBELVERK ER NÅ KOMMET!

Forlagssjef Kjell Ruud sammen med verkets redaktør Toralf Gillbrandt blar gjennom det første bindet av Illustrert Bibelleksikon som nå er kommet. Dette første bind sendes ut, til alle som har bestilt i disse dager.

Bestill nå – før det er forsent å få det i dette fine tilbud:

**ER DU EN
BIBEL-LESER?**
– da er dette
standardverket
for deg.

- **kr. 800 introduksjonsrabatt**
- **1 års abonnement på Hvetekornet**
- **Det store BIBELKARTET**
- **Kun kr. 100,- pr. mnd. uten avb.tillegg**

 KLIPP UT!

JA, send meg straks første bind av
Illustrert Bibelleksikon

til en introduksjonsrabatt på kr. 800,-

14 STORE bind inkl. ATLAS bindende for tils. kr. 2.880,-

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

..... Jeg vil betale **kontant** og mottar da «Håndbok til Bibelen» (verdi kr. 280,-) som takk.

..... Jeg har det gamle verket som jeg vil bytte inn mot å få kr. 700,- i **EKSTRA** rabatt.

– Dessuten får du **Bibel- og Misjonskartet** tilsendt.

– Du får også **ETT ÅRS ekstra** abonnement på HVETEKORNET.

om du bestiller gjennom oss.

BREV

A

Kan sendes
ufrankert
i Norge.
Hvetekornet
betaler
portoen.

SVARSENDING

Tillatelse nr 305000/43

HVETEKORNET

3190 HORTEN

Enhet i mangfold:

MODEN ENHET

DECATREND

3

TRENDER I TIDEN

For ti år siden så det ut som Den Hellige Ånds fornyelse var nøkkelen til enhet mellom de forskjellige kirkesamfunnene. I dag ser det ut som bevegelsen mot enhet har stanset opp. Er det en forandring i Åndens ledelse? Nick Cavnar, som er en av lederne i den karismatiske vekkelse blant katolikkene, skriver her om enhetens kår i USA det siste tiåret.

Tekst: Nick Cavnar

Suksess og fiasko

For tolv år siden i Dallas, Texas, begynte en gruppe på fem karismatiske pastorer å møtes en gang i måneden for å be og spise lunch sammen. De representerte svært forskjellige menigheter - en episkopal, en baptist, en metodist, en uavhengig og en katolsk karismatiker. Men de ble trukket sammen av den enhet de følte og et gjensidig behov for støtte.

I dag, 12 år senere, møtes disse pastorene fremdeles. Gruppen har vokst til å inkludere andre pastorer fra de fleste større karismatiske- og pinserettede menighetene i Dallas-Fort Worth området. Og utvekslingen av støtte og samarbeid på tvers av kirkesamfunnsgrensene fortsetter.

«Det er et av de beste fellesskap jeg har», sier den katolske lederen Bob Cav-

nar, min far. «Vi er virkelig i stand til å gi hverandre støtte til å møte problemer i våre tjenester, behov i familiene våre, kravene fra en tjeneste som innebærer mye reising, problemer med våre kirkesamfunn, hva som helst. Hvis jeg må reise ut av byen - ja, selv ut av landet - sørger jeg for å være hjemme tidsnok til det møtet.»

Samme dag som jeg snakket med min far om de karismatiske pastorene i Dallas, hadde jeg et brev på skrivebordet mitt fra en mann i California. Han var oppvokst som presbyterianer, gikk på en katolsk skole, ble døpt i vann og i Den Hellige Ånd i en luthersk kirke. «Jeg har alltid vært åpen for alle kirkesamfunn, så langt jeg vet», skrev sa han.

Etter at de var døpt i Ånden, ble denne mannen og hans kone med i en bønnegruppe i en katolsk kirke i nærheten. Snart ble de invitert til å være en del av lederskapet. Men spenningen økte. Ikkø alle var

Nick Cavnar er redaktør av «New Covenant», de katolske pinsevenners magasin i USA.

glade for å ha protestanter i lederskapet av en katolsk bønnegruppe. Noen ønsket at bønnemøtene skulle inkludere katolske bekjennelser som paret ikke kunne ta del i. De hørte ofte skjulte og noen ganger ikke så godt skjulte hentydninger om at de burde bli katolikker. Til slutt trakk de seg tilbake fra gruppen og begynte en annen tjeneste som fremdeles blomstrer.

«Ærlig talt, jeg har ikke noe imot katolikker», skrev mannen til meg. «Men jeg ble såret av den holdningen vi møtte for noen år siden. Den katolske fornyelsen utelukker enkelte mennesker, den er blitt eksklusiv. Vi kan ikke ta nattverd sammen med dere, og vi føler at den er en privat klubb bare for de som gjør bestemte ting.»

Disse to eksemplene viser både suksessen og fiaskoen i arbeidet for kristen enhet innen den karismatiske bevegelsen. Helt siden vår tids utgittelse av Guds Ånd begynte med pinsevekkelsen på Azusa Street i Los Angeles, har den alltid krysset kirkesamfunnsgrensene for å bringe de kristne nærmere hverandre. Men ikke alle kontakter på tvers av kirkesamfunnene har vært så fruktbare som gruppen av pastorer i Dallas. I stedet er det ofte slik som det skjedde med mannen i California: Våre anstrengelser for å arbeide i enhet blir etterfulgt av nye sår og misforståelser, og etterlater de som engasjerte seg mer oppsplittet enn i utgangspunktet.

Entusiasme

I dag er det spesielt tydelig at den karismatiske bevegelsens forkusering på enhet har dabbet av. Det har skjedd en forandring siden begynnelsen av 1970-årene da vi hevdet at Den Hellige Ånds bevegelse var kirkens største håp om enhet.

En stor del av iveren etter enhet på den tiden var ren og skjær begeistring over å se at Den Hellige Ånd beveget seg over alle våre kjente samfunns-barrierer. Vinson Synan (en kjent pinseleder i USA) har skrevet at hans første glimt av katolske karismatikere som tilba Gud i tunger, beveget ham slik at han «i 15 minutter ikke var i stand til å gjøre noe annet enn å gråte.» «Da alle katolikken kom sammen, var det fint», sier Synan, «og da alle presbyterianerne, lutheranerne og pinsevennene kom sammen, var det også fint. Men da vi krysset disse grensene og oppdaget brødre og søstre i Kristus som vi aldri hadde kjent før, var det så spennende at det gnistret.»

Bevegelsens entusiasme for enhet nådde sitt høydepunkt i USA ved Kansas City-konferansen i 1977. Her var 52 000 karismatiske kristne fra alle kirkesamfunn sam-

let rundt emnet «Jesus er Herre».

«Vi kommer aldri til å bli de samme igjen», sa bibellærer Derek Prince etter konferansen. «Jeg tror det er blitt demonstrert at kristne kan komme sammen, arbeide sammen og ha ekte fellesskap på tross av lære- eller samfunnsmessige forskjeller. Vi har ikke noen unnskyldning hvis vi ikke gjør det.»

Interesse for tradisjoner

Men av en eller annen grunn er løftet fra Kansas City nå, 8 år etter, ikke blitt et opfylt. I årene etter konferansen la vekkelsen mindre vekt på enhet i stedet for mer. Det så heller ut som om alle ble mer interessert i sine egne tradisjoner. Mange protestantiske karismatikere ble svært forvirret da katolikken begynte å uttrykke en fornyet interesse for katolsk lære og tilhørighet.

«Fra vårt synspunkt så det ut til å hardne til rundt den katolske tradisjonen, mer oppmerksomhet ble gitt til Maria og andre ting vi ikke kunne være med på», fortalte en protestantisk leder meg. «Vi hadde ikke flyttet oss, men det syntes som om de romersk-katolske hadde flyttet seg fra oss.»

På den andre siden ble mange katolske karismatikere dypt såret av en økende iver etter å angripe den katolske lære som oppsto på enkelte hold i evangeliske og pinserekkede kirker. Mange katolske ledere begynte å advare sine tilhengere mot for stor kontakt med andre kirker av frykt for at de skulle bli forvirret og dratt bort fra katolisismen pga. disse angrepene. Det faktum at et stort antall katolikker - og andre kristne - tidligere hadde forlatt sine menigheter for å slutte seg til pinsevennene eller karismatiske menigheter, gjorde ikke saken bedre.

Noen ledere gjorde kraftige anstrengelser for å holde bevegelsen i retning enhet levende: I 1979 kom det f.eks. et forslag om å be alle karismatikere å gjøre Pinsedag til en økumenisk høytid. En rekke økumeniske pinsemøter ble holdt over hele landet det året, men to år senere var alt stilnet hen. Verken denne eller andre anstrengelser lyktes virkelig med å vekke opp den tidligere henrykkelsen for enhetstanken.

Innsats innad

Har karismatikere fornektet sin visjon om enhet i Ånden? Det kan se slik ut ved første øyekast. Men når man snakker med karismatiske ledere rundt omkring i landet, får man et mer nyansert bilde av både problemer og muligheter for enhet innen vekkelser.

«Jeg er ikke enig i at økumenismen innen vekkelsen forsvinner», sier Ken Metz, formann i det nasjonale rådet for katolsk karismatisk fornyelse. «Jeg tror vår økumenikk modnes.»

Metz og andre ledere peker på at det som noen ganger kunne se ut som en tilbaketrekking fra fellesskap, i virkeligheten var en overveid avgjørelse tatt av mange ledere som ville bringe den karismatiske

vekkelsen til sin egen menighet. Selv mange uavhengige karismatiske grupper har måttet vende sin oppmerksomhet mer mot å bygge opp sin egen menighet, framfor å bruke kreftene på tvers av kirkegrensene. Denne forandringen har nødvendigvis tatt noe av fokuseringen bort fra enhets-tanken fordi, som Brick Bradford i det presbyterianske karismatiske rådet sier det: «Vi hadde ikke krefter til å arbeide på to fronter på en gang. Det er sant at i de siste få årene har det vært en økende opptatthet av kirkesamfunnene. Men jeg tror vi alle har følt et ansvar for å bringe vekkelsen til våre menigheter på en sterkere måte.»

De fleste ledere tror imidlertid at i det lange løp vil det å bringe karismatisk vekkelse til hjertet av våre respektive kirker, sette oss i en sterkere posisjon når det gjelder å snakke om enhet.

«Etter Kansas City var det en vanlig oppfatning at få innen de forskjellige kirkesamfunnene hadde autoritet til å snakke for sine kirker i økumenisk sammenheng», sier Charles Irish i det episkopale karismatiske fellesskap. «Vi måtte konsentrere oss mer om å bygge opp vår troverdighet innen våre egne kirkesamfunn. Nå har vi flere grupper som kan snakke med større autoritet, og jeg ser et voksende ønske om å komme sammen og gjøre ting.»

Ken Metz legger til at en følelse av identitet med ens egen menighet heller vil være en støtte enn en hindring på veien mot enhet: «Sann økumenikk krever dyp respekt for hva andre tror på, kombinert med en klar forståelse for ens egen bakgrunn», sier han. «Folk er ikke tilfreds med en enhet bygget på minste felles multiplum - det lettvinne fellesskap eller utvannet agape. Økumenikk inkluderer en avgjort følelse av hvem man er. Det er når vi ikke kjenner vår egen bakgrunn at vi møter problemer, og når vi ikke forstår at andre er knyttet til sin.»

Problemer

Hvis enheten er blitt forsømt fordi karismatikere har arbeidet mer for å fornye sine kirkesamfunn, kan vi vente å se en ny og enda sterkere trend mot å komme sammen. Men andre årsaker til en tilbakegang i økumenisk aktivitet, kan vise seg vanskeligere å takle. De avslører nemlig problemer innen vekkelsen.

Et av disse symptomene er bevegelsens nedgang i vitalitet og størrelse siden høydepunktet i 1970-årene.

«Vi har hatt omtrent 50 prosent «utflytting» av de som er karismatisk fornyet innen den presbyterianske kirken», observerer Brick Bradford. «De har forlatt oss til fordel for andre samfunn eller uavhengige menigheter. Jeg tror ikke innflytelsen fra de som er igjen er så stor. De er ikke lenger så iøynefallende.»

Andre grener av fornyelsen kan si det samme. Selv den katolske vekkelsen, som er den største gruppen, har opplevd at mange har forlatt kirken siden 1970-årene.

Det er tvilsomt om karismatiske ledere som arbeider for å styrke sine egne rekker, vil få noen særlig betydning utenfor sine egen kirkesamfunn.

Siden Kansas City har flere av lederne observert at bevegelsen som en helhet har blitt oppdelt, uten et sterkt nasjonalt lederskap. Forkynnerne bak bladet *New Vine* fikk bety meget for å skape enhet mellom ulike kirker i USA, men striden om disippelskap som allerede sydet under overflaten under Kansas City-møtet, skapte sår som fremdeles ikke er helt helbredet blant mange karismatiske ledere.

Det katolske lederskapet har også lidd under forskjellige splittelser og oppdelinger de siste årene. Mens dette har skapt et langt mer mangfoldig lederskap på den ene siden, har det også etterlatt den katolske veknelsen med et langt mindre samlet lederskap enn andre grupper kan vise til.

Tegn til håp

«En ting jeg tror må til for å bevege oss mot større enhet», sier Irish, «er at det bestående lederskapet i veknelsen må vike plassen. En ny generasjon ledere kommer til å gjøre jobben. Jeg tror det er på tide at noen av oss i lederskapet flytter oss, slik at nye mennesker kan komme fram.»

Men mens disse og andre problemer eksisterer, kan vi også finne tegn på håp i horisonten. For eksempel har vi et karismatisk fellesskap her i Ann Arbor, Michigan, med mer enn 2000 voksne medlemmer. Alle sammen er vi trofaste mot våre kirker, men vi kommer sammen for å ha fellesskap og karismatiske gudstjenester. Våre bønnemøter med flere tusen katolikker, lutheranere, reformerte, metodister, pinsevenner, episkopalere og andre kristne forenet i lovprisning, er et ukentlig vitnesbyrd om en fortsatt levende visjon om enhet i Ånden. Andre tverrkirkelige grupper vitner om det samme uke etter uke mange steder rundt i landet vårt.

På den internasjonale konferansen for reisende evangelister i Amsterdam i 1983 kunne Dennis Pederson, koordinator for International Ministries, International Lutheran Renewal Center, føie en slags samrørighet mellom den første og den tredje verdens troende som overvart fremmedgjøringen disse to gruppene imellom. «Fra podium og talerstol», sa Pederson, «la jeg merke til en ny og uhørt enhet i Ånden mellom medlemmene av den tredje verdens «nye» kirker og de karismatiske representantene fra de historisk-evangeliske kirkene i Vesten.»

Her i USA så vi et annet lovende tegn i mai i fjor (1985) på et årlig møte for vekkesledere i Glencoe, Missouri. Dette året ble lederne, som representerte de fleste kirkesamfunn og mange pinse- og uavhengige kirker, enige om en tverrkirkelig lederkonferanse i 1986. Den vil bli etterfulgt av en stor felleskristen samling - lignende den i Kansas City - i 1987. De som var med på Glencoe-møtet, fikk en ny glød for å

Res til Sverige på BIBELSKOLA I MÖLNDAL vid Göteborg

En sterk trosundervisning men også betoning av de andlige nådegåvorna.

Lärare: Linda Graaf-Bergling, Uppsala
Lars Henriksson, Horred
Kjell Haltorp, Arendal
och många fler lärare . . .

Vi har tryckt en hel bildtidning om bibelskolan som information för dig.

Skriv eller ring **095-46-31-271980**

BIBELSKOLAN TRONS VÅG
Box 205, 431 23 Mölndal,

sette enheten tilbake på dagsprogrammet for fornyelsen.

«Det synes for meg som om nesten mirakuløse skritt ble tatt i Glencoe», sier Ross Whetstone i forente metodisters fornyelses-fellesskap. «Jeg følte virkelig enhet - vi bli trukket sammen og begynte å bygge opp virkelig forståelse.»

«Det var en ny ånd av økumenikk», sier Brick Bradford. «Jeg var glad over den positive holdning forslaget om å holde en konferanse ble møtt med fra de mange forskjellige gruppene.»

I tillegg til samtalen om den planlagte konferansen, lot Glencoe-møtet lederne få tid til å diskutere en mengde saker av alminnelig interesse. Noen av de vanskelige tingene som hindrer kristen enhet kom opp - som katolikkenes hengivenhet til Maria.

«Jeg tror at tidligere - selv i Kansas City - har vi prøvd å dekke over disse tingene»,

sier Whetstone. «Men i dette møtet var det til stede en virkelig vilje til å snakke sammen om de ømtålige punktene. Da spørsmålet om Maria kom opp, var det en av våre folk som delte hvordan han hadde lært å sette pris på det katolske synet ut ifra sin egen erfaring. Det å høre hvordan han hadde erfart Herren gjennom sin hengivenhet, hjalp oss å se saken i et bedre lys. Da vi var ferdige torsdag kveld, kunne vi virkelig forstå hverandre - ikke nødvendigvis være enige, men forstå.»

Whetstone legger til noe som kan hjelpe oss alle på vår vei mot enhet med andre kristne: «Vi kan bli veldig opptatt av forskjellene når vi bare snakker om lærespørsmål, men hvis vi kan dele vår erfaring og opplevelse av frelsen i Kristus, ser vi at der kan vi møtes.»§

Oversatt fra *Charisma* av Anne Hove Sunnarvik

FIRE-KONFERANSEN

forts. fra side 19

derne rundt seg. Hun roser deres utholdenhet, oppmuntrer dem, formaner dem til å trenge seg inn i bønnens verden med full styrke. - Skal du slå inn en spiker, nytter det ikke med noen forsiktige og prøvende slag, du må bruke kraft bak slagene, roper Suzette. - Slik er det når vi ber, vi må ikke bare mumle passivt for oss selv, vi må rive himmelens rike til oss. Banke på med kraft til dørene åpnes...

Hun får rapporter inn fra det store teltet, og alt etter som møtet der inne utvikler seg, gis det konkrete bønne-ømner man skal samle seg om: Større salvelse over kveldens taler, bønn for de syke som er kommet for å oppleve Guds inngrep osv.

Det skjedde mye interessant i det store teltet under disse dagene, men for meg var det enda sterkere å være sammen med disse åndelige krigerne ute i det mindre teltet. Og jeg er ikke i tvil om at de store tingene som skjedde i hovedteltet, hadde sin årsak i det som pågikk i den mindre «helligdommen». Endog under den store plattformen gikk det tre-fire forbedere i intens bønn. Ingen så disse, folket så bare predikanten som stod rett over dem og talte evangeliet så hundrevis søkte frelse i hvert møte, men dette var frukten av noe mer enn en preken.

Jeg var på noen av Suzettes seminar, og her var det så fullsatt at vi måtte sitte på gulvet. Det var en meget inspirert, fargerik og praktisk forkynnelse utfra egne erfaringer i bønnens edle kunst hun ga oss. Hennes seminar sluttet ikke etter timeplanen. Lovsangens og bønnens ånd grep så tak i forsamlingen at lunsj- eller middagstider kom i annen rekke. Folk ville rett og slett ikke gå.

Vi fikk et lengre intervju med Suzette Hattings om et fungerende bønneliv, så bare følg med i Hvetekornet framover.

I teltet

Teamet som reiser med Bonnke, hadde god hånd om alt som skjedde i teltet. Møtene begynte med at sanglederen sammen med teitmusikerne ledet i lovsangen. Jeg oppdaget etter hvert at dette var en av de festligste delene av møtene. Hvilken lovsang, hvilken glede og spontanitet! Den afrikanske sanglederen i rød, glitrende skjorte beveget seg over hele den øvre del av plattformen, og når han ble riktig ivrig, sparket han med bena ut under rekkverket. Musikken besto foruten gitarer og fløyte av to Hammondorgel og trommer. Musikken var full av både rytme og trykk, og her var det ingen som tok anstøt av de friske takter. Det ble også gitt anledning til å prise Herren med dans på den store åpne plassen foran plattformen (senere i møtet ble denne plassen brukt av de forbønnssøkende).

Tenk så festlig vi kunne hatt det på mange av våre møter og stevner - om vi

bare våget å bruke mer av den frihet vi har i Kristus! Personlig har jeg ikke drevet det lengre enn til å hoppe litt opp og ned under lovsang, men jeg har bestemt meg for at når det blir mulighet til å uttrykke glede og takknemlighet til Herren også med kroppen, skal det ikke stå på meg. Om ikke bevegelsene blir så grasiøse eller trinnene så luftige, vil jeg stabbe meg ut i dansen med de glade.

Blant de dansende framfor plattformen møtte jeg en velkjent afrikansk biskop som frydet seg storlig. Snart begynte folk å danse nedover midtgangene også. Det dannet seg en kjede av lovsyngende og dansende som «fryde-jogget» nedover og oppover de lange midtgangene; det tok lang tid å springe rundt inne i dette teltet. Lovsangen startet lenge før møtet var annonsert, slik at man kom i «mål» før forkynnerne begynte å fylle plattformen og man måtte finne seg plass.

Talene var enkle og iblant nesten siagord-formet, enhver kraftsats ble møtt med enorm respons. Dessverre fikk vi ikke høre Bonnke så ofte på kveldene, men når han talte, fikk vi oppleve hvilken benådet evangelist han er. Hans kombinasjon av et klart, sentralt evangelisk budskap med åpenhet for Åndens gaver, virket overbevisende.

Når de innbød mennesker til frelse, stilte vaktene og kollektørene seg opp rundt hele den åpne plassen foran plattformen. Når de mange hundre som i hvert møte søkte frelse hadde kommet, tok disse vaktene hverandre i hendene og dannet en stor ring rundt alle som var kommet fram. Det ble som et fiskegarn som ingen slapp ut av. Etter forbønn og kort undervisning ble de bedt om å følge en mann med en blinkende lampe. Han stod nær en utgang til venstre for plattformen og holdt opp en lampe som lyst med kraftige, røde blink. Han gikk så ut til det lille teltet, og sammen med vaktene førte han kveldens «fangst» over til veilederne som hadde stilt seg opp langs veggene i det lille teltet. Ingen ble stående i store flokker uten å få hjelp, alle ble ledet rundt i teltet slik at hver enkelt fikk en veileder å samtale med.

Over 40 menigheter i Harare samarbeidet med Bonnke i denne kampanjen. Navn og adresser til de som kom fram, ble siden fulgt opp av de lokale menighetene. Selv om Zimbabwe er et marxistisk land, er det full frihet for menighetsvirke. Kona til statsminister Mugabe kom for et par år siden med i Rhema-menigheten, og landets president Canaan Banana, er en tidligere metodistpredikant.

Bønn for syke

I hvert kveldsmøte var det også bønn for syke. Forbønnen skjedde ikke bare fra plattformen, men også mange ivrige evangelister og andre som kom fram for å være med i ettermøtet, deltok i dette. Vi så flere markerte helbredelser, og det skjedde sikkert meget mer enn vi så. Men det var også mange syke som i alle fall ikke opplevde

Hvordan hundrevis har blitt helbredet ...og hvordan DU og DINE kjære kan bli det

BOK- NYHET!

Doktor JESUS fra Nasaret

Boken som vil bli til hjelp for skarer av syke og lidende!

Ashild var oppgitt av leger - døende av spisevegring. Haldis Pedersen var døv på et øre i 60 år. Fru Kristensen var fullstendig nedbrutt av leddgikt og revmatisme.

Idag har disse og mange hundre andre en ting felles - de møtte **DOKTOR JESUS FRA NASARET** og ble mirakuløst helbredet!

Dette er en annerledes bok, fordi den er hentet fra vårt eget land og full av dokumentasjoner. Den vil kanskje irritere noen - men først og fremst vil den tenne håp og tro!

Bestill «Doktor Jesus fra Nasaret» av Bjørnar Heimstad idag!

PRIS: Kr.44,50 pluss porto.

5 eks. 30%, 50 eks. 50%.

Gosen Forlag

Boks 70, 9040 Nordkjøsbøtn

Tlf.: 089 - 28269 eller 28299

øyeblikkelig legedom, men gikk hjem slik de kom. Der ute som her hjemme kan årsakene til det sikkert være forskjellige - på dette området gjelder ingen automatikk. De som hadde opplevd helbredelse, ble bedt om å komme fram og vitne, og de ble da gjerne «testet» i alle enkelhet, slik vi har sett i så mange møter hvor det er forkynnere som ber for syke.

Bonnke var ikke alltid så aktiv i bønn for syke. Han overlot gjerne plattformen til de andre talerne. Det var spesielt i et møte hvor Van Der Westhuizen talte og etterpå ba for syke, at det skjedde en del på dette området. Han var svært frimodig og kalte også fram slektninger for å få bekreftet at det som ble sagt om sykdommen, var rett. Blant de som ble helbredet i dette møtet, var en døvstum pike som fikk igjen hørsele og kunne gjenta ord.

Det er lett å finne ting å sette fingeren på når det gjelder denne form for bønn for syke, for ikke snakke om «utdrivelse av onde ånder» som er en vanlig foreteelse i afrikanske sammenhenger. Vi så riktignok lite av det sistnevnte her i Harare, og da kun av evangelister som var tilreisende deltakere. Men det faktum gjenstår at mennesker ble hjulpet og løst fra alvorlige plager og sykdommer. Disse ville kanskje

fremdeles ha vært i sine lidelser om alle skulle ha vært så viselige som vi her hjemme i Norge gjerne vil de skal være.

Men jeg tror det er mulig å kombinere sterk forbønn for syke med en sjelesørgesk framgangsmåte. Det har John Wimber demonstrert. Jeg tror han kunne ha vært til god hjelp og inspirasjon også for mange kjære afrikanske evangelister som for det meste har hatt sine forbilder i mer høytropende, tradisjonelle amerikanske helbredelses-forkynnere. Skal man dømmes etter hva man hører fra mange afrikanske land, er det intet kontinent hvor det skjer så mange og vitterlige helbredelser. For afrikaneren er det overnaturlige naturlig, for å si det slik. Troen på og åpenhet for andres Gud er stor.

Søsken i Kristus

Man sitter tilbake med mange inntrykk etter en slik konferanseuke, f.eks. setninger som har satt seg fast. Som da Copeland i åpningsmøtet sa: - Jeg har nøye tenkt over det jeg her sier. Jeg har besluttet aldri å tale ondt om eller skade en bror eller søster i Kristi legeme, så lenge jeg lever. Jeg har ikke gitt meg til de ulike lærerretninger, men jeg er overlatt til brødre og søstre i Kristi legeme. Vi kan ikke annet enn å være i ett i Kristus.

Man husker vitnesbyrd som f.eks. Aidini Abala fra Zaire som ble kastet ut av en kristen skole fordi han spurte lærerne om hva Den Hellige Ånd virket. Han ble derfor

en motstander av kristendommen og gikk sammen med en del kamerater til T.L. Osborns møte for å banke ham opp. Med seg hadde de en blind, og da han ble helbredet, ble broder Alexander, som han også kalles, både frelst og åndsdopt. Siden har han vært med å grunnlegge flere tusen menigheter med i dag til sammen 500 000 frelste. Han innrømmet villig at han ikke kunne preke, men det var varme i hans vitnesbyrd.

En glemmer heller ikke hvordan hvite og svarte i et naboland til Sør-Afrika som selv hadde apartheid-styre for ikke så mange år siden, fant hverandre som søsken i Kristus. Her betydde hudfarge intet skille.

Det er selvsagt like stor forskjell på afrikanere som det er på europeere, men afrikaneren er vanligvis i godt humør, lett å få kontakt med, hjertelig og festlig å være sammen med. Det finnes mange tusen ivrige, åndsfulle evangelister spredt over hele Afrika, og det skulle ikke undre meg om strømmen av vitner snart snur. På samme måten som europeerne har dratt til Afrika med evangeliet, vil kanskje afrikanerne, som nå høster inn store skarer av sine landsmenn, vende sitt blikk mot det avkristnede Europa og utbryte «Europa skal bli frelst!» Afrikanske misjonærer som drar til Europa, kan da snart bli en virkelighet.

Det er en trosinspirasjon å se hva Gud gjør i Afrika i dag. - Den Hellige Ånd er mester-evangelisten, sa Bonnke. - Det gjelder å bli undervist av Ham og komme inn i Åndens strategi med vårt liv, vår by,

HERMON
HØYFJELLSSENTER
3577 Hovet
Tlf. 067/88 532

Vi ønsker velkommen til fjells enkelt-personer – grupper. Turprogram, fiske, svømmebasseng, boblebad, sauna. Dusj & toalett på alle rom og hytter.
Andakt hver dag.
Meget gunstige priser.

vårt land og kontinent.

Hele samfunnet kan bli berørt av Guds kraft og herlighet der Guds folk forener seg med Herrens planer, og lar seg lede og utruste av Den Heilige Ånd. Denne konferansen ble arrangert for å tenne en Åndens brann som skal spre seg til byer og landsbyer over hele Afrika. Men også vi som dro hjem til landet mot nord, var blitt styrket i vår forventning til Herren.

Dagen før avreise hadde vi en intern samling på hotellet. Jeg tror flere opplevde denne samlingen som ett av de sterkeste møtene vi fikk være med på. Det var som Herren ville vise oss at Han ikke er avhengig av stormøter. Og ikke behøver vi reise til Afrika heller. Det er nok at vi er åpne for Guds Ånds virke der vi er. Lytt til Åndens stemme i ditt indre, og bekjenn med tro det Han minner deg om nettopp nå!

LIVETS ORD BIBELCENTER FORTSETTER Å **EKSPANDERE!**

Til våren -86 har vi uteksaminert
1.100 elever på 3 år!

Neste leseår planlegger vi å ta imot minst 800 elever i første og annet årskurs.

Kom du også for et år eller to med fordypning og trening i Guds ord.

Livets Ord Biblecenter vil:

- Utruste Guds folk med Guds trosord.
- Instruere deg angående de åndelige våpen du har.
- Sende deg ut i seierrik strid for Herren.

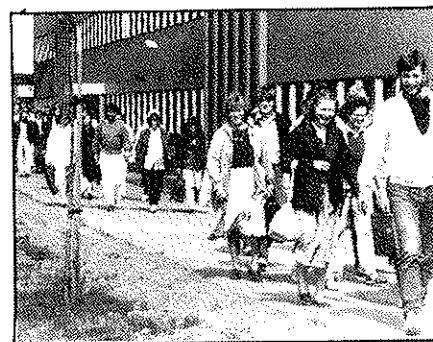
Det gjør vi gjennom undervisning:

- i 22 emner som tar opp tro, helbredelse, bønn, den troendes autoritet, m.m.
- av 7 faste lærere, samt tilreisende lærere i ukeseminarer og konferanser.

Nå fins det mulighet til å gå et **2. år!** (for deg som har gått et år)

med sikte på:
pastorer – menighetstilvekst
evangelister – misjon
sjesorg

hjelpetjenester: lovsang – musikere
media – radio, TV
trykk og informasjon
barne- og ungdoms-
arbeidere

Vekkelsen kommer til Europa!
Det er på tide å forberede seg nå!

Vi har også barnepass og skole for dine barn. *

Hør allerede nå med tidligere elever om hvordan de har fått arbeid og bosted. Direktør for bibelskolen er Ulf Ekman. For mer informasjon ring eller skriv til:
Livets Ord Biblecenter, Box 24050
S-750 24 UPPSALA, SVERIGE
Tel. 018-15 59 40

Viktig melding:

– LYTT PÅ MÅNEDSKASSETTEN!

Forfrisker, fornyer og forandrer hundrevis av lyttere

Få de mest aktuelle opptak fra hele norden for bare kr. **20,-** (pluss porto) pr. mnd.

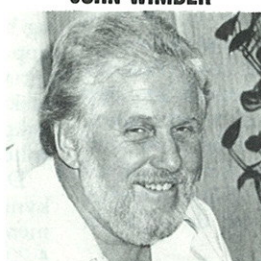
Dette er blant våre siste måneds kassetter:

BILL STENBERG

M 11-85: **Frigjør
Åndens salvelse I**
E 11-85: **Frigjør
Åndens salvelse II**

JOHN WIMBER

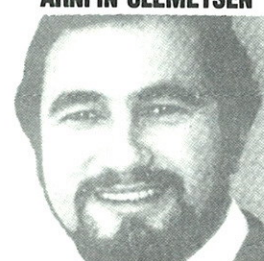
M 12-85: **Praktiser
buds ord**
E 12-85: **Helbredelsens
tjeneste**

SVEN NILSSON

M 2-86: **Forbønntjene-
stens hemmelighet**

ARNFIN CLEMETSEN

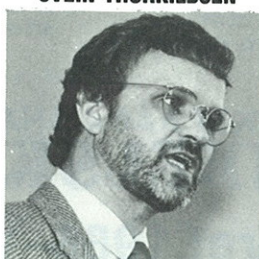
M 3-86: **Vegg eller vind**
E 3-86: **Bruk navnet Jesus**

SIGWARD WALLENBERG

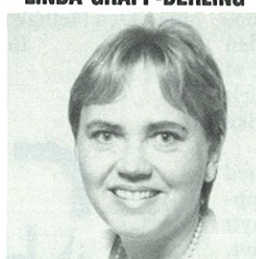
M 4-86: **Kjenner du Jesus**
E 4-86: **Kjærlighetens
gjerninger**

SVEIN THORKILDSEN

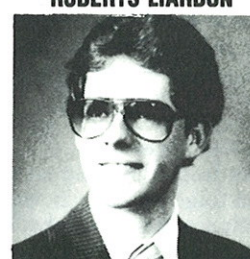
M 5-86: **Hengivelse**
E 5-86: **Guds kjærlig
hets vesen**

LINDA GRAFF-BERLING

M 6-86: **Gud bor i deg**
E 6-86: **Gud taler til deg**

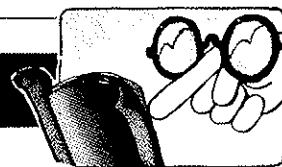
ROBERTS LIARDON

M 7-86: **Mitt vitnesbyrd**
E 7-86: **Profettjenesten**

Bruk bestillingskort på side 46 kr. **25,-** pr. kassett
for medlemmer kr. **20,-** (pluss porto)

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

Er jeg i Guds strøm?

Hvis vi er med i det Gud gjør, vil vi erfare den dype glede som følger det å lyde Gud. Men vi vil også oppleve den intense indre kamp som følger når forandring er nødvendig for å adlyde Gud.

Helt siden Pinsedag har Ånden vært i bevegelse blant Guds folk. Vårt ansvar er å følge med i hvor Han beveger seg og å gi Ham gjensvar i hunger etter å være i Hans vilje. Gjensvar og forandring går hånd i hånd.

Hvis vi er åndelig mottagelige, vil vi vite når Ånden forandrer retning eller begynner å framheve nye sider. Hvis vi overser eller forneker de nye ting som Gud gjør, vil vi bli stående på sidelinjen med en følelse av å være forbigått. På den andre siden vil vi hvis vi alltid er på leting etter noe nytt, ende opp åndelig ustabile, på stadig vandring mellom menighetene og til slutt hemmet i vår vekst og brukbarhet.

Å holde følge med Guds Ånd er utfordring for oss. Personlig har jeg funnet fem ting som hjelper meg å avgjøre om det er Gud som fører oss inn i noe nytt, og fem andre ting som forteller at vi har gått feil.

Når tiden er inne til å gå

Det første symptom på at Gud ønsker å føre oss inn i en ny tid, er at Den Hellige Ånd begynner å levendegjøre en spesiell sannhet. Det er aldri en «ny» sannhet, men en gammel som har ligget i dvale eller vært oversett.

For det andre vil den åndsfulle Menigheten over hele jorden begynne å høre den samme sannhet. Vi bør være på vakt når vi «hører» noe som ingen andre hører, spesielt hvis mennesker med åndelig tyngde og rike tjenester ikke hører det.

For det tredje vil alltid en periode med diskusjon følge når en ny bevegelse er oppdaget. Når en gammel sannhet igjen får nytt liv, reagerer vanligvis Menigheten negativt. Martin Luther og reformasjonen er et godt eksempel. Men Herren bruker diskusjonen for å sikre seg at den aktuelle sannheten blir kjent overalt. Ingen ting sprer seg raskere enn en diskusjon.

Det fjerde punktet er at det vil komme en periode da sannheten befestes og virkeliggjøres. Dette er en vanskelig tid – det er alltid lettere å oppdage en sannhet enn å handle på den og være lydlig mot den.

Til slutt vil det komme en nølende og motvillig anerkjennelse av at dette er det Gud gjennom Den Hellige Ånd understreker nå. Da står vi overfor en avgjørelse; hvis vi tør å følge Åndens bevegelse, vil vår glede og visjon vokse.

Når vi har gått feil

De fem symptomene som viser at en ikke har fulgt med når Guds Ånd har beveget seg videre, er lett gjenkjennelige. De har vært synlige i alle Åndens bevegelser opp gjennom kirkehistorien.

Først opplever vi at gleden blir mindre og at vi har åndelige behov som ikke blir mettet. Men la oss være oppmerksom på at denne følelsen kan forveksles med skuffelse

over at urealistiske forventninger ikke er innfridd.

For det andre blir vi overmette, men underernært. Når vi mister Åndens ledelse, vil vi nesten alltid prøve å fylle tomrommet med øket aktivitet. Vi finner ikke lenger hvilen i Gud og kjører på med større møter og flere opplegg. Selvsagt kan ikke noe av dette tilfredsstille oss, og vi blir desillusjonerte og utbrente.

For det tredje mister vi velsignelsen. Hvis vi insisterer på å bli på stedet hvil når Den Hellige Ånd beveger seg videre, må vi gjøre det i vår egen kraft. Det som lykkes for oss før, blir en stadig kamp.

For det fjerde føler vi at vi går i ring. Guds vei er stadig utvikling og forandring, men når vi ikke er i Hans ledelse, opplever vi stadig at «dette har jeg vært med på før».

Til slutt vil loviskhet og uoverensstemmelser og krangel pga. småting dukke opp for å bli. Galatenerne hadde dette problemet; de ønsket å nøye seg med det som Gud hadde gjort tidligere i stedet for å gå videre i takt med Den Hellige Ånd. Når mennesker mister sine visjoner, mister de også sin glede.

Forandringer er ikke enkelt. Det er naturlig for oss å motsette oss dem, men nekter vi å gå videre, kan vi miste Gud. Hvis disse symptomene synes kjent, skulle vår bønn være: «Gud, før meg dit hvor din Ånd beveger seg.» Han vil hjelpe oss å ta imot med glede de forandringene som Han ser er nødvendige i vårt liv hvis vi skal holde tritt med Den Hellige Ånds bevegelse.

Bob Mumford i *New Wine*

Gjenoppbyggelsens tider

Jeg tror at Gud i de neste 10 årene vil gjøre dramatiske ting for å gjenoppbygge sin menighet. Dette er tiden for «gjenoppbygging av alle ting» som det blir profetert om i Apg 3,19–21. Kristus skal ikke komme tilbake for å hente en svak, splittet, utslått menighet. Han skal komme tilbake til en pulserende, triumferende menighet som er forberedt på kjærlighet, som tilber i Ånd og sannhet og som lever ut Jesu liv.

Mens Herren er i ferd med å gjennomføre dette restaureringsarbeidet, vil mørkets krefter sette seg rasende til motverge. Etablerte religiøse strukturer vil bli rystet, for Herren må rykke opp og rive ned, ødelegge og bryte ned før Han kan plante og bygge opp (Jer 1,10). Kirkesamfunnene vil ikke forsvinne, men dyrkingen av skillene vil blekne, og Herren vil føre troende av alle bakgrunner sammen i en frydefull, åndelig enhet.

Den gjenoppbyggede menigheten vil forkynde at Guds rike er her, ikke bare i ord, men med bevis av Ånd og kraft (2 Kor 2,4; 4,20). Mennesker vil komme til Kristus i hundretusentall når den virkelige Jesus blir løftet opp og Hans nærvær blir gjort synlig «ved kraften i tegn og under, i Den Hellige Ånds kraft» (Rom 15,19).

Denne gjenoppbyggingen vil kanskje ikke bli fullført i løpet av neste tiår, men den har allerede begynt, og jeg tror vi vil få se den gå fram med en enorm styrke i de neste 10 årene.

James Robinson til *Charisma*

FACKELBÄRARNAS BIBELSKOLA

Läsåret 1986–1987

Behovet av bibelundervisning är stort. Därför erbjuder vi för tredje året i följd en svenskspråkig utbildning i internationell miljö. Parallellt med den svenska bibelskolan löper ett program på engelska. Internatformen gör att vi kan utvecklas och fostras tillsammans i en nära gemenskap. För att växa som kristna satsar vi på såväl undervisning som gemenskap och evangelisation.

Termin 2 forts. 25 april-18 juni kan du söka till separat.

Några axplock ur den svenska kursen:

Termin 1 26 sept-16 dec, 1986

- Översikt över GT
- Att lära känna Gud
- Andlig disciplin
- Bibelstudiemetodik
- Etik

Termin 2 7 jan-27 mars, 1987

- Översikt över NT
- Evangelierna
- Vem är den Heliga Ande
- Församlingen
- Paulus
- Kristi person och verk

Praktik mars-april

Församlingspraktik i Sverige eller utomlands

Termin 2 forts. 25 april-18 juni, 1987

- Efesierbrevet
- Grunden för sanning och enhet
- Etik utifrån 3 Mos
- Förhållandet GT-NT
- Lärjungaskap
- Väckelsens teologi

Ring eller skriv för mer detaljerad information.

570 15 HOLSBYBRUNN 0363/50670 50216

SVERIGE

Ikke tro det!

Folk flest stiller seg kritisk til det som står i avisene nå om dagen. De troende tror ofte blindt. Det siste eksemplet har jeg fra i høst: «Hans Inge Fagervik slutter som pastor fordi han hater søndag formiddag», stod det i ei avis. Og jeg aner ikke hvor mange ganger jeg har måttet dementere dette. Og bare overfor kristne - ikke minst kristne ledere. De virker som de mest «troende». Og på grunn av dette har jeg møtt stengte dører i en del sammenhenger. Jeg spør meg: Hvordan kan folk tro på slikt?

Jeg husker en gang jeg fikk et spørsmål fra en journalist: Er det ikke i kirken de største skylappene finnes? Nei, svarte jeg. Jo, det er det, stod det i avisa dagen etter. Jeg har også mange andre eksempler. Så ikke tro det, når slike ting står på trykk. Tro bedre om dine kristne søsken.

Hans Inge Fagervik i Nye Treff

Tonen fra den fullkomne verden

Jeg vil ikke bry meg med å dra fram eksempler på hvordan vi har forhindret den himmelske verdens realiteter i å vise sin hellige funksjon i vår verden og i vår religiøse virksomhet. Jeg vil heller minne dere på at tonen i møtet mellom Maria og Elisabeth er i ferd med å bryte igjennom den religiøse sjargongen og tradisjonen - og splittelsene.

Sang i Ånden lyder under tempelhvelv der slike toner ikke har vært vanlige tidligere.

Barnedøpere og voksendøpere omfavner hverandre, priser i fellesskap Gud i nye tunger og bøyer kne side ved side ved det samme nattverdsbord.

Katolikker og protestanter er i ferd med å finne noe som betyr mer for dem begge enn «kirken» og «protestene». De holder på å finne Livet. Og tonen fra den fullkomne verden.

Alt dette gir oss gode grunner til å takke Gud.

Frank Mangs i Svenska Journalen

Livet forener

Kristendom er liv, ikke lære eller religion. Den som har Kristi Ånd i sitt hjerte, er frelst (Rom 8,9). Tegn på at vi er Guds barn er derfor ikke at vi har «rett lære» i hodet, men at vi har Jesu Kristi Ånd i hjertet. Det er Liv det er snakk om, ikke teori. Derfor kan sann, kristen enhet umulig bygges kun på «lære», det bygges på liv. I Jesus Kristus har Gud gjort oss alle til ett i livsfellesskap. Og ut i fra Livet vil lyset bryte frem og vi «ser Guds rike».

Nils G. Johnsen

Diplomat eller profet

Vi som forkynner evangeliet må ikke se på oss selv som offentlige agenter utsendt for å skape goodwill mellom Kristus og verden. Vi må ikke innbille oss at vårt oppdrag er å gjøre Kristus akseptabel for forretningsverdenen, pressen, sportsverdenen og den moderne utdanningssektor. Vi er ikke diplomater, men profeter. Vårt budskap er ikke et kompromiss, men et ultimatum.

A. W. Tozer

Splittelsens årsak

Mange av de teologiske kontroversene er synd. Det er uhyggelig at vi drar med oss dette fra generasjon til generasjon. Vi markerer skillene og bygger grenser og murer mot hverandre.

På begynnelsen av 1900-tallet brøt en del åndsdepte baptister med sitt samfunn. Tenk om de som ble igjen hadde visst hvor mange medlemmer de kom til å miste? I dag har pinsebevegelsen 100 000 medlemmer (i Sverige). I dag forstår vi at det dypest sett ikke var lærespørsmål som lå til grunn for konflikten, men personer som ikke var i stand til å åpne seg for Herrens verk.

Tenk på alt pinsevevnenne har måttet tåle av motstand fra andre samfunn gjennom årtier. Siden oppdager alle plutselig at pinsevevnenne faktisk hadde fullstendig rett. Vi trenger Den Hellige Ånd alle sammen. Det er det vi ser i dag.

Sogneprest Gunnar Hellerby til Hemmets Vän

Lovprisning og tilbedelse I

Lovprisning og tilbedelse er ikke det samme. Å lovprise Gud er å takke Ham for velsignelsene og alt det gode Han gir oss. Det er et uttrykk for vår kjærlighet og takknemlighet.

Tilbedelse innebærer et sterkere personlig engasjement i vårt samfunn med Ham, at vi er sentrert rundt Hans person. I konsentrert tilbedelse er det som om vi på en måte blir frigjort fra alt rundt oss idet vi kommer inn i Guds nærhet.

Da jeg gjorde lovprisning til en del av min hverdag, begynte jeg å oppdage den kraft Gud gir. Jeg begynte å lovprise Ham om morgenen, ofte ved at jeg sang i dusjen.

Jeg fortsatte så hele dagen, i bilen, hjemme og til og med på arbeid.

Thurlow Spurr

Lovprisning og tilbedelse II

Min innstilling til tilbedelsen var lenge sterkt preget av min evangeliske bakgrunn. Jeg var så opptatt av evangelisering at jeg trodde at det var det Menigheten handlet om. Tilbedelse var bare en del-aktivitet i dette bildet. Men i 1968 hørte jeg en tale om tilbedelsens verdi som forandret min innstilling.

Når Gud kaller oss til å tilbe Ham, er Hans mål å møte oss og handle med oss. Han ønsker å møte oss og bevege seg blant oss, påvirke og forvandle sitt folk. Gud arrangerer ikke bibelkunnskapsprøver på søndagene for å sjekke at hver enkelt har det rette syn på læren slik at Han med god samvittighet kan velsigne oss senere i uka.

Jack Hayford

Skandale

Da Inga-May Hörnberg, kjent sanger innen svensk pinsebevegelse, hoppet av og tok avstand fra sin menighetsbakgrunn, hevet mange kristne øyenbrynene. Hvilken skandale!

I radio-programmet der hun fortalte om sin krise, kom hun med denne kommentaren:

-Jeg kjenner massevis av mennesker som er aktive i menighetene, men som føler akkurat den samme tvil overfor alt sammen som jeg gjorde. Men de tør ikke si det åpent av redsel for venner og slektninger, så de fortsetter å spille med i virksomheten.

Er ikke det en langt større skandale?

Magnus Malm i Nytt Liv

Ønsker du: selvtillit?

Jan Hanvold

seier og framgang?

å bli et effektivt redskap i Guds hånd?

å bli ledet av Guds Ord og Ånd?

Er svaret ditt ja?

Bli student på Ny Visjon Bibelskole 86/87

Faste lærere: Berit og Jan Hanvold, Cecilie og John Croissant, Tom A. Fjeld, Liv og Hans Bratterud og Jørn Øverby

Foruten disse har vi også gjestelærere fra USA, Sverige og Norge.

Skriv eller ring for nærmere opplysninger.

Boks 159
1441 Drøbak
(02) 93 38 60

Vekkelsens tid er her

- I årtier har vi bedt om vekkelse, og Herren har hørt vår bønn. Et mektig Åndens vær er på vei innover Norge. Vi er allerede langt inne i det. Men det er ikke nok å be om vekkelse. Vi må få øynene opp for hva Gud vil gjøre. Hele vår verdensdel vil gå inn i vekkelse hvis vi kjenner vår besøkestid. Det vi ikke trodde for 5-10 år siden er mulig nå. Jeg er overbevist om at Guds tid en inne for oss. La oss forberede oss!

Forstander Alfred Lorentzen, København, på pinsevennes predikantkonferanse iflg. Korsets Seier.

Evig eies

Seierens seier er alt at miste tapets alt din vinning skapte. Evig eies kun det tapte.

Henrik Ibsen

Vedlikeholdskomplekset

kalles den «sykdom» som preger mange menigheter. Ledere og medlemmer er opp-tatt med menighetens indre liv og virksomhet. Den jevne virksomhet fra år til år preger budsjett og menighetsrådets sakliste. Å holde oppe aktivitetene blir målet. Vedlikeholdskomplekset består nettopp i at ledere og medlemmer har mistet målet for det. Mange menigheter innser i dag at de er preget av denne «sykdommen».

Ommund Rolfsen i Kristelig Tidende

Profeter - Guds røremakere

Profeter lager røre. Uten skånsel bruker de sine verbale tresleiver og rører rundt i de lokale menigheters status quo helt til Guds tanker og Guds vilje er blitt en del av helheten.

Profeter forventer forandring. Og dess mer tradisjonsbundet en menighet er, dess mer radikale forandringer trenges. Ordet «forandring» er i seg selv nok til å sende frysninger nedover ryggen på de tradisjonsbundne. En gang leste jeg følgende i et teknisk blad:

«Den grunnleggende langtidsstrategien i en tradisjonell organisasjon er å *unngå forandringer for enhver pris*. Institusjonens oppgave er å bevare sin egen struktur og arbeidsmåte fra en generasjon til den neste.»

Kan du forestille deg hvilket kaos en Guds profet ville skape hvis han ble sluppet løs i en slik sammenheng?

Profeter er Guds kur mot åndelig sovesyke - den medfødte tendens vi alle har til å slå oss til ro og la rutinen overta.

Profeter føler ting dypt. De har brennende overbevisninger. Og de taler med inderlighet:

- Dere tar livet av dere selv med for mange møter. Sett i gang og bli kjent med hverandre som mennesker. Bli kvitt maskene og vær ekte. Kristendom er å *leve*, ikke bare å gå på møter.

- Hvorfor ber dere så mange «ønsker å-bønner»? Si ikke «Herre, vi ønsker å prise deg» - sett i gang og pris Ham!

Au!! Den slags tale gjør vondt! Å handle på det kan også komme til å koste smerte.

Smerten er likevel bare midlertidig, mens resultatene i det lange løp er enorme.

David Matthew i Restoration Magazine

Lovsang - Positiv undervisning - Fellesskap - Tverrkirkelig i ånd - Evangelisk i forkynnelse

Velkommen til møter hver søndag kl. 11.00 og 18.00 i Lange-sund I.F.'s lokaler i Langesund.

- **Pastor Greg Bretz**
- **Ass. pastor Per Christian Østebø**
- **Ass. pastor John Henry Nøsen**
- **Evangelist Viggo Wilhelmsen**
- **Evangelist Erik Jensen**

Tilsluttet The International Church Of The Foursquare Gospel

Nye hefter fra RHEMA-MEDIA

Kr. 35,-

FANTASTISK EVANGELISERINGSBOK

3000 eks. solgt på 1 uke

Når du leser dette levende dramaet kommer du til å plages sammen med henne, du kommer til å kjenne smerten, misshandlingen, uroen og skrekken over livet selv, du kommer til å kjøre med henne når hun nesten kjørte ut i en mørk evighet. Du vill rope med henne: Kan ikke jeg få en sjanse i livet? ... og siden kommer du til å bli oppreist med henne til et nytt liv i solskinet, og oppdage at du har fått en sjanse i livet.

For få år siden var hun nattklubbvertinne i Las Vegas. Alkohol og narkotika var en del av hennes liv. I dag er hun et forvandlet menneske som forkynner Guds ord over hele verden. Bare i 1985 tok ca. 70 000 mennesker imot Kristus gjennom hennes tjeneste.

Av **EGIL NÆRHOVDE**

Egil Nærhovde er en ung person som du vil komme til å høre mye om i fremtiden. Han er fra Sotra, vest for Bergen og driver i dag et eget firma. Han har en inspirerende undervisningstjeneste og har nå kommet ut med 2 hefter som omhandler den nye skapning. En helt ny skapning tar får seg evner som «Født på ny» «Helliggjørelse» og om at du som en ny skapning er en fullkommen person i Kristus. Hvordan utvikle den nye skapning tar opp hvordan du kan utvikle å gjøre bruk av dine rettigheter som en ny skapning i Kristus. Begge heftene er enkle og rett på sak. Grunnleggende for deg som vil videre med Herren.

Kr. 15,-

John Osteen skulle vel ikke behøve noen nærmere presentasjon. Han har skrevet mange bøker og hefter, og det siste som er utgitt på norsk handler om hvordan DU kan holde fast på det som Gud har gitt deg, når djevelen vill komme å «røve» tilbake det som du har fått i Kristus som alle Osteen's bøker, er dette hefte enkelt og lettlest. Anbefales på det sterkeste.

Fåes kjøpt i din bokhandel, eller direkte fra **Rhema-media**

Postboks 320, 5001 BERGEN, Tlf. 05/23 56 18

Kom i
bevegelse

- Les det som
oppbygger

Hvete kornet

- om hva Gud gjør i dag

Gjør flere
kjent
med

**HVETE-
KORNET**

Det beste?

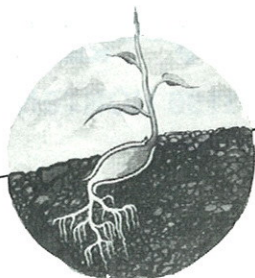
- Et herlig blad, med aktu-
elt, oppbyggende, ja forny-
ende innhold. . .

- Det beste kristne blad en
kan lese i dag. . .

Hver uke får vi liknende
hilsener fra våre lesere. Men
vi vil fortsatt ved Guds hjelp
søke å gjøre HVETEKOR-
NET til et enda bedre red-
skap for åndelig fornyelse
og Guds rikes vekst.

Det billigste?

I 1986 vil HVETEKOR-
NET koste kr. 140,- for hele
året. For det vil vi love deg
minst 710 sider, dvs. under
0,20 øre for siden. De fleste
andre blader koster mellom
0,30 til 0,50 øre pr. side for
et års abonnement.

HVETEKORNET - en gave med
LIV og SPIREKRAFT!

Abonner for 1986

**Jeg vil bli inspirert
og informert –
send meg Hvetekornet**

- Jeg bestiller Hvetekornet for 1986. Send meg giro på kr. 140,- og Hvetekornet i posten til meg fra januar 1986.

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

*Så fort den tilsendte giro bli betalt vil du få Hvetekornet
– hver mnd. fremover.*

GI NOE LEVENDE ...

Bestillingskupong for GAVEABONNEMENT 1986
Jeg vil gi HVETEKORNET i gave til

GAVE 1

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

Send meg regning på kr. 140,- pr. gaveabonnement. Mitt navn og adresse er:

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

- Send regning til meg, når abonnementet skal fornyes.
Jeg vil gi et FAST gaveabonnement, til jeg sier fra.
 Send meg et gavekort

DU kan få tilsendt:

EN AKTUELL KASSETT HVER MÅNED!
– nesten som å være der!

DET ER BILLIGERE OGSÅ – KUN KR. 20.00 (pluss porto). Pr. kassett.
Du slipper å bestille, vi plukker ut de beste kassetten til deg.

Fyll ut og send inn dette kortet – Portofritt!

VIL DU VÆRE MED SÅ KRYSS AV HER:

- JA TAKK, nå vil også jeg lytte til MÅNEDENS DYNAMIS KASSETT
Jeg kan når jeg ønsker stoppe denne ordningen.

Navn:

Adresse:

Postnr.: Sted:

Send meg månedens Dynamis Kassetts fra måned.

- Jeg vil også bestille følgende Dynamis Kassetter:

.....

.....

BREV
A

Kan sendes
ufriktet
i Norden
HVETEKORNET
betales
portoen

SVARSENDING
Tilføttelse nr 3050000/43

HVETEKORNET
3190 HORTEN

BREV
A

Kan sendes
ufriktet
i Norden
HVETEKORNET
betales
portoen

SVARSENDING
Tilføttelse nr 3050000/43

HVETEKORNET
3190 HORTEN

BREV
A

Kan sendes
ufriktet
i Norden
HVETEKORNET
betales
portoen

SVARSENDING
Avtale nr. 305 000/43

MÅNEDENS
DYNAMIS
KASSETT

3190 HORTEN

Med tillatelse, så gjengis noen få brev som er mottatt den siste tiden. Det er til stor oppmuntring for oss som har arbeidet veldig intens med å bringe kristne isammen ut over landegrensene.

28.5.86.

HOLTEKILEN BUSSREISER v/Haldor Strand.

Vi vil gjerne få uttrykke vår takk for den flotte Hellas-turen. Vi syntes det var stor opplevelse å få være med. Vi fikk se og være med på mye nytt. Spesielt vil vi fremheve i særdeleshet det fine fellesskapet i bussen. Det var fint å starte hver dag med andakt og bønn. Dessuten hadde vi mange anledninger i lovsang og tilbedelse.

Vi syntes det var herlig å være i Hellas, i dette landet som bl.a. Paulus vandret i. Vi ønsker inderlig at vi engang til må få bli med på en tur dit. Vi sitter igjen med stor takk til HERREN for alle minnene i HELLAS. Stor takk vil vi også rette til dere som er ledere i HOLTEKILEN BUSSREISER. Dere gjorde alt for at vi skulle få en fin tur sammen. Vi reiser med glede igjen med STRANDLINJEN gjennom Europa. Vi ønsker dere lykke til i den visjon dere har fått om FELLESSKAP MED KRISTNE UTEN GRENSER. Må GUD velsigne dere i rikt mål.

Vennlig hilsen Annjörg og Magnar Ose.

26.5.86.

Hei, Haldor.

Hjertelig takk for informasjon om planlagte turer. Jeg skulle med glede reist til TROGIR igjen, for det var et deilig sted å være i. Holder helsa, kommer jeg helt sikkert til å reise med HOLTEKILEN flere ganger. Det var for meg fantastisk.

Jeg vil på denne måten takke deg og din stab av medarbeidere. Dere taklet min situasjon på en utmerket måte. Det var godt å kjenne den gode atmosfæren rundt dere, og hvor dere var til hjelp for oss alle. Jeg ber om GUDS velsignelse over dine gjerninger. Du har en veldig oppgave. Fortsett i samme spor. Jeg vil anbefale dine turer på det varmeste.

Jeg gleder meg til å få bilder fra turen. Så vil jeg også ønske deg tillykke med ditt nye tiltak i Telemark, TINNSJØ TURISTHEIM. Jeg håper også det blir en suksess. Kanskje jeg får anledning til å komme dit engang.

De beste hilsener fra en fornøyd deltager.
Margit Klausen, Stadlandet.

Kjære Haldor Strand.

Først må jeg få be om undskyldning for at jeg ikke tidligere har takket for sist, og for den aldeles herlige turen til Hellas og Jugoslavia. Jeg sitter igjen med bare gode minner - turen var bare helt fantastisk, og opplegget var flott. Og dere som var ledere gikk jo inn med liv og sjel for at alle som var med skulle kose seg. Jeg kan bare snakke for min egen del, og for meg var det helt topp fra begynnelse til slutt. I bussen, så hørte jeg bare lovord. Vi hadde et veldig fint fellesskap, kjente inderlig at vi var søsken i HERREN. Jeg ble så glad i alle som var med. Det var sant det du skrev, Haldor, takken går til Ham som som virkelig bevarte oss fra alle farer og som forunte oss turen gjennom 7 land.

JUGOSLAVIA VAR ET VAKKERT LAND. Jeg ble også glad i alle menneskene der. Alle stedene vi besøkte, både i Jugoslavia og Grekenland, i alle landforøvrig, var en stor opplevelse. Turen over fjellene, langs Adriaterhavet og Egeerhavet, floraen, det flotte været, ja, alt er minner for livet.

Da vi var i møte i Thessaloniki, og vi sang både på gresk og norsk: HAN ER MIN SANG OG MIN GLEDE, ja, da rant tårene mine. Det er herlig å kjenne at samme hvor vi er i denne verden, så føler jeg at vi er bundet isammen med søskenbånd. Ruth og jeg sitter ofte og frisker opp og gleder oss over alle de gode minner fra turen. Vi er ihvertfall 2. ambassadører som vil anbefale HOLTEKILEN BUSSREISER på det varmeste. Tusen takk for for den flotte aftens dere spanderte siste kvelden. Takk, takk for en flott tur jeg aldri glemmer.

Kristansand, 19.5.86. Kjærlig hilsen
Ellen Rasmussen.

Dette var vår første misjonstur i år, og jeg vil rette en spesiell takk til de som bidro med sin tjeneste:

VIGGO WILHELMSSEN, TURID LANGEMYR, WENCHE OG TORBJØRN BAKSVÆR, GUSTAV AASE, TOR RØNNEBERG, ERIK LARSEN, PER SKOLLERUD, JAN ERIK HEIMTUN, JAN KRISTIANSEN og noen frivillige til.

Stabekk, 15.6.86. Haldor Strand.

VI HAR BUSSAVGANG TIL JUGOSLAVIA HVER MANDAG

Skriv eller ring etter program.

Holtækilen Bussreiser — Postboks 27, 1321 Stabekk.
Tlf. 02/12 22 40 / 12 11 07 / 59 07 68
(Røyk- og alkoholfrie turer i kristent miljø)

TROSKONFERANSE

Velkommen til BØNNE-DAGER '86

2. – 10. august
på Nerskogen i Sør-Trøndelag

GJESTETALERE:

Jerry O'dell, Tulsa, USA

er direktør for «RHEMA OUTREACH». I 18 år har O'dell arbeidet sammen med Daisy og T. L. Osborn. Når RHEMA har sine oversjøiske kampanjer, er O'dell evangelist på de store kveldskampanjene. Tegn og under følger hans evangelisttjeneste i stil med Osborns.

Louan Wallace, Tulsa, USA

har en sterk profetisk bønnegave. Hun vil lede bønnettene og en kontinuerlig bønnetjeneste under konferansen.

Silas Owiti, Kenya

Ingen kristen forkynner i fra Kenya er så kjent og anerkjent i såvel Norge som USA, som Silas Owiti.

Billye Brim, Tulsa, USA

har i 10 år vært redaktør av «The Word of Faith», dr. Kenneth Hagins månedlige magasin. Hun har redigert mange av Hagins bøker. Brim er bl.a. taler i sommer på Kenneth Copelands årlige «Camp-meetings».

SANGERE:

Jonnie Slottheden
Sverige

Glede, Horten
Seier, Rissa
Arne Marthinsen

Grunnleggere av Neerskogen bønnefjell.

Alisa og Steinar Remetun

Tros-konferansen blir som et «RHEMA OUTREACH». – Vi ser deg på Bønnefjellet!

DISIPPELSKOLE

PÅ NÆRSKOGEN I SØR-TRØNDELAG
1. september – 19. oktober 1986

LÆRERE:

Herbert Mjorud

Rachel Jeffries

ANSVARLIGE

Alisa & Steinar
Remetun

Elizabeth Alves

Britt Kvaran

Sterke profet-, kunnskaps-, helbredelses-, lærer- og sangtjenester er til stede i talerstaben på Bønnefjellets første disippelskole!

NB!!! Også videokassetten fra Bob Tilttons satellit-bibelskole fra Dallas, som i USA har flere tusen studenter, vil vi få via Europeisk Satellitmisjon.

Meld deg på «pionerkullet» på Disippelskolen på Bønnefjellet! Du vil få den beste undervisning – bli lært ansvar og disiplin – få prøve deg i evangelisering sammen med Alisa og Steinar Remetun på kampanje i indre Finnmark.

... EN SKOLE SOM VIL SLÅ I GJENNOM ...
... EN FORBEREDELSE TIL EN MER EFFEKTIV ÅNDELIG TJENESTE ...

KONTAKT

Nerskogen Bønnefjell, 7395 Nerskogen
Tlf. 074/26 465

FOR EN TID SOM DENNE

Art. 1

GUDS MENNESKER ER NIDKJÆRE

Guds menn og kvinner gjennom historien er kjennetegnet av det spesielle og unike som vi kaller åndelig initiativ. De har ikke bare kunnet kunsten å vente, men også å handle på Guds ordre.

Tekst: Peringe Pihlström

Tenk på Moses! Han var 80 år gammel da Gud talte til ham på fjellet Horeb. Fra den brennende busken formidlet Gud en «ildvisjon» om frigjøring for et helt folk. Moses

kunne naturligvis ha pekt på en del skuffelser. Det må ha vært en smertefull opplevelse å oppdage at han misforstod både Guds tid, Guds plan og Guds framgangsmåte når det gjaldt Israel. Med en brutal voldshandling fastbrent i samvittigheten og med sårede følelser ble han tvunget til å forlate Egypt. Førte lange år tilbrakte han som en enkel sauegjeter i sin svigerfars tjeneste. Det var år langt borte fra framgang og brukbarhet, langt fra hoffliv og innflytelsesrike sammenkomster.

Det enkleste for Moses hadde naturligvis vært å vise til alder og tidligere negative erfaringer, for deretter å be Gud om å finne en annen som kunne gå med budskapet om utfrielse til Israels folk. Men Moses var en mann med initiativ!

Da Guds stemme lød inn i hans hjerte, fikk den gjensvar. Den vekket en lengsel i ham om å se Gud herliggjort. Dette er noe som kjennetegner det åndelige initiativ: Lengsel etter å få se Gud forherliget i den tiden man lever!

Gideon minnet Guds sendebud på de historiske hendelser og sa: «Hør på meg, herre! Er Herren med oss, hvorfor har da alt dette hendt? Hvor skjer det nå slike under som våre fedre har fortalt oss om? De sa at det var Herren som førte dem opp fra Egypt. Men nå har Herren forkastet oss og gitt oss i hendene på midjanittene. Da vendte Herren seg til ham og sa: Gå av sted, så sterk som du er, og berg Israel ut av midjanittenes hånd! Er det ikke jeg som sender deg?» (Dom 6,13-14).

«Gå av sted så sterk som du er.» Hvilken kraft var det som hadde falt på Gideon, en av de mest uanselige i Israel, for å sitere ham selv? Det var NIDKJÆRHETENS kraft. Denne fortærende lengsel etter å få se Gud forherliget i den tiden han levde, ble som et vulkanutbrudd av guddommelig styrke i Gideon. Gud så den og sa: Gå!

De gudsmennesker som har vært med på å forandre den åndelige stilling i sin samtid, har alle sammen eid denne glødende nidkjærheten. Vi kan nevne flere av de gammeltestamentlige heltene: Samuel, David, Daniel og Jesaja. Alle var båret av et uimotståelig ønske om å få se Guds kraft virksom i sin tid.

Nidkjærhet for Gud

Det profetiske ordet om Jesus sier: «Nidkjærhet for ditt hus skal fortære meg». Nidkjærhet er som en veldig ild. Synonymordbøkene foreslår «å ivre for» som en erstatning, men selv om det forsåvidt er riktig, er et slikt uttrykk altfor svakt. Den åndelige drivkraft vi snakker om her, ligger langt dypere enn på idéenes og følelsenes plan. Den nidkjærhet som driver gudsmennesker til å gi sine liv for at Guds navn skal bli forherliget, er virket fram av Den Hellige Ånd.

Den som er nidkjær for Herren, sier til det onde: Hit, men ikke lengre! Det kommer en dag da det ondes framgang reiser en indre vrede og en motstand som vekker de

slumrende - de som har gjemt seg i hulene, vil komme fram; de som har lagt ned sine våpen, vil gripe dem igjen. Det finnes en voksende skamløshet i syndens vesen. Den vinner frimodighet gjennom at den synes å ha fremgang.

Dette er en tid for nidkjærhet! Dette er dagen da menn og kvinner skal si: Hit, men ikke lengre! Nå har Satan, med sin ubetydelige makt, lenge nok fått utbre seg i vårt land. Nå er det på tide at Han som har den virkelige makten i himmel og på jord, bryter inn i tiden og setter inn en mektig bølgebryter. En bølgebryter som alle disse usle krusninger på menneskehavets ytre må brytes av og legge seg stille ned for.

De nidkjære sier også til sine fiender: Gi tilbake det dere har røvet! Det finnes intet rom for å slå seg til ro med at de onde hensikter i samfunnet avsløres og at kampen avtar. Vi kan ikke nøye oss med å slutte våpenhvile med djevelen! Gideons kall var å slå midjanittene til siste mann.

Gjenoppbyggelsens tid

Gjenoppbyggelse betyr å få all tilbake. Kirkehistorien viser oss hvor mye som er røvet fra Guds menighet. Apostlenes gjerninger lar oss stifte bekjentskap med en menighet som utstråler en åndelig vitalitet og kraft som fikk demonene til å skjelve av skrekk, djevelen til å bli blek og forvirring spredte seg langs dødsrikets korridorer. Og den eneste, den mest effektive stridsplan som demonenes fyrste kunne komme fram til, var: «If you can't beat them, join them!»: Hvis du ikke kan slå dem, slå følge med dem!

Om disse kristne ikke kan beseires utenfra, la oss gå med dem. La oss bli teologer, skape dogmatiske systemer. I stedet for forfølgelsens harde slag, som bare skjerper deres stridslyst og får mennesker til å beundre dem, lar vi dem få smake maktens sødme. La oss gjøre dem velvillig akseptert av massen! Kanskje statsreligion kunne passe bra?

Nå lever vi i den tiden da Gud skal gi oss tilbake ALT. Det er en lengsel som øker rundt omkring i verden: Vi vil ha det tilbake! Hundretusenvis av kristne har i løpet av bare de siste tiårene opplevd en ny dimensjon i sitt åndelige liv, og er blitt fylt av Guds kraft. Det er bare begynnelsen. De begynner å lese sin Bibel og oppdager et menighetsliv de aldri har sett maken til. De begynner å lese om en menighet som forkynnte Guds Ord med en slik kraft at syke ble helbredet, døde sto opp og demonene fór ut. Og disse kristne begynner å si: Dette må vi også har rett til. Gi det tilbake!

Gud skal forherliges

Nidkjære kristne sier også til sin Gud: **HERLIGGJØR DITT NAVN!** Guds folk er intimt sammenbundet med sin Gud. Deres skjebne er knyttet til Hans. Derfor vil også deres fall føre til at noen drar slutninger om Gud. De tror at Guds folks maktesløshet beviser Hans maktesløshet. De tror at

Guds folks splittelse betyr at Gud er splittet. Dette har alltid vært en smertefull opplevelse for Guds folk, og spesielt for de nidkjære.

«Og nå, lyder ordet fra Herren, hva skal jeg gjøre her, når mitt folk er bortført uten vederlag? De som hersker over det, hylar, sier Herren, og mitt navn blir hånet dagen lang. Derfor skal mitt folk få lære mitt navn å kjenne, ja, den dagen skal de skjønne at det er jeg som sier: Her er jeg!» (Jes 52, 5-6).

Jeg kan fremdeles kjenne triumfen som vellet opp i meg der jeg lå bak hekken og skalv. Åtte år gammel kom jeg ny til en skole, midt i skoleåret. Jeg var liten av vekst, en utmerket skyteskive for «mobberne» i 6. klasse som tyranniserte hele skolen. Og nå, på vei hjem fra skolen, hadde jeg truffet på noen av dem! Jeg forsøkte å gjøre meg usynlig og liten, og håpet å kunne smyge meg forbi. Men forhåpningene falt i grus. De brukte meg som ball og kastet meg fram og tilbake, tok lua min og kastet den, satte ben for meg da jeg skulle løpe fram og ta den. Og akkurat da... Da kom Pappa! Av ren tilfældighet kjørte han forbi. Han stanset motorsykkelen sin og ga «mobberne» en riktig skjennepreke. De så ut som små kryp foran Pappa. Han spurte om deres foreidres navn og de svarte, snille som lam. Og han sa at «om

dette hender igjen, så går jeg direkte til foreldrene deres!» Med en bestemt mine krøp jeg fram fra gjemmet mitt, tok veska og lua, sparket litt i leggen på ham som sto og holdt lua, satte meg på bagsjebrettet og suste i vei med *min* Pappa...

Jeg lurar på om ikke det er den følelsen Paulus snakker om når han i Kol 2,15 forteller om Jesus: «Han avvæpnet makten og myndighetene og stilte dem fram til spott og spe da han triumferte over dem på korset». Alt er nå klart for at den himmeiske Far kan komme inn på scenen. Altfor lenge har Hans barn gjemt seg i buskene av redsel for å provosere politikerne, for at vitenskapsmennene skal bli opprørt fordi vi tror på under, for at teologene skal bli sinte fordi vi tror på hele Bibelen, for at humanistene skal bli irriterte fordi vi ikke vil sette mennesket på tronen eller for at demokratene skal bli støtt fordi vi tror at Gud styrer!

Gud kommer ikke til å mislykkes. Han har til hensikt å avslutte historien på en ærefull måte. Hans navn skal forherliges på en slik måte at berg og daler kommer til å lovsynge Ham, bakker og fossefall lovprise Ham, trær og blomster klappe i hendene for Ham og fugler og mennesker juble over Hans navns herlighet. ☞

Oversatt fra svensk av Anne Hove Sunnarvik

TEGN og UNDER

SOMMERKONFERANSE

Drøbak 6.-13. juli 86

HOVEDTALER :

LUCY RAE

*Vi sees
i Drøbak*

Lucy Rael opplever at Jesu blodmerker manifesterer seg. Blod renner fra hennes hender og føtter. Stikk etter torne-kronen vises i hennes panne. Merker etter piskeslag på hennes rygg. Foruten blodmerker har det rent overnaturlig olje fra henne, minst 600 liter. Hun har en sterk helbredelsestjeneste og deltar i konferanser med T.L. Osborn, John Osteen, Kenneth Copeland.

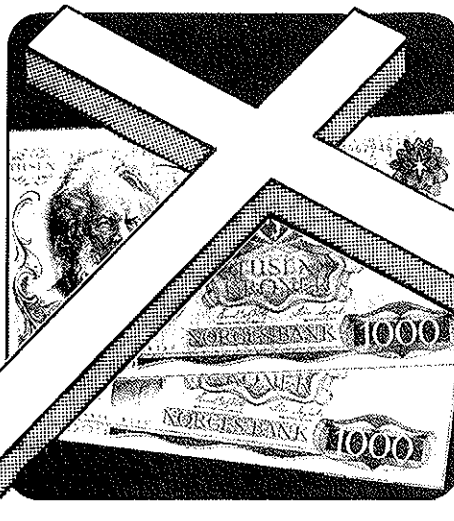

Åpningsmøte : Søndag 6. juli kl. 14.00
Arr: Ny Visjon, Boks 159, 1440 Drøbak
tlf. 02 93 30 60

Svein V. Korsgården:
Kristenliv og økonomi

Det 2. Valget

Illustrasjoner: X-ART

Svein V. Korsgården er registrert revisor og med utgangspunkt i Bibelens klare økonomiske prinsipper arbeider han også som kristen økonomisk rådgiver. Sett i lys av Guds Ord deler han her sine personlige erfaringer og opplevelser med oss.

Det første valget

Jesus Kristus er det første valget: «Det er ikke frelse i noen annen, for i hele verden er det blant mennesker ikke gitt noe annet navn som vi kan bli frelst ved» (Apg 4,12). «Alle dem som tok imot ham, gav han rett til å bli Guds barn - de som tror på hans navn» (Joh 1,12). «For av nåde er dere frelst, ved tro. Det er ikke deres eget verk, men Guds gave. Det hviler ikke på gjerninger, for at ingen skal rose seg» (Ef 2,8-9).

Allerede fra fødselen av tilhører vi Gud. Jesus kalte barna til seg og sa: «...Guds rike hører slike til» (Luk 18,16). Vi ser her at VI TILHØRER GUD NÅR VI KOMMER INN I VERDEN VED VÅR NATURLIGE FØDSEL. Vi valgte ikke å komme inn i verden selv, men ble skapt av Gud som Guds verk. Fordi vi på denne måten er Guds skaperverk fra vi er født, er vi også arvinger til evig liv og hele Guds herlighet.

LIKEVEL ER DET MULIG Å FORKASTE ARVEN. Vi vokser opp som arvinger under påvirkning av verden, djevelen og følgene av Adams fall. Vi er Guds skapninger - av fødsel og natur - men må likevel en dag ta stilling til om vi som selvstendige mennesker (ikke barn lenger) vil ta imot arven. Dette er det første valget. «La meg forklare dette. Så lenge en arving er umyndig, står han i samme stilling som en slave, enda han er herre over hele eiendommen. Han står under formyndere og forvaltere helt til den tid hans far har bestemt...» (Gal 4,1-2).

En dag kommer Herren til deg og sier: «VIL DU HA ARVEN DIN?» Dersom du svarer nei, får du ikke nytte av det som egentlig var ditt. Du mister eiendomsretten og må flytte bort fra ditt hjem og din far. Dersom ditt svar er ja, blir du født på nytt og får både se og komme inn i Guds rike ALLEREDE NÅ. «Ingen kan SE Guds rike hvis han ikke er født på ny» (Joh 3,3). Heller ikke kan vi komme inn i Guds rike uten at vi er født av vann og ånd (Joh 3,5).

Med et JA i hjertet til dette første valget har du gått igjennom Jesus Kristus som er døren til arven. Jesus sier: «Jeg er døren. Den som går inn gjennom meg, skal bli frelst...» (Joh 10,9).

Bondegården og første valg

La meg fortelle om Guds undervisning til meg om det første valget. Hjemme på farsgården vokste jeg opp som den nest eldste sønnen. I mange år kunne jeg lakta hvordan min bror, som var odelsgutt og arving, forholdt seg til far og den eiendom han skulle overta.

Så lenge han var gutt, måtte han lyde far i ett og alt. Han ble behandlet på samme måte som meg og vår søster. Han fikk ofte flere retningslinjer å holde seg til enn andre ansatte på gården. ENDA HAN VAR HERRE OVER HELE EIENDOMMEN. Så lenge han var umyndig, gikk han under samme kår som oss andre, selv om det var han som var arvingen. MEN HUSK AT HAN ALLTID VAR UNDER FARS BESKYTTELSE FRA HAN VAR FØDT.

Men en dag kom det uungåelige valget, det første valget. Far så at arvingen, hans sønn, var moden nok til å ta en selvstendig bestemmelse. Far sa til min bror: «Vil du ha arven?» Svaret var JA. Min bror hadde tatt en selvstendig avgjørelse med de konsekvenser det innebar.

Forstår du sammenhengen mellom dette og det å velge din arv i himmelen? Det er du som bestemmer om du vil si JA. DETTE ER DET FØRSTE VALGET.

Det andre valget

Jesus Kristus er også det andre valget. Det første valget er Jesus Kristus som person, et ja til evig liv og vår himmelske arv. Det andre valget er Jesus Kristus som LIV; et ja til forvaltning, benyttelse og utvikling av arven.

«Om nå noen bygger på grunnvollen med gull, sølv, edelstener, eller med tre, høy eller halm, så skal det en gang vise seg hva slags arbeid hver enkelt har gjort. Dommens dag skal gjøre det klart, for den åpenbarer seg med ild, og ilden skal prøve hvordan den enkeltes verk er. Om det noen har bygd, blir stående, skal han få sin lønn. Dersom hans verk brenner opp, må han lide tapet. Selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild» (1 Kor 3,12-15). «Se, jeg kommer snart og har min lønn med meg, for å gjengjelde enhver etter hans gjerninger» (Ap 22,12).

Det andre valget er også en bestemmelse vi må ta. DET ER EN NY OVERGIVELSE TIL JESUS. Det gikk hele 24 år av mitt kristenliv før jeg bestemte meg. Ikke en gang 24 dager burde det ha gått. Selv etter å ha blitt døpt i Den Hellige Ånd, forsto jeg ikke at livet med Kristus (100%) måtte

Det å gi tiende til menigheten er kun en side av å forvalte det som allerede er Hans. Det andre valget er å forstå og praktisere 100%-prinsippet.

Skandinavisk konferanse på SAS hotellet

OSLO 19.-21. sept. 1986

Hovedtaler: Verna Nepstad, USA
Lovsang: Rachel Jeffries, USA
Wenche og Torbjørn Baksvær

Påmelding innen 10. august

Nærmere informasjon
Tlf. 02 / 87 17 27

velges av meg selv - frivillig. Jeg måtte til sist overgi meg til Kristus en gang til; bevisst ta det andre valget - 100%-valget.

Fra Salme 1 og Josva 1,8 så jeg at det å grunne (mumle) på Ordet, å ha sin glede i Ordet og leve etter det, var grunnlaget for fullkommen seier i det praktiske kristenliv. Jeg hadde kun én ting å gjøre. Fra den dagen begynte jeg å LESE GUDS ORD, HVER DAG.

Hver dag blir nå en seier innenfor det andre valget: ET LIV - ET LEVENDE LIV ETTER GUDS PRINSIPPER.

Bondegården og andre valg

Da min bror, odelsgutten, hadde sagt ja til arven, sto også han overfor det andre valget. Han hadde overtatt eiendommen, men HVA VILLE HAN GJØRE MED DEN? Skulle gården forfalle eller skulle han forvalte arven, bruke den og utvikle den? Arvingen hadde blitt både eier og bruker. DET FØRSTE VALGET GJORDE HAM TIL EIER, DET ANDRE VALGET GJORDE HAM TIL BRUKER. Slik er det også med oss.

Det er klart han ville bruke eiendommen og få skikkelig avkastning (lønn). Men han måtte følge gitte prinsipper. Han måtte følge loven for liv som ligger i skaperverket. For å bruke eiendommen rett, måtte han f.eks. kjenne til og praktisere prinsippene for såing og høsting. Og han måtte selv bære konsekvensene av hva han gjorde. Slik også med oss.

Når du nå kjenner til det andre valget og allerede har sagt JA til det første, vil du ikke si JA en gang til? Ta en bestemmelse i dag om å bli en 100%-kristen. Ta det andre valget. Pass på eiendommen din så den gir deg den rette avkastningen. DU VIL ALDRI ANGRE. DET VIL LYKKES FOR DEG OG DU VIL FÅ DIN LØNN!

Pelle Karlsson's spalte:

Gud har bare én menighet

TA VARE PÅ DIN BROR

I 1 Mos 4 finner vi en interessant fortelling som belyser vår oppgave med å være hverandres tjenere: «Da det var gått en tid, hendte det at Kain bar fram for Herren et offer av markens grøde. Abel bar også fram offer; han gav av de førstefødte lammene i saueflokken sin og av fettet på dem. Herren så med velvilje på Abel og hans offergave, men Kain og hans gave enset han ikke. Da ble Kain brennende harm og stirret ned for seg. Herren sa til Kain:

Hvor er din bror Abel? Han svarte: Jeg vet ikke. Skal jeg vokte min bror?» (1 Mos 4,3-9).

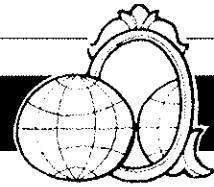
I tidens morgen møter vi et spørsmål som har kommet til å prege utviklingen i verden gjennom alle tider, og som dessverre også har vunnet terreng midt i Guds menighet: «Skal jeg vokte min bror?» I denne sammenhengen møter vi spørsmålet som et forsøk på unnskyldning for mord. I andre situasjoner kan det mer være et uttrykk for likegyldighet og passivitet overfor oppfordringen om å være de andres tjener. Bryr vel jeg meg om andre? De kan vel klare seg selv! Dette er dessverre ofte et slående eksempel på splittelsen innen Kristi legeme. Hvorfor skulle vi bry oss om de andre? De kan vel klare seg selv og sørge for sin egen kontakt med Gud som best de kan. Vi har nok med oss selv og vår del av Kristi legeme.

Legg merke til at årsaken til denne innstillingen hos Kain, som altså førte til en direkte synd i hans liv, var misunnelse. Både Kain og Abel ofret til Gud. Men Herren viste mer interesse for Abels offer enn for Kains. Vi vet ikke med sikkerhet hvorfor det var slik. Kanskje forklaringen var så enkel som at Herren neste gang hadde tenkt å se mer til Kains offer enn til Abels. Og at Han ville at begge brødrene skulle lære å glede seg over den andres velsignelser. Men Kain ble ikke glad. Han ble «brennende harm og stirret ned for seg». Tenk så ofte dette hender også i dag blant Guds egne. I stedet for virkelig å gledes over hva Herren gjør overalt blant sitt folk, blir vi iblant nesten sinte (i det minste litt sure) når vi oppdager at Herren ser med større velvilje på andres offer enn Han gjør på vårt. Og det er mange som går omkring og stirrer ned for seg når de ser hva Gud gjør i andre deler av Kristi legeme. Midt i alt dette kommer oppfordringen fra Ordet om at vi skal vaske hverandres føtter og være hverandres tjenere. Vårt svar blir da: «Skal jeg vokte min bror?» Og det kommer iblant ganske tydelig fram at vi er mer misfornøyde enn glade over den måten Herren velsigner og bruker andre på.

Og grunnen til alt dette er nøyaktig den samme som i forholdet med Kain og Abel: Egoisme og misunnelse. Min tjeneste bør lyse mer enn andres. Mitt samfunn skal være det største og mest framgangsrike. Min menighet skal lykkes bedre enn de andre menighetene i byen osv. Slik blir det ofte når vi overser en av Bibelens store sannheter: Gud har bare én menighet! Kain og Abel var to brødre i samme familie, den ene jordbruker og den andre sauehyrde, hvilket jo er et utmerket utgangspunkt for samarbeid. Men på grunn av den holdning som fantes i Kains hjerte, fungerte det ikke slik. Derfor spør Herren Kain: «Hvorfor er du harm, og hvorfor stirrer du ned for deg? Hvordan er det? Har du godt i sinne, kan du løfte blikket. Men har du ikke godt i sinne, ligger synden på lur ved døren.»

Mange ganger er det slik at vi ikke frimodig kan se opp til Herren fordi vårt blikk er blitt formørket når vi har sett på de andre brødrene i Familien. Dersom vi gir oss til enheten med alt Guds folk, behøver vårt blikk ikke lenger å være mørkt. Da ser vi alt som skjer som om det skjedde i vår egen familie. Dersom andre deler av Kristi legeme blir velsignet, blir jeg velsignet ettersom vi er ett. Dersom et annet lem i legemet lykkes, lykkes jeg fordi vi er ett. Dersom Herren velsigner en annens offer, velsigner Han meg fordi jeg er en del av det offeret. Det blir uinteressant i hvilken del av kroppen de største hendelsene skjer og hva Gud velger å velsigne mest for øyeblikket, ettersom alt sammen tilhører hele Kristi legeme.

Skal jeg vokte min bror? Ja, jeg skal vokte min bror, glede meg med ham, gråte med ham og tjene ham uten krav og restriksjoner slik at enhet og delaktighet kan bli en virkelighet i hele Kristi legeme. Misunnelsens mørke blikk må byttes ut med tjenerens lyse latter.

Kombiner møter og fritidstilbud i Kristiansand

Hver fjerde nordmann som ferierer i Norge, legger ferien sin innom Kristiansand. Dermed peker Sørlandets hovedstad seg ut som Norges ferieby nummer en. Byen har ikke bare sol, sommer og skjærgård å by på. Etter hvert har byen utviklet flere attraksjoner som trekker ferierende turister til stedet. Dyre- og fritidsparken er viden kjent, dessuten har byen nylig fått et nytt moro-senter - Fun-Center - som det forventes at turistene vil benytte flittig, ved siden av attraksjoner og severdigheter som Ravndalen, skjærgårdstur med Maarten, krabbeturer og besøk på byens museer.

Ved siden av dette er Kristiansand kjent for sine mange bade- og campingplasser. Den største ligger på Hamresanden, en drøy mil fra sentrum av byen. Her bor det ukentlig flere tusen mennesker som benytter seg av en av de fineste sandstrender i Norge. På Hamresanden eier og driver Misjonsforbundets menighet i byen en del av det store arealet. I over 20 år har menigheten drevet evangelisering gjennom teltkirken hvor mange av Skandinavias mest kjente gospel-sangere og talere har vært i årenes løp.

Også i år legges det opp til storstilt evangelisering i teltkirken på Hamresanden. Det blir møter hver kveld i den store felleferien. Her vil blant annet gospelsangerne Kjell Fjalseth, Bjarte Leithaug, Elisabeth Ødegaard, Tomas Hagenfors, Freddy Kristoffersen og lokale sangkrefter delta. Eivind Frøen, Freddy Fredriksen og Aril Edvardsen er blant talerne som benyttes i sommer.

Det legges også opp til en del sosiale tiltak og et eget program for barn under den tiden teltkirken holder møter.

Pressemelding

Stjernekrig og kirkene

Amerikanske kirker inntar forskjellig holdning til Reagans stjernekrig-program, eller strategisk forsvarsinitiativ (SDI) som det offisielle navnet er. Reaksjonene spenner fra å oppfordre til en nasjonal bønnedag om at prosjektet må lykkes til resolusjoner mot det.

Den religiøse koalisjon for en moralsk forsvarspolitik representerer 35 konservative kristne ledere og organisasjoner, deriblant Jimmy Swaggart, Jim Bakker, Jerry Falwell og Bill Bright, leder for det kristne studentarbeidet Campus Crusade for Christ. Denne gruppen gir Reagan helhjertet støtte. - Herren ba Nehemia om å bygge en mur for å beskytte Israel framfor å lage flere våpen, sier deres talsmann. - SDI er en slik mur... Vi kan ikke basere vår trygghet på et stykke papir undertegnet av militante ateister fra en militærmakt som arbeider for at Gud skal utsettes fra menneskenes bevissthet.

37 andre kirkeledere har undertegnet en uttalelse som går mot Reagans planer. Disse

representerer bl.a. de forente metodister, presbyterianerne, brødre-kirken og katolske grupper. De går imot prosjektet bl.a. pga. de astronomiske summene som går med til forskningen: 26 milliarder dollar er beregnet kostnad. De hevder at SDI er et forsøk på å finne en teknologisk snarvei for å komme ut av det moralske dilemma atomvåpnene skaper. De frykter også at om forskningsprogrammet lykkes, vil SDI ikke kunne forbli et rent forsvarssystem. Det vil med letthet kunne bygges ut til også å kunne fungere offensivt.

Fra Christianity Today

Vekst for britiske baptister

Medlemstallet i den britiske baptistunionen økte med 2000 i 1984, den første økningen på 60 år. Samfunnets organ *Baptist Times* hevder at storsatsingen tre år på rad med Billy Graham og Luis Palau i spissen har betydd vendepunktet.

Fra Christianity Today

ARENA-86

I tida 12.-17. august vil ARENA-86 gå av stabelen ved Dvergnestangen i Kristiansand. Arrangementet er nytt av året, og er en sports- og gospel-festival med et bredt tilbud innen både idrett, musikk, forkynnelse og fritidsaktiviteter. Det er første gang at de to hoved-interessene blant kristen ungdom, musikk og idrett, kombineres på denne måten i et arrangement som burde ha appell langt utover menighetsmiljøene. Det er viktig å poengtere at dette ikke først og fremst er en elite-mønstring, men et meningsfylt og underholdene ferietilbud til alle typer ungdom, uansett fysisk tilstand.

Arrangører er Krik (Kristen Idrettskontakt), Master Music og Ungdomsbladet Nye Treff.

En rekke topp-artister vil holde konserter. TOMBOY fra Askøy er vel det norske bandet som har høstet flest lovord fra musikk-kritikere og publikum i Norge det siste året. På ARENA-86 trår de til med låter fra suksess-LP'en *Time to be free* og fra gruppas nye LP som ventes ut til høsten. JESSY DIXON er kjent både som solo-artist med et fyrverkeri av et gospel-program, og som leder for Jessy Dixon Gospel Singers som har deltatt på flere av Paul Simons konserter. Av andre artister som kommer, nevner vi: Hans Inge Fagervik, Sissel Kyrkjebø, Rune Larsen, Solveig Leithaug, Steve Camp. De som har lyst til å synge selv, kan delta i ARENA-koret.

Flere toppidrettsutøvere vil være til stede disse dagene, bl.a. for å instruere: Jan Åge Fjørtoft og Rune Bratseth (fotball), Solveig Pettersen (langrenn/utholdenhetstrening), Rune Kristiansen (nordisk mester i freestyle), landslagspillere i volleyball (bl.a. Asbjørn Vølstad). Det vil bli anledning til å leie vindsurf-brett, og det arrangeres et 10 kilometers mosjonsløp, Arena-løpet.

Det vil også bli holdt en rekke møter og

bibeltimer. Ansvar for forkynnelsen har Per Arne Dahl, Jan Gossner, Ivar Ruud, Egil Svartdahl, Rune Larsen og Rolf Olsen.

For nærmere opplysninger og påmelding (forhåndspåmelding gir økonomiske fordeler) kontakt: **ARENA; Holbergsplass 4; 0166 OSLO 1**

Pressemelding

Nye metoder for en ny tid

- For tiden er jeg nødt til å svare nei på 95% av innbydelsene jeg får, og prioritere møter og møteserier i forbindelse med mine bøker. Det er den kjente svenske forkynneren Harry Månsus som forteller dette.

Månsus sin visjon, som han la fram på Örebro-baptistenes pastor-konferanse sist høst, er å nå de 90% kirkefremmede i befolkningen. - Mange kristne får sjokk når de hører at våre storbyer har færre kristne enn landene vi sender misjonærer til, hevder han.

- For hvert år som går blir det vanskeligere å føre mennesker til en levende tro ved hjelp av de vanlige, religiøse begrepene og vanlige gudstjenester med enveiskommunikasjon. Evangeliet vinner bare gehør hvis det kan presenteres på en måte som gir svar på problemene folk, og da særlig ungdommen, er opptatt av. Det er spørsmål som kjærlighet og seksualitet, mellom-menneskelige forhold, menneskeverdet, arbeidets og livets mening, fordelingen av jordens ressurser og miljø-ansvaret.

- Evangeliet om Jesu liv og gjerning har et budskap direkte inn i disse spørsmålene. Likeså gir Bibelen et helhetssyn på livet og tilværelsen. Men et av de største problemene er at mange kristne selv ikke har tilegnet seg dette bibelske helhetssyn på vår tids brennende spørsmål. Det er bare i åpen dialog om livet at den kristne troen kan overbevise vår tids søkere.

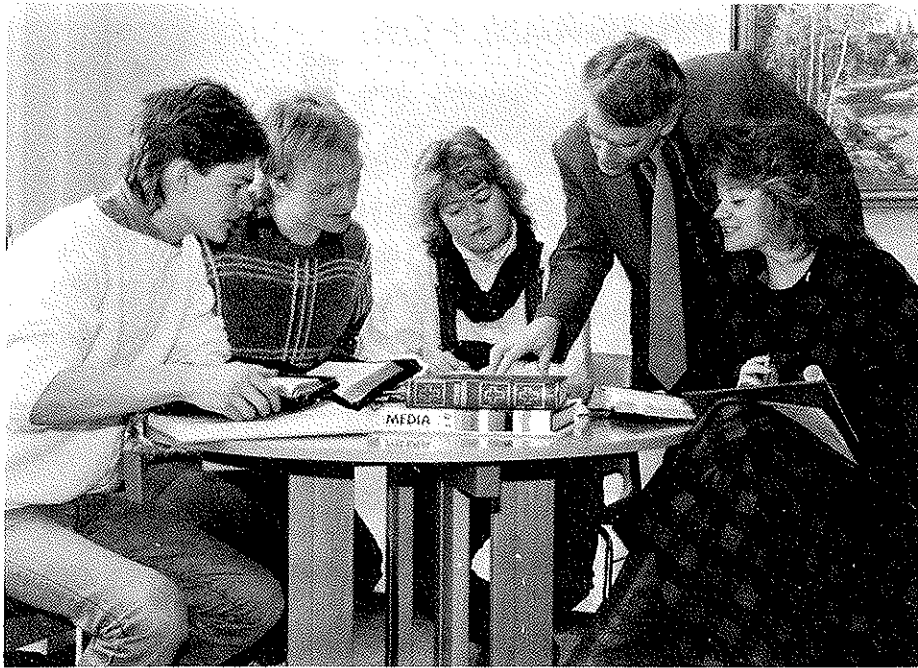
Harry Månsus siste bok *Shalom Jord* har blitt viet stor oppmerksomhet siden den kom ut for 2-3 år siden. Mange har omtalt den som en bok som hjelper kristne å fordype seg i freds- og framtidsspørsmål, men forfatteren beklager at så få tydeligvis har oppfattet hans andre tanke med boken - å hjelpe kristne å vitne i en ny tid.

Missionsbaneret

Bønn redder ekteskap

En ny «kur» for haltende ekteskap er i ferd med å bli oppdaget. Den heter bønn. På grunnlag av statistikker fra 1980 har amerikanske forskere funnet at mens gjennomsnittlig ett av to ekteskaper i USA ender i skilsmisse, har ektepar som ber sammen hjemme, en skilsmisse-frekvens på ett av 1105 ekteskap.

Fra Christian Life

Måltrettet bibelskole for kristen tjeneste

I år er det ti år siden Menighetsbibelskolen i Salem, Sandefjord, startet opp.

En bibelskole er et tilbud til dem som vil studere Bibelens budskap og bli trent for kristen tjeneste. Menighetsbibelskolens hovedoppgave er å gi systematisk og måltrettet bibelundervisning med tanke på tjenester hjemme og ute i fremmede land. Det gis derfor misjonsorientering, evangeliseringspraksis og ledertrening, pluss undervisning i aktuelle faggrupper. Kirkevekt-prinsipper og ulike redskapens betydning for fornyelse og vekst i menigheten belyses.

Rektor Frank Matre ved bibelskolen sier: «Vår tids ungdom vil ha godt av et avbrekk fra det vanlige hektiske liv for å konsentrere seg om Guds rike. Det kan skje gjennom et år på bibelskole, hvor den praktiske og teoretiske utfordring vil vekke virkekrang og kallsbevissthet innfor hel- eller deltids-tjeneste.»

Men en bibelskole er mer enn undervisning og teori. Her finner man en varm atmosfære på skole, i fritid, og reiser både i inn- og utland. Gjennom alt dette vil man gi verdifulle impulser til åndelig og mental personlighetsutvikling.

Menighetsbibelskolen i Sandefjord er en bibel- og misjonsskole midt i en pulserende pinsemenighet, derav navnet menighetsbibelskole. I de ti årene skolen er drevet i Sandefjord, har studentene kommet fra hele Norge og fra våre naboland. Interesserte kan henvende seg til bibelskolen i Salem, Sandefjord.

Pressemelding

Hvorfor konfirmere seg?

Hvor sterkt står konfirmasjonen her i landet 250 år etter at den ble innført? Hvilke grunner har de unge for å delta i konfirmasjonen og hva betyr den for dem? Dette er noen av spørsmålene Gallup/NOI har stilt i en meningsmåling om konfirmasjonen for Aftenposten.

91% av de spurte har stått til konfirma-

Ivrig bibel-studiesamtale mellom fra venstre Atle Roger Mydland, Tom Arne Follerås, Bodil Auran, rektor Frank Matre og Britt Gabrielsen. Menighetsbibelskolen i Salem, Sandefjord.

sjon i Den norske kirke, 2% i andre tros-samfunn, 1% til borgerlig konfirmasjon og 6% var ikke konfirmert. Dette viser at oppslutningen fremdeles er meget stor. Tallene for de aller siste årskullene viser imidlertid en viss tilbakegang: I 1984 stod 85% til konfirmasjon, i Oslo-regionen 75%.

Presangene spiller tilsynelatende liten rolle for konfirmantene: Bare 2% mener at de er det viktigste ved konfirmasjonen. Dermed avliver denne undersøkelsen myten om at dagens og gårdsagens unge konfirmerer seg for å få gaver. 29% svarte at de konfirmerer seg fordi «familien syns jeg burde», mens hele 28% la vekt på at konfirmasjonen er en fin tradisjon. En stor gruppe, 22%, svarte at de selv syntes det var riktig å gjøre det. 10% svarte at de konfirmerer seg for ikke å skille seg ut fra vennene sine, mens bare 4% ville markere at de ønsket å være kristne.

29% mener at konfirmasjonstiden har hatt en positiv betydning for dem, mens bare 4% hevder at det var en negativ opplevelse. Det store flertall, 63%, sier imidlertid at denne kirkelige handlingen ikke har hatt noen spesiell betydning for dem. Her varierte svarene svært etter politisk orientering: 72% av de spurte med Kr.F.-tilhørighet svarte at konfirmasjonen hadde hatt positiv betydning for dem. Blant SV-tilhengerne var det tilsvarende tallet 12%, mens 16% i denne gruppen hadde negative erfaringer fra konfirmasjonen.

Fra Aftenposten

Vanskelig for kristne i India

- De kristne i India lever under til dels vanskelige vilkår. Kristne indere behandles som andre klasser borgere. Ofte holder regjeringen hele kristne landsbyer eller menigheter som gisler. De får ikke lov å flytte eller drive kristen virksomhet. Setter de seg

til motverge, blir de hardt straffet.

De kristne misjonærenes rolle har i lang tid vært en konfliktsak som har slått hardt og urettferdig ut for den kristne befolkningen. De utvises ofte på grunnlag av helt falske anklager som barne-eksport og spionasje, alltid uten å få sin sak prøvet for retten. Nye misjonærer blir nektet visum, mens utlendinger som arbeider f.eks. for den hinduistiske sekten Hare Krishna får bli i ubegrenset tid.

I følge den indiske grunnloven er det full religionsfrihet i landet, og en lov fra 1968 om bytte av religion forbyr kun omvendelser som er en følge av tvang, forførelse eller bedrageri. Til dags dato har ennå ingen kristen misjonær eller indisk evangelist blitt stilt for retten for brudd på denne loven. Men i praksis er det ikke religionsfrihet i store deler av landet.

Det er inderen Ravi Sing som forteller dette. Han flyktet fra sitt hjemland pga. den «forbrytelse» å ta imot Jesus som sin frelser, og bodde en tid i Finland. Etter en stund følte han at Herren la et kall ned i hans indre om å dra tilbake til India for å prøve de kristnes sak for retten, og om nødvendig gå helt til høyesterett. - Min anklage vil være at regjeringen blander seg inn i de kristnes religiøse aktiviteter ved å behandle Indias kristne som annen rangs borgere og hindre misjonærer å komme inn i landet. Hvis jeg nekter å gå, hvem skal da ta ansvaret for millioner av mine landsmenn som dør uten å få høre frelsens budskap?

Ravi Sing dro tilbake til India i mars. La oss stå med ham i forbønn!

Fra Exodus

Luthersk dåp med full neddykkelse

Det føles ikke riktig å døpes i en dåpefont som voksen, mente konfirmantene Kerstin Ståhlbrand og Jonas Fagergerg i Husby-Årlingshundra menighet i Sverige. Derfor fikk de to anledning til å bli døpt i en dåpsgrav - i en luthersk kirke.

Kateket Marie Jacky kom for et par år siden til å løfte på matten foran alteret i Valsta kirke, Märsta, og hva annet fant hun vel der enn en godt gjemt, men fullt brukbar dåpsgrav.

- På denne tiden hadde jeg mine første «egne» konfirmant-grupper, forteller hun. Jeg fortalte dem om dåpens egentlige innhold - å oppleve døden ved å gå ned i dåpsgraven, men også oppleve oppstandelsen ved å bli reist opp fra vannet, alt i forening med Kristus. Og konfirmantene undret seg over hvorfor de ikke kunne bruke dåpsgraven som fantes i kirken deres.

Men det fikk de da også anledning til. Og i vinter ble altså Kerstin og Jonas døpt i denne dåpsgraven. - Å bli døpt i en dåpsgrav var en svært fin opplevelse, og nå forstår vi også hva dåpen innebærer, understreker de to konfirmantene.

I en uttalelse fra det svenske bispemøtet i 1983 heter det at om en dåpskandidat ønsker å bli døpt ved full neddykkelse, skal presten etterkomme ønsket ved å forrette dåpen i en dåpsgrav eller ute. Å benytte seg av dåpsgrav i lutherske kirker er fremdeles en ømtålig sak, men voksendåp blir stadig vanligere også innenfor statskirkene etter som stadig flere foreldre velger ikke å døpe sine barn.

Fra Hemmets Vän

Profetisk forbønnskonferanse

Da 150 forbedere fra 30 nasjoner var samlet på Karmel-fjellet i Israel første del av påsken, falt det naturlig å tenke på hva som skjedde da Elia utfordret Baalsprofetene nettopp på dette fjellet. Steven Lightle minnet om at jødefolket den gang var splittet i to nasjoner pga. ulydighet mot Gud, nettopp slik kristenfolket i dag er splittet. Men da Elia skulle bygge sitt alter, brukte han tolv stener som symbol Guds folks enhet, og Guds ild falt. - Vi må bære fram steinene, et bilde på våre harde og kjærlighetsløse liv, forenes i Kristus over alle splittende grenser og legge oss selv på alteret som et levende og hellig offer som er til Guds behag. Da vil ilden falle også i vår tid, mente Lightle.

Og under disse dagene var det full forbrødring. Kristne fra mange kirke-samfunn var samlet for å søke Herren sammen, og svarte og hvite, israelere og arabere, jøder og tyskere var ett i Ham. Mange menighetsledere fra den tredje verden kunne fortelle om mektige vekkelsener, ofte som en frukt av konfrontasjoner med fienden i form av trolldom, kommunisme eller islam.

Naturligvis kom det også mange profetiske budskap i løpet av dagene på Karmel. De hadde alle en felles grunntone og et samlende budskap: Mørke vil komme over jorden, men over menigheten skal Herren åpenbare sin herlighet. Guds dommer kommer til å skake nasjonene og alt i menigheten som ikke er født av Gud. Derfor kaller Herren oss til å innta posisjoner i Åndens verden slik at vi kan stå i stormen som kommer. Denne stormen vil Herren sende for å kunne opprette sitt herredømme på jorden og rydde opp i all ondskap og urettferdighet. Stormvinden vil gi medvind til Guds folk og motvind til Guds fiender.

Fra Exodus

New Age

De siste månedene har kristne media begynt å vie noe oppmerksomhet til den såkalte New Age- eller Ny Tid-bevegelsen. De fleste avfeier den som en ny, om enn forførrisk sekt.

New Age er paraplybetegnelsen for mer enn 10 000 forskjellige idealistiske og religiøse organisasjoner over hele verden. De arbeider uten organisatoriske bånd på det menneskelige plan, men en ur gammel tanke ligger bak. De har som sin stadfestede målsetting å innsette en verdenshersker, innføre en verdens-religion og en felles pengeenhet for hele verden. Deres messias, som de selv mener er både Kristus, Hare Krishna, Buddha og Muhammed i en og samme person, går under navnet Lord Maitreya. Vedkommende lever for tiden på et ukjent tilholdssted og venter på sin anledning til å stå fram som Verdens frelser. I følge Ny Tid-bevegelsen vil alle «falske» profeter forstumme når denne (anti-)Kristus står fram.

New Age-bevegelsen erkjenner åpenlyst i sine skrifter at de planegger å utrydde alle kristne, muslimer og jøder som ikke vil bøye seg for Lord Maitreyas herredømme.

I Norge utgis det i dag stadig nye bøker med typisk Ny Tid-tankegang. Marilyn Fergusons *Vannmannens tidsalder* kom nylig ut på Dreyers forlag. Forlag som synes å konsentrere seg om utgivelse av New Age-

PROGRAM FOR

Liv & Vekst

STEVNET I GRIMSTAD

23.-27. JULI 1986

Møter hver kveld i

HOLVIKA HALLEN

fra onsdag til lørdag kl. 19.00 og 22.00

og seminar hver formiddag

torsdag-lørdag kl. 10.00.

Søndag møter kl. 11.00 og 15.00.

Spesielle arrangementer:

Torsdag kl. 22.00. Konsert med den amerikanske gruppen

Sisterhood

Talere: Annie Skau Berntsen, Kåre Kristiansen, Halvard Kolsrud, Ingulf Diesen, Asbjørn Johansen, Bjørn Øyvind Fjeld, Torsten Åhman, Jan Erik Bechensten, Aril Edvardsen, Jan H. Walle, Leif Arne Abrahamsen, Michael Solheim.

Sangere: Kjell Fjalslett, Hans Inge Fagervik, Christina Gunnardo, Freddy Kristoffersen, Ungdomskoret Nytt Liv, Stavanger, Sanggruppen Doxa, Sanggruppen Sisterhood.

EVANGELISERINGSFESTIVAL

Ungdom som er tent for evangelisering har muligheten på Liv og Vekst. Evangeliseringsfestivalen er en fin måte å kombinere sommerferie med en innsats for å spre evangeliet!

Hver dag kl. 10.00:

Undervisning og opplæring sammen med praktisk evangelisering i Grimstad-området. Ansvarlige: Jan Erik Bechensten, Terje Kingsrød, Gisle Lunde og Michael Solheim sammen med den svenske evangelisten Torsten Åhman.

GOSPEL NIGHTS

Store gospelnights arrangeres hver kveld kl. 22.00 i HOLVIKA HALLEN.

litteratur er bl.a. Regnbueforlaget og Dreyer. Dessuten finner vi enkelte typiske New Age-bøker på ganske mange av de «seriøse» forlagene.

New Age-bevegelsen har stjålet regnbuen og bruker den som kjennemerke for sine organisasjoner og for å gjenkjenne hverandre. De snakker om «regnbuebroen» som skal forene mennesket med «den evige sjel» som er Satan! De kaller Lucifer «gud», og omtaler «gud» som en universell kraftkilde som vi mennesker selv kan velge om vi vil bruke i ond eller god hensikt. Denne læren finner vi igjen i de populære *Star Wars*-filmene og i en del liberal-teologi.

New Age-bevegelsen står i dag fram som den paraplybevegelsen som har de største og klareste kjennetegn på Antikrist, og kan i tiden som kommer bli mer og mer merkbart i massemedia før deres verdenshersker står fram.

Pressemelding fra Svein Andersen, Forbedere for Norge

Förbedjare för Sverige oppløses

Den kristne organisasjonen *Förbedjare för Sverige* er blitt beskyldt for å være tett knyttet til ytre høyre fløy i svensk politikk. I forbindelse med mordet på Olof Palme fikk de flere henvendelser fra journalister som ville vite om den mistenkte 33-åringen var å

finne i deres kartotek. Ledelsen i arbeidet ønsker ikke at en så sentral kristen tjeneste som forbønns-tjenesten skal knyttes til politisk tilhørighet i folks bevissthet, og det er en av årsakene til at de nå oppløser organisasjonen.

En annen årsak er at *Förbedjare för Sverige* er kommet på listen over parakirkelige bevegelse i undersøkelsen som svenske misjonsforbundet står bak. - Vi ønsker ikke at kallet til forbønns-tjeneste skal bli et strids-spørsmål under den kommende konferansen om parakirkelige bevegelse, sier Kjell Sjöberg, en av lederne.

Disse negative årsakene er imidlertid ikke eneste grunn til at arbeidet nå oppløses. Sjöberg mener at det stadig blir flere kristne i Sverige som bruker tid i forbønn for landet, bestemte områder og situasjoner. Dermed er det ikke lenger det samme behovet for forbønns-organisasjonens virke. - Jeg tror Gud vil kalle mennesker, menigheter og grupper til en tjeneste i bønn slik at vi egentlig blir overflødige, sier Sjöberg.

Det er ca. 10 år siden *Förbedjare för Sverige* begynte sitt arbeid, og deres visjon har vært at forbønn er et viktig redskap for å påvirke svenskene i en kristen retning. Deres bønnebrev har blitt sendt til ca. 4000 personer.

Fra Hemmets Vän og Udfordringen

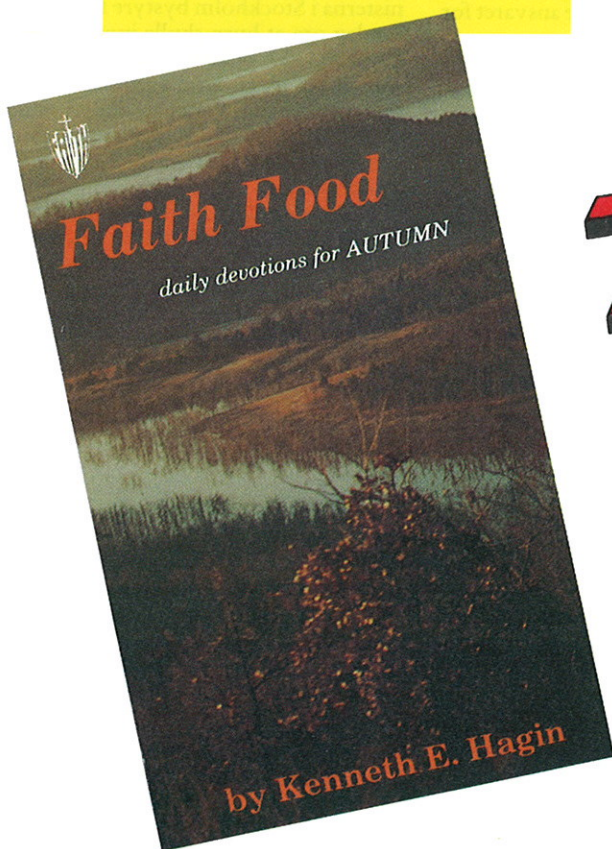
NYE BØKER FRA LIVETS ORD

Religionen har sagt at sykdom er Guds straff eller tukt. Hvor ofte hører vi ikke folk si: «Det er nok en mening med det.» «Det er nok noe du skal ha.» Hvor befriende det da er å oppdage at den Jesus som har betalt vår gjeld, også «tok bort våre plager og bar våre sykdommer.» (Matt. 8,17) Den samme Jesus som sa: «Dine synder er tilgitt,» han sa også: «Stå opp, ta båren din og gå hjem!» Det er dette som er GODE NYHETER TIL DE SYKE!

Denne boken sendes ut i tro på at mange skal få del i det budskapet Jesus forkynnte til de syke, og at liv, helse og kraft skal strømme til syke og plagede mennesker, «Han sendte sitt Ord og helbredet dem . . .» (Sal.107,20)

Pocket
Kr. 45,00

DAGLIG **Tros- Føde** HØSTEN

Kenneth E. Hagins «Faith Food» er nå kommet på Norsk. Daglige tros-stykker som vil bli til stor oppmuntring for deg. Boken begynner med september - så vær ute i god tid med din bestilling.

Pocket Kr. 30,00

KAN BESTILLES I DIN BOKHANDEL, ELLER DIREKTE FRA

5 ex eller fler av samme tittel	30%
50 ex eller fler av samme tittel	50%
Bokhandlere	40%

 **Livets Ord
Forlag A/S**
Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

Palau i Europa

I mai besøkte evangelist Luis Palau fire europeiske land i løpet av en ti dagers tur. Han talte hovedsakelig i ungdomssamlinger, og til sammen ca. 20 000 deltok i møtene.

Størst deltakelse var det i byene Aidlingen og Esslingen i Vest-Tyskland. Her hadde mer enn 13 000 møtt fram for å høre hans enkle budskap om Jesus. I København talte han til 650 ungdommer og oppfordret dem til å drømme store drømmer for Jesus. To dager senere utfordret han 1000 unge spanjoler til å ta sitt kors opp og følge Jesus. I en kommentar til besøket i Spania hevdet han at framveksten av en ny generasjon kristne ledere i landet, «kan bety et gjennombrudd for evangeliseringen i et land preget av åndelig stagnasjon».

Europa-besøket ble avsluttet med at Palau talte på den første kristne, nasjonale ungdomskonferansen som noensinne er holdt i Portugal. 6000 kristne ungdommer hadde møtt fram for å delta på *Interjovem 86*. Disse 6000 utgjør ca. 15% av alle Portugals evangeliske kristne. «Av alle jordens kontinenter er Europa det siste til å oppleve vekkelse i denne generasjonen. Men tegn på at den er i anmarsj er synlige i flere europeiske nasjoner. Også her i Portugal har jeg sett de første tegnene på en kommende vekkelse», oppmuntret Palau forsamlingen.

Fra Europa dro Palau direkte til Singapore hvor han den første uken i juni holdt et korstog. Fem av budskapene fra denne kampanjen ble så oversatt til syv asiatiske språk og kringkastet over store deler av Asia senere i juni. Sendिंगene kunne tas inn av opp til 1 milliard asiater.

Pressemelding

Amerikanske lutheranere forenes

Siden 1982 har en kommisjon på 70 personer arbeidet med å strukturere planene om et nytt luthersk kirkesamfunn i USA. Det nye samfunnet kommer til å omfatte to tredeler av USAs lutheranere: 2,9 millioner medlemmer av *Lutheran Church in America*; 2,3 millioner i *American Lutheran Church* og 110 000 medlemmer av *Association of Evangelical Lutheran Churches*. Navnet på det nye samfunnet blir *The Evangelical Lutheran Church in America*.

Både navnet på det nye samfunnet og hvor det skal ha sitt hovedkvarter har krevd mange diskusjonsrunder før det ble oppnådd enighet. Trolig vil hoved-administrasjonen bli lagt til byen Milwaukee, Wisconsin. En luthersk stiftelse har lovet det nye samfunnet en million dollar om hovedkontoret blir lagt til denne delstaten.

Det har også tatt tid å komme fram til ordlyden i den felles bekjennelsen. Ikke minst har spørsmålet om Bibelens inspirasjon vært vanskelig. De konservative medlemmene i kommisjonen lyktes ikke i å få inn ordet «ufeilbarlig», men det heter likevel: «Skriften er Guds skrevne ord, inspirert av Guds Ånd...»

Spørsmål om medlemskap i forskjellige økumeniske organisasjoner har vært diskutert i kommisjonen, men avgjørelsen blir opp til det nye samfunnets første generalforsamling i 1989 eller 1990. På generalfor-

samlingen får 1045 personer stemmerett. Av disse skal 10% ha annet morsmål enn engelsk. 418 skal være pastorer (både kvinnelige og mannlige). Lekfolket skal være representert ved 314 kvinner og 313 menn. Biskop er ennå ikke valgt, men alle tre kirker stiller kandidat.

Konstituerende konferanse holdes i mai 1987, og man håper at sammenslåingen skal være en realitet fra januar 1988.

Fra Hemmets Vän

Kvinnelig verdensleder for Frelsesarméen

Fredag 2. mai valgte Det Høye Råd i Frelsesarméen, som består av 46 internasjonale frelsesarméledere, den 57 år gamle Eva Burrows til bevegelsens 13. general og verdensleder. Hun blir dermed den andre kvinnen som får dette vervet i bevegelsens historie. Den første var Evangeline Booth, datter av Frelsesarméens grunnlegger, som var general fra 1934 til 1939.

Eva Burrows ble frelsesoffiser i 1951. Etter 17 år ved flere av Frelsesarméens skoler i Zimbabwe, ble hun assisterende leder og senere leder ved den internasjonale offisersskolen i London. En tid var hun leder for bevegelsens sosialarbeid i Storbritannia, og ble så territorial-leder for Sri Lanka. Senere fulgte det samme ansvaret for Skottland og Australia.

Eva Burrows er kjent som en fremragende leder og forkynner med sterk personlig utstråling. De som hørte henne tale om behovet for en dåp i Guds kraft under hennes to dagers Norgesbesøk for flere år siden, glemmer ikke det så lett igjen.

Nils-Petter Enstad

25% vekst på halvt år!

For halvannet år siden tok Alliansforsamlingen i Stockholm et stort trosskritt: Med sine 75 medlemmer ville den flytte ut fra sitt sentrums-lokale, bygge en bydelskirke og grunnlegge en økumenisk frikirkenighet. Å organisere et stort byggearbeid, rive opp de gamle røttene, arbeide på en helt ny måte og samtidig få bygge-økonomien til å gå opp, var den store oppgave de påla seg selv.

Like før jul var det innvielse av det nye lokalet i forstaden Skarpnäck. Allerede på innvielsesdagen ønsket pastor Arne Eriksson 15 nye medlemmer velkommen. Siden har ytterligere et titalls mennesker blitt tillagt menigheten. Det utgjør 25% økning på knapt et halvt år! De nye medlemmene kommer fra forskjellige hold - noen er nyfrelste, andre kommer fra andre kirkesamfunn fordi de ønsker å tilhøre en menighet i nærmiljøet.

Menigheten driver allerede et aktivt, utadrettet arbeid med søndagsskole, speider, ungdomsarbeid, studiegrupper og regelmessige gudstjenester. Men hemmeligheten bak veksten mener Eriksson er satsingen på husbesøk. - Vi banker på dørene i strøket for å presentere oss og fortelle om vårt tilbud. På den måten får vi mange nye kontakter, og folk som ellers ikke går i kirken, tør komme når de vet hvem vi er.

Pastor Eriksson forteller videre: - Våre økonomiske kalkyler var optimistiske. Men faktum er at vi så langt ligger bedre an enn vi

Ferie på den svenske Østkysten?

bli med på:

Gamleby-konferansen

10.-13. juli

Hør BILL STENBERG tale

Egen Campingplass (Nær Vestervik)

Arr.

Josua, Boks 29, 59 400 Gamleby
Tlf. 095-46-493-10033

hadde kalkulert med. Hvordan det har vært mulig kan jeg ikke forklare - jeg kan bare se det som et Guds under.

Fra Svenska Journalen

Borgerlig barnedåp nedstemt

En representant for Venstrepartiet kommunisterna i Stockholm bystyre fremmet nylig forslag om at byen skulle innføre borgerlig barnedåp slik enkelte andre svenske kommuner har gjort. Som argument for en slik ordning ble det hevdet at ikke-troende foreldre burde tilbys en eller annen form for seremoni i forbindelse med navngivingen av deres barn.

Kulturnemnden, som også uttalte seg om saken, stilte seg imidlertid avvisende. - Det er en misforståelse at barnedåp og navngiving er samme sak, hevdet de og mente at Vpk-representanten burde vite såpass. Hun er nemlig datter til den tidligere baptistbiskopen Odd Hagen. Forslaget ble nedstemt.

Fra Misjonsbaneret

Konferanse for kristne forretningsmenn

I tiden 19.-21. september er det planlagt en spesiell konferanse i Arendal med Haggai 2,8 som motto: «Sølvet er mitt og gullet er mitt, lyder ordet fra Herren, Allhørs Gud.»

Konferansen er spesielt tenkt for selvstendig næringsdrivende, forretningsmenn, jordbrukere, fiskere o.l. Blant talerne er Gunnar Olson fra Sverige. Han eier og leder et framgangsrikt foretagende, og er en ivrig kristen. Olson er president for ICCO, et internasjonalt handelskammer i Brussel, og har en spesiell tjeneste til oppmuntring og inspirasjon for forretningsfolk.

Av andre talere nevner vi Kjell Sjöberg, Sverige, og Arne Lund fra Norge. Sjöberg har en sterk profetisk tjeneste for vår tid og har skrevet flere bøker. Arne Lund er også forretningsmann og aktiv forkynner. Han har vært med på å inspirere flere kristne forretningsfolk til å tjene Herren med det de eier.

Pressemelding

10 000 kristne blant 35 millioner

Siden Korea ble delt i 1945 har man fått få opplysninger om kristendommens stilling i den kommunistiske delen. Men nylig besøkte to representanter for Kirkenes Verdensråd landet etter invitasjon av Koreas kristne forbund og komiteen for gjennomføring av de to statene.

Det skal finnes 10 000 kristne i Nord-Korea, en forsvinnende liten minoritet blant landets 35 millioner innbyggere. Gjestene fikk delta i en gudstjeneste i et privat hjem i hovedstaden Pyongyang. Bare åtte koreanere deltok.

De fleste av landets kristne er metodister og presbyterianere. Bare ca. 800 av dem er katolikker. Alle gudstjenester må finne sted i private hjem. Men siden 1972 har det blitt utdannet 20 nye pastorer, og det er trykket en del bibeldeler og en salmebok.

Fra Hemmets Vän

Lepra-pasienter ledes til Jesus

For oss i Vesten er ordet spedalskhet, eller lepra, et gufs fra tidligere århundrer. Men andre steder i verden kjemper de fremdeles en aktiv kamp mot sykdommen. I Sør-Korea f.eks. har 20 000 spedalske blitt behandlet på et kristent spesialisert sykehus de siste 26 årene. Tre fjerdedeler av pasientene har blitt ledet til Kristus under oppholdet.

Fra Christian Life

Kassetter, video og bøker

fra:

HØR HERRENS ORD

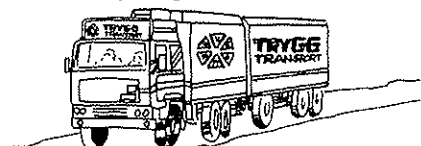
v/Roger Tangvik
Værftsgt. 2 A
1500 MOSS

M. Bl. Ulf Ekman, Bill Stenberg, Sten Nilsson, Linda Graaf, Kenneth Copeland, Sandy Brown, Jan Hanvold, Jim Kaseman, Lester Sumrall, Johnny Carlsson, Lucy Rael, Charles & Frances Hunter, Whatt Brown, Tom A. Fjeld, Joe Martin, Alfonso Belin, Åge Åleskjær, Hans Bratterud, Mary Alice Isleib M. Fl.

SALG - LEIE

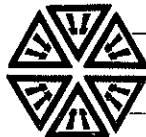
Skriv etter katalog

Nytt på veiene!

VI UTFØRER FLYTTING - PAKKING
SMÅ OG STORE OPPDRAG.
BE OM PRISTILBUD.

SKAPBIL 20-50 m³
FULL ASSURANSE.

Trygg
Transport A/S

4534 MARNARDAL

TLF. 043-81 842 - 88 949

Mobil tlf. 094/64 246

En presentasjon av kristenlivet på en morsom, spennende, livlig og ungdommelig måte. Familie- "såpeoperaen" som også barna elsker.

Vi har fått meget god respons, - fra forskjellige aldersgrupper, kristne og ikke-kristne.

2t.37min. delt på 6 episoder og 3 kass.

Hele serien: Kr.500,- inkl. moms + inkl. utleierett. Norsk tale

Bestillinger:

"LOVE"

OFK-TV

Lybekkergt.1

0184 Oslo 1

FJELLFERIE PÅ GEILO

Haugen Hotell

Boks 143, 3581 Geilo. Tlf. 067-85 644

PROGRAM SOMMER/HØST 1986

- 5.-13.7. New Life Misjonsstevne
Mange kjente talere
- 26.7.-2.8. Nytt Liv - Nye Hjem Camp.
Stort arrangement for hele fam.
- 28.-31.8. Lukas Stiftelsen
- 12.-14.9. Kirkens Mannsarbeid
- 2.-5.10. Metodistkirkens Sangkor
- 6.-10.10. Lovsang Seminar
Rachel Jeffries
- 10.-10.10. Weekend for ektepar
Judith og Ingvar Torvik
- 3.-7.11. Seminar
Åge Åleskjær, Arne Bakken og
Jonnie Slottheden
- 10.-14.11. Familieseminar
Ingvar Torvik, Håkon Sundal
- 14.-16.11. Weekend for ektepar
Judith og Ingvar Torvik
- 23.-30.11. Bønn og Fasteseminar
Synnøve og Agnar Vestlie
- 5.-7.12. Weekend for ektepar
Judith og Ingvar Torvik
- 23.-1.1.87 Jul- og Nyttårsfeiring
- 9.-11.1.87 Weekend for ektepar
Judith og Ingvar Torvik

Ta kontakt for nærmere opplysninger.

VELKOMMEN!

Birgit og Tore Haugerud

Arnfinn Clementsen VEKKELSE FOR VÅR TID

GUD VIL VEKKELSE

Gud vil at Hans menighet skal leve i kontinuerlig fornyelse og vekkelse. Ingenting i Guds Ord tyder på noe annet! Bibelens løfter om framgang og vekst for Guds forsamling er mange. Dette er viktig fordi det er Guds Ord som skaper tro, og uten tro blir det heller ingen vekkelse.

Det er nødvendig at vi tar et oppgjør med vår tankegang omkring begrepet vekkelse. Jeg tror ikke det er slik at vekkelse er noe som Gud har bestemt seg for å sende til visse generasjoner, mens vi til andre lider må regne med å leve i åndsfattigdom, stagnasjon og tilbakegang. Vi kan heller ikke «skyldte på» omstendighetene og si at «vår tid er så vanskelig» eller at «materialismen har tatt overhånd» slik at folk i dag ikke lengter etter Gud. Jovisst er tiden vanskelig, materialismen med sin åndsmakt sløver folk i vår del av verden, men lengselen etter Gud er i dag enorm, og derfor søker også mange svar på livets spørsmål i falske retninger og nye religioner.

Jeg tror også vi må slutte med å tenke på alle «gode grunner» for at det ikke skal bli vekkelse, og i stedet spørre Gud: Hva vil du?

Faktum er at hver generasjon gjennom kirkehistorien har hatt sitt vekkelsetilbud. Ikke alltid har de bestående kirker tatt imot det, men gjennom en historie som på mange måter er mørk, ser vi i hver generasjon glimt av lys. Gud har gjestet sitt folk der det har vært åpne dører.

Gud gjør det samme i dag! Fra alle kanter av vår verden strømmer rapportene inn om store åndsutgytelser og resultatet er at millioner over hele verden blir frelst. Gud stadfester at Han står bak sitt Ord og at Han også i endetiden er den samme: Livets Gud, fornyelsens Gud og vekkelens Gud.

* Gud er den samme. Det er vi som forandrer oss og ikke Han. La oss overgi oss til Guds tanker og planer og gå med i det Han vil. Vekkelser er allerede i gang. Spørsmålet er bare om du har oppdaget det?

Norgesvennen og kirkelederen Silas Ovit:

«JEG BA GUD
TA MEG HJEM
– ELLER
HELBREDE
MEG.»

Tekst/foto: Rolf Erik Janøy

Under Fire-konferansen i Harare møtte vi den kjente Kenya-evangelisten Silas Ovit som flere ganger har besøkt Norge. Han leder et stort evangelisk arbeid som omfatter hundrevis av evangelister og menigheter. For en tid tilbake ble han utsatt for en bilulykke som førte til at hans hustru Fanny mistet liv og han selv kom i rullestol. Når vi nå møtte Silas like strålende og opplagt som vi sist så ham på feltet i Kenya før ulykken, undret vi på hva som var skjedd.

Gjennomslag

- Det er lenge siden vi har sett deg i Norge nå, Silas. Kan du fortelle litt om hva du har opplevd de siste årene?

- La meg først si at mine besøk i Norge har vært til stor glede for meg. Både møtene, menneskene og fellesskapet har vært av første klasse. Jeg tror kontakten med Norge har vært til stor velsignelse også for arbeidet jeg står i her i Afrika.

- Ved Den Hellige Ånds hjelp og hardt arbeid av våre evangelister har vi opplevd stort gjennomslag for evangeliet både i Kenya, Uganda og Tanzania. Jeg har også besøkt Rwanda et par ganger og mange andre land.

- Hvor mange heltidsforkynnere er nå med i det arbeidet du leder?

- Jeg er glad for å kunne fortelle at Herren helt fra begynnelsen av har gitt meg åndsfylte, sterke medarbeidere. For tiden er det ca. 500 som står sammen med meg i tjenesten for Herren i evangeliseringsarbeidet.

Bilulykken

- En tid etter du hadde vært i Norge sist, fikk vi høre de sørgelige nyhetene at du og din hustru var utsatt for en forferdelig bilulykke. Kan du fortelle hva som skjedde?

- Djevelen har ingen rett til innflytelse i mitt liv eller i noen annens liv som ønsker å tjene Herren. Men han vil likevel prøve å plage oss og hindre oss i arbeidet. Helt fra

jeg begynte i min tjeneste har jeg kjempet mot djevelen, kastet ut demoner og sett mirakler. Derfor tror jeg denne ulykken var et forsøk på å stoppe det arbeidet vi driver.

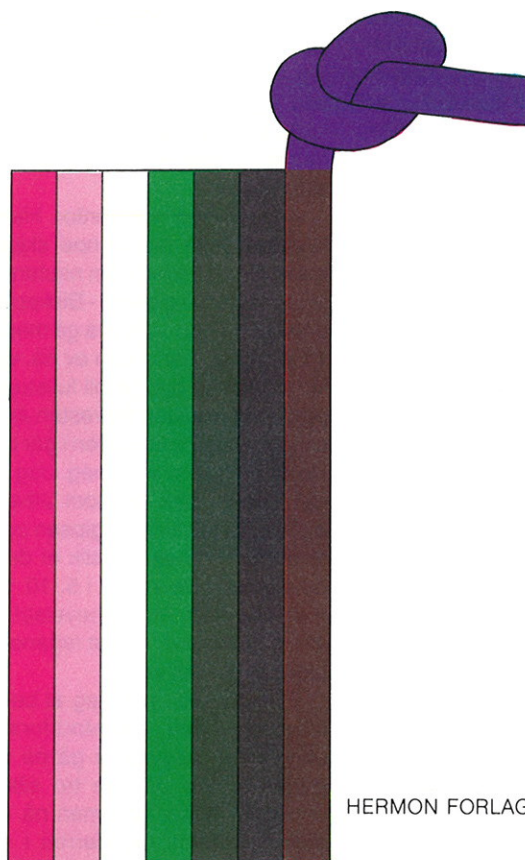
- Ulykken skjedde på vei fra Nairobi til Kisumu. Med meg i bilen var min hustru, Fanny, som er godt kjent av mange i Norge, min bror, lederen for vårt arbeid i Nairobi og sjåføren vår. Vi var på vei ned en fjellside og mot oss kom en lang rekke trailere, lastebiler o.l. på vei opp. Men en

NY OPPSIKTSVEKKENDE BOK FRA HERMON FORLAG!

Torbjørn Freij

NEW AGE

- de nygamle løgnene fra Eden

HERMON FORLAG A/S

Torbjørn Freij

*Karrierpolitiker
og journalist
som hoppet av og
ble pastor i en
av Stockholms
forsteder.*

poc. kr. 45.-

Torbjørn Freij

NEW AGE

- de nygamle løgnene fra Eden

New Age er navnet på det internasjonale nettverk som flere nyåndelige bevegelser og hemmelige sammenslutninger oppretter idag. Det finns langtgående ambisjoner om innflytelsen på hele verdensutviklingen. Om det bare hadde vært flyktige romantiske drømmer hadde dette nettverksbygget vært uinteressant, med det finnes også ledende politikere, affærefolk, forskere med flere som er aktrive for New Age.

Hva har SAS' regnbue med Lucifer å gjøre? Hvilke svenske politikere er innblandet? Hvor har New Age-tenkere sine røtter? Hvilken innflytelse har disse tanker på kirkene, politikken, økonomien, kulturen, pedagogikken, helebevegelsen, stoffkulturen, alternativbevegelsen osv? Det er denne type spørsmål Torbjørn Freij besvarer i denne boken. Den gir et raskt overblikk for hver og en som vil vite hva denne idestrømmingen, som har så stor innflytelse på hele samfunnet, står for.

Du får den
i bokhandelen
eller direkte fra
Hermon Forlag
Ordretlf. 067/88 560

privatbil som også var på vei opp, syntes vel det gikk for smått og la seg ut for å kjøre forbi dem, uten å se etter om det kom noen imot. Det gjorde altså vi, og for å unngå front-kollisjon kastet sjåføren vår bilen ut av veien. Dermed veitet vi i en dyp grøft like i veikanten.

- Jeg husker ikke så stort av det som skjedde like etterpå, men vi ble kastet ut av bilen alle sammen. Selv brakk jeg begge armene, den ene på tre steder, og begge bena. Vi ble alle kjørt til et sykehus i nærheten. De to første dagene sa de til meg at min hustru var hardt skadet og hadde sterke smerter, men var i live. Men til slutt måtte de fortelle meg sannheten: Hun var død. De var redd at dette sjokket skulle ta livet av meg også fordi de visste hvor høyt jeg elsket henne, men jeg måtte jo få vite det. De andre ble også hardt skadet og fikk flere brudd, men bare min hustru ble drept.

- Selv var jeg også alvorlig syk, og rykterne gikk at jeg også var blitt drept. Da Kenyas president Daniel Arap Moi fikk høre hva som hadde hendt, sendte han personlig et fly til Kisumu for å hente meg til Nairobi for at jeg kunne bli behandlet av vårt lands ledende kirurger. President Moi er en fin, kristen broder, en kjær bror og personlig venn av meg. I nesten to måneder ble jeg kjørt rundt i rullestol, og jeg trivdes ikke i det hele tatt med det.

En usedvanlig begravelse

- **Jeg har hørt at det ble en usedvanlig begravelse.**

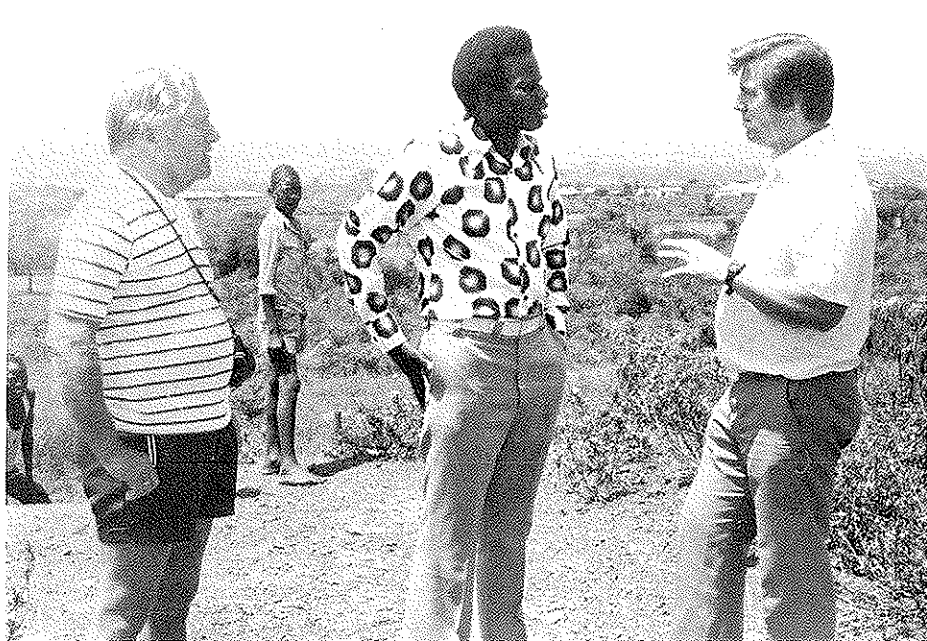
- Ja, jeg har aldri sett så mange mennesker samlet i en begravelse før. Jeg hadde ingen anelse om at så mange mennesker respekterte og satte slik pris på oss som jeg fikk se denne dagen. Mer enn 10 000 var samlet, det var mennesker overalt! Regjeringen var representert, lokale myndigheter, parlamentsmedlemmer var der - i det hele tatt utrolig mange mennesker.

- Selv ble jeg fløyet fra Nairobi til Kisumu for å delta i begravelsen. Da jeg skulle tale til folkemengden, fikk jeg hjelp til å stå oppreist. Legen ba meg sette meg flere ganger, men jeg ønsket å tale til menneskene for Fannys skyld. Og ved Guds nåde talte jeg i en og halv time! Først fortalte jeg hvordan vi møttes, hvordan vi begynte å tjene Herren sammen og forkynte om Ham over hele Afrika og mange andre steder i verden. Så forkynte jeg evangeliet for dem og sa at jeg ikke behøvde gråte fordi hun hadde gått til Jesus, og en dag skulle jeg dra etter henne dit.

Et mirakel

- **Hvordan ble du selv helbredet?**

- Etter begravelsen måtte jeg tilbake til sykehuset Nairobi, fremdeles i rullestolen. En kveld sa jeg til Herren i min dype fortvilelse: - Jeg kan ikke tro at du lot meg bli tilbake når du hentet min hustru, bare for å la meg bli sittende i denne rullestolen. Jeg har sett mange mennesker helbredet i ditt navn, sett lamme reise seg fra rullesto-

len og springe rundt! Men nå sier legene at jeg må bli sittende her resten av livet og at jeg aldri vil kunne bruke den høyre armen min igjen. Jeg kan ikke leve på denne måten. Nå får du enten ta meg hjem eller helbrede meg - jeg vil i alle fall ikke bli sittende her!

- Mens jeg var innfor Herren denne kvelden, følte jeg at noe skjedde i bena mine. Så da legen kom nesten morgen, ba jeg ham fjerne gipsen. - Biskop Silas, det er umulig! sa han. - Du må gå med den i minst 14 dager til. Tar vi den av nå, vil bena dine kunne hovne opp og bli fullstendig ødelagt og du blir krøpling for resten av livet. - Nei, sa jeg. - Jeg ba til Herren i går og jeg kjente Hans kraft røre ved meg. Jeg tror jeg kan gå! Legen gikk og kom tilbake med 10 andre. De tok av meg gipsen og bandasjerte bena mine stramt slik at de ikke skulle hovne opp. De ventet i 5, 10, 20 minutter, men det kom ingen hevelse! - Dette må være et mirakel, utbrøt legene. Og det var akkurat det det var.

- Da de gikk, følte jeg at bena mine var lette som papir. Jeg stod forsiktig opp av sengen og begynte å gå på føttene. Jeg måtte handle på min tro slik jeg hadde undervist andre om, men nå var det meg selv det gjaldt. Og Herren i sin nåde ga føttene mine styrke slik at jeg kunne slippe sengestolpen og gå fritt omkring i rommet. Jeg begynte å løpe og hoppe, og føttene tålte det. I dag kan jeg stå, gå, løpe, kjøre bil - alt jeg kunne før. Armen min har også blitt helbredet. Jeg er så takknemlig til Herren for at Han har helbredet meg slik at jeg fortsatt kan tjene Ham. Også de andre brødrene som ble skadet i ulykken, er blitt helbredet.

- **Du har også sett mange bli helbredet gjennom din tjeneste?**

- Jeg har ved Guds nåde opplevd mange mirakler i tjenesten. I våres var jeg i Tanzania. Der fikk jeg møte igjen en mann som hadde vært på et av mine møter i landet for fem år siden. Den gang ble han båret til møtet på en matte og lagt foran meg mens

Silas Owiti viser Kjell Våraker og Jan Ernst Gabrielsen rundt på sitt hjemsted Kisumu i Kenya, et par år før ulykken.

jeg talte. Jeg forkynte buskapet om befrielse, frelse og helbredelse. Så ba jeg folk komme fram for å ta imot Jesus, deretter ba jeg de syke komme. Da jeg snudde meg rundt for å be for han på matten, var han ikke der. Langt nede i salen så jeg ham, der danset han rundt og priste Herren for at Han hadde helbredet ham! Da jeg besøkte landet nå, ble jeg presentert for en kraftig, sunn og velkledd mann. Jeg kunne nesten ikke tro det da de fortalte meg at dette var den mannen de hadde båret inn på møte fem år tidligere.

Frelse og helbredelse

- **Det er åpent for evangeliet i Afrika i dag?**

- Ja, og ikke minst i Kenya. Vårpresidenter jo en personlig kristen, og vi kan forkynte evangeliet hvor og når som helst. Mange, mange mennesker vender om til Herren, og vi grunnlegger stadig nye menigheter. I dag har vi ni menigheter i Nairobi og 740 til sammen i Kenya, Tanzania og Uganda.

- Bevegelsen jeg leder kaller vi *The Voice of Salvation and Healing Church* (Menigheten for frelsens og helbredelsens budskap). Vi ønsker å være en røst som roper ut til Kenya og resten av Afrika at Jesus frelser, Jesus helbreder. Frelse og helbredelse hører sammen, derfor dette navnet.

- Herren har også åpnet en ny dør for vår tjeneste: Jeg blir nå invitert til alle universitetene i Nairobi for å forkynte evangeliet. Herren har virkelig gitt meg nåde til å nå disse ungdommene. Det er herlig å se hvordan disse intelligente, kunnskapsrike unge priser Herren, ber for syke og taler i tunger. Vær med meg og be for disse ungdommene!

- Afrika er virkelig åpent i dag, og vi må vinne kontinentet for Kristus! Ved Guds

nåde er jeg fremdeles i live for å kunne tjene Ham.

Winnie

- Lever du ensom nå eller har du fått en ny hustru ved din side?

- Da Fanny døde, tenkte jeg at jeg aldri kunne bli glad i en annen kvinne. Fanny hadde blitt en så naturlig del av mitt liv at jeg visste nesten ikke hvordan jeg skulle leve uten henne. Derfor bestemte jeg meg for ikke å gifte meg igjen. Men mine nærmeste medarbeidere sa til meg: - Du er vår hyrde og leder, vi er glad i deg og vi ønsker at du skal gifte deg igjen. Det er ikke bra at du lever som ugift. Jeg var ikke helt enig i dette og hadde ingen tanke på å finne noen ektefelle. - Vi skal be om at Herren gir deg en ny hustru, sa de.

- Så kom en bror fra menigheten og sa at Herren hadde vist ham jeg skulle gifte meg med en kvinne i menigheten, en virkelig fin Herrens tjenerinne som Fanny og jeg hadde satt stor pris på. En tid etter kom en annen bror fra en annen menighet og sa Herren hadde vist ham jeg skulle gifte meg med den samme kvinnen. En søster kom og fortalte om en drøm hun hadde hatt. Hun hadde sett Fanny og meg og denne kvinnen i menigheten. Fanny hadde sagt at hun måtte dra langt vekk og ikke ville komme tilbake, og hun hadde bedt den andre kvinnen å ta vare på meg. Enda et menneske kom også og fortalte noe lignende.

- I dag er jeg gift med denne kvinnen. Hun heter Winnie Julie Silas og er en mektig forkynner og bibellærer. Hun er jordbruksutdannet og virkelig et menneske det står respekt av, meget intelligent. Hun har i sannhet vært en velsignelse for meg, og jeg er svært lykkelig og takker Herren for at Han ga meg Winnie. Hun er ikke Fanny, men hun har fylt tomrommet som stod igjen etter henne. Jeg er virkelig stolt av henne.

- Hun ble frelst i menigheten vår for flere år siden, så vi kjente hverandre godt fra før. Da jeg spurte om hun ville gifte seg med meg, gikk hun i bønn og faste for å få et svar fra Herren. Da Han hadde gitt henne visshet om at det var rett, sa hun opp sin stilling og fortalte meg at hun ville bli min hustru. - Jeg føler meg ikke verdig til å gå inn i en slik stor oppgave, men fordi Herren har utvalgt meg, vil jeg gjøre mitt beste, sa hun. Vi går godt sammen og har det meget bra sammen.

- Hvordan arrangerte dere brylluppet?

- Over 5000 mennesker var til stede. Det ble mer et storstevne enn et bryllup. Jeg hadde invitert T.L. Osborn til å forestå vielsen, men han kunne ikke komme. I stedet viet min gode venn, den finske Kenya-misjonæren Åke Søderlund oss.

- Hvor mange barn har du?

- Jeg har to døtre og to sønner, en av dem adoptert. Min eidste datter har tre sønner. De har kalt dem for T.L. Osborn, Kenneth Hagin og Silas Owiti, sier Silas og ler hjertelig.

Osborn har med sine kampanjer betydd

JEG VAR I HIMMELEN

Nå også på kassett

JEG VAR I HIMMELEN

Av Roberts Liardon

GUTTEN SOM VAR I HIMMELEN

Kr. 30,-

Kassettene er tolket til norsk.

Ved kjøp av både bok og kassett: kr. 50,-

8-åringen som var i himmelen og fikk se forunderlige ting. Han deler med seg av hva han så av gullgater. Gress av grønneste farge. Livets elv som var krystallklar uten bunn. Og om skyen av vitner som omgir oss . . . og mye mer.

Hefte kr. 25,-

Livets Ord
Forlag A/S

Postboks 75 1652 Torp
Telefon (032) 47 995

meget for evangeliets fremme i Kenya, og Hagin har vært med og støttet det arbeidet Silas leder. Silas ber oss hilse alle kjente i Norge, og ser fram til å besøke landet i høst.

- Jeg vil aldri glemme det kall Herren ga meg i begynnelsen: Å forkynne for verden at Jesus Kristus er Guds sønn, at Jesus Kristus er Veien, at Jesus Kristus er Livet, at frelse bare kan fås gjennom tro på Jesus Kristus, at Hans blod renses oss fra all urettferdighet og synd, sier Silas Owiti til sist. - Og Jesus Kristus er fremdeles den samme, Han tilgir fremdeles synd, Han helbreder, Han setter i frihet og Han kom-

mer meget snart tilbake, sier evangelisten Silas som er i full gang med å preke for oss.

Dette intervjuet er tatt opp på video og vil bli tatt med i en video-reportasje fra «lId-konferansen» i Harare som Hvetekornet vil produsere.

Vi har video-
opptak fra
FIRE-konferansen
Se annonse i sept. nr.

RETUR
HVETEKORNET
Postboks 770
3191 HORTEN

Flytter du? Send oss da din gamle,
og nye adresse!

hvete kornet

Kommer i september-nummeret

«Wild» Bill Stenberg:
«— Jeg skyter
mot all form for
religiøsitet»

*Møt Nordens
mest aktuelle
og originale
evangelist!*

**SOL-RADIOEN
sender over
alle grenser.**

Nærradio-pioneren
Steinar Aabø om det
nye mediaredskapet.

**HEKSA
som ble
kristen –
Irene
Park i
nærbilde**

Dette og meget
mer i neste
nummer av:

hvete kornet

**Et redskap til
åndelig fornyelse og vekst**